

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АВГУСТ 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1701

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ

СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ
ПОДРЖАВА
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

У четири броја часописа, на 3400 густо сложених страна, Српска слободарска мисао оставља будућим генерацијама сведочанство о монструозном процесу Слободану Милошевићу, процесу у којем се суди целокућном српском народу за измишљену кривницу. Достојанство овог човека који се потпуно сам супроставља безбројним, моћним и на све спремишим непријатељима је обележило почетак 21. века. Зато су ови бројеви Српске слободарске мисли огледало тешке борбе и искушења једног малог, али поносног народа који тоталитарном америчком новом светском поретку смета зато што је слободољубив, усрпаван и непокоран

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе бр. 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке по цени од 300 динара за примерак

Све информације на тел: 316 46 21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешелъ

Главни и одговорни уредник

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Рагуш

Помоћници главног и

одговорног уредника

Елена Божић-Талијан

и Огњен Михајловић

Издање припремила

Синиша Аксентијевић

Техничко уређење и компјутерски прелом
Северин Поповић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић.

Злата Радовановић и Бранкица Мишиловић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешелъ,

Томислав Николић,

проф. др Никола Поплашен,

Маја Гојковић, мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета”, 20. октобра 2,

1107 Болеч, 011/806-30-28

За штамарију

Мирослав Драмлић

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија”, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

ЗА ДР ШЕШЕЉА, ЗА ЛЕПШУ И БОЉУ СРБИЈУ

Овај пут (као никад до сада), свако од нас треба да се запита у каквој Србији жели да живи: криминализованом, деспотској, у којој не постоје институције које треба да штите интересе сваког од нас појединачно, у којој постоје само владине, пардон, Ђинђићеве полуте моћи, у којој је свакодневни живот постао преживљавање, или у Србији у којој су Устав и закони изнад свих, у Србији у којој је свако на месту које му припада (примера ради, криминалци у затвору, а не на власти), у Србији у којој ће за живот бити наде...

Одговор на ово питање одлучиће стазу по којој ћемо ходати и једино тако ове председничке изборе можемо да посматрамо.

Гласајући за др Шешелъ гласате за ред и дисциплину, коначно за сигуран, безбедан и квалитетан живот, док алтернатива кошмар, из којег никако не можемо да се пробудимо.

Победом др Шешелъ на председничким изборима победиће Србија. Једино тако нација којој припадамо имаће шансу да очува границе, врати достојанство и широм отвори врата светлијем поглављу у историји Срба. Да све ово нису само предизборне политикантске фразе, говори и недвосмислена подршка бившег југословенског председника Слободана Милошевића, који је управо тим чином показао за шта, у ствари, Срби 29. септембра гласају, као и то да поправног овог пута нема.

Ови председнички избори су последња шанса за заокрет у правцу пута који неће бити лак, који неће донети мед и млеко, али ће, за почетак, свакоме вратити наду у живот. Гледајући из ове једине могуће и реалне перспективе, др Шешелъ нема противкандидата, јер Србија нема времена.

Сам улазак у други круг значао би победу над ДОС-ом, сама победа др Шешелъ значила би да ће из Србије мирис распадања заувек нестати.

Дакле, гласа се за човека који се већ показао и доказао (онда када су спале маске, откривале гнусобе), као доследан и непоколебљив да по цену сопственог живота одбрани право на сваки појединачни живот у Србији.

Како одлучимо 29. септембра, такве ће нас историја и генерације које долазе памтити. Уосталом, тог септембарског дана, када се отворе бирачка места, а пре него што последњи пут кренете да премишљате чак и саме разлоге за излазак на изборе, помислите и погледајте само своју децу. Њихов израз лица показаће вам пут до правог одговора.

Марина Рагуш

СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ ПОДРЖАВА ДР ШЕШЕЉА

Порука поводом избора

Поводом предстојећих избора у Србији сматрам да читав опозициони блок треба да на тим изборима наступи заједно са заједничким кандидатом.

Ембрион тог блока треба да буду оне три партије које су сачињавале Владу народног јединства до 2000. год. и које су за време рата у тој влади и на све друге начине браниле земљу. За време бомбардовања ру-

Порука поводом избора

*Поводом предстојећих избора
у Србији сматрам да читав
опозициони блок треба да на
тим изборима наступи заједно -
са заједничким кандидатом.*

*Ембрион тог блока треба да
буду оне три партије које су
сачињавале Владу народног јединства
до 2000 год. и које су за време
рата у тој влади и на све друге
начине браниле земљу. За
време бомбардовања руководио
тех партије су се налазила у
Слободану Милошевићу*

ководства тих партија су се налазила у Србији и била на располагању народу и грађанима.

Те партије, односно њихови представници, треба да заједнички окупе све друге опозиционе партије, то јест све оне партије и појединце који су патриотски оријентисани и који имају исти однос према политици власти у Србији.

У том смислу, сматрам да за ове изборе треба подржати кандидатуру Војислава Шешелја као заједничког кандидата патриотски оријентисаних опозиционих партија и појединаца. Истицањем више кандидата у овом тренутку, поготово од стране најјачих опозиционих партија, дошло би до поделе гласова, што би само омогућило марионетском режиму да манипулише изборним резултатима.

Сада је главни интерес народа и држа-

Србији и била на располагању
народу и грађанима.

Те партије, односно њихови
представници треба да заједнички
окупе све друге опозиционе
партије, то јест све оне партије
и појединце који су патриотски
оријентисани и који имају исти
однос према политици власти
у Србији.

У том смислу сматрам да
за ове изборе треба подржати
кандидатуру Војислава Шешелја
као заједничког кандидата
патриотски оријентисаних
опозиционих партија и појединаца.
С. Шешелја

ве да се демонира
марионетска власт.
Тај интерес мора би-
ти старији од сваког
појединачног интере-
са било које партије.
А поготово мора бити
старији од било чије
сујете.

(Колективне или ин-
дивидуалне – свејед-
но.)

До победе!

Хаг, 10. август 2002.
године

С. Милошевић

Испуштајући више интереса у
овом случају, поготово од стране нај-
јачих одговорних партија, дошло
би до победе Ерасова, што би
само омогућило марионетском ретингу
да машинички поврати резултатима.

Сада је главни интерес народно-
м државке да се демонира марионетска
власт. Тој интерес мора бити
старији од сваког појединачног интереса
било које партије. А поготово мора
бити старији од било чије сујете.
(Колективне или индивидуалне – свеједно.)

До победе.

10. август 2002

С. Милошевић

У КОШТАЦ СА ДОСМАНЛИЈАМА

Два месеца уочи председничких избора у Србији, у субојиу, 27. јула 2002. године, одржана седница Централне отаџбинске управе са предложеним дневним редом:

1. Доношење одлуке о кандидату Српске радикалне странке за председничке изборе у Републици Србији
 2. Припрема Српске радикалне странке за изборе у Црној Гори и Републици Српској
 3. Кадровска и текућа питања
- За председничког кандидата једногласно изабран проф. др Војислав Шешељ
У даљем тексту објављујемо комплетан снимак седнице

Уводна реч председника Шешеља

Др Војислав Шешељ: Отварам редовну седницу Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, и за седницу предлажем следећи дневни ред:

1. Доношење одлуке о кандидату Српске радикалне странке за председничке изборе у Републици Србији.
2. Припрема Српске радикалне странке за изборе у Црној Гори и Републици Српској.
3. Кадровска и текућа питања.

Има ли примедби на предложени дневни ред? Предлога за допуну?

Да ли се прихвата дневни ред? Ко је за? Има ли некога против?

Прелазимо на прву тачку дневног реда.

У току припреме ове тачке дневног реда Централне отаџбинске управе најуже руководство странке и чланови Председничког колегијума обавили су већи број разговора и са представницима других опозиционих политичких партија и наша полазна идеја је била да на председничким изборима покушамо да се опозиција уједини око једног председничког кандидата који би имао шансу да победи било ког представника, односно кандидата ДОС-а, било да је реч о Коштуници или о Лабусу или о неком трећем.

Пошли смо од тога да председничка функција по Уставу нема нека велика овлашћења, надлежности, да та председничка функција представља симбол државног суверенитета, формално највиши орган извршне власти, али да Устав стриктно те надлежности прецизира. Председник Републике, након што процени однос снага у Народној скупштини, одређује мандатару за састав владе, предлаже, након што саслуша мишљење парламентарне већине, судије Уставног суда, може да распусти Народну скупштину, али искључиво на предлог владе, може да врати на поновно гласање неки закон на чији садржај има примедбе, али ако се поново изгласа мора да га прогласи, додељује одликовања и помиловања. Поред тога, председник Републике има неке надлежности у условима ванредног стања, али он ванредно стање може да прогласи само уколико Народна скупштина не може да се састане.

Овде није реч о функцији где мора по сваку цену да буде кандидован професионални политичар, ово је функција на којој врло лако и једноставно могу да се снађу истакнуте личности јавног, културног, научног живота, људи који су се афирмисали у својој струци, представљају ауторитет, имају високо изражене моралне квалитете, доказани су патриоти. Ја сам онако овлаш без консултације са тим људима, у тактима са представницима Социјалистичке партије Србије и Српског покрета обнове, поменуо име Славенка Терзића и Мирка Зуровца као кандидате о којима би могло бити речи. Међутим, сам тај процес договарања ишао је доста траљаво и неформално. Вук Драшковић је био категорички против тога да то буде нестраначка личност, дакле, неко ко није истакнути функционер странке. Даница Драшковић је рекла да би то требало да буде Вук Драшковић. Ушли смо у дијалог око тога да ли то треба да буде кандидат кога ће желети Американци или не. Последњи наш разговор је био телефоном прошле недеље, Драшковић се затекао у иностранству, требало је да се јави, јуче се није јављао цели дан.

Са социјалистима је било више разговора, са различитим њиховим функционерима. Са Зораном Анђелковићем, Миломиром Минићем, Милутином Мркоњићем, многим другим. И ти разговори су били - требало би заједничког кандидата, требало би овако, требало би онако, међутим, правог договора није било нити је било, по мом утиску, воље да се заиста договарамо. Па тако изненаде предлогом за Драгоша Калајића и тако даље, неке небулозе. Знате, ми јесмо десничарска странка, али десничарска странка изразито демократског карактера, не може неко нама да нуди човека који је у јавности познат по својој љотићевско-мусолинијевској оријентацији и тако даље. Ми не бисмо да одустанемо од својих демократских принципа, јер смо националисти, али демократског кова, да прихватамо неке аутократске или тоталитарне концепције и слично. Затим, та инсистирања да то треба да буде кандидат из њихове партије и слично.

У јавности се затим појавила шпекулација да би Милошевић подржао мене, међутим, то није било доказано, о томе нико није имао поуздану информацију и вероватно је реч о неком лансирању преко новина и ко зна ко је све то лансирао. Данас ми можемо да констатујемо да покушај договора са другим опозиционим партијама није успео. И зато предлажем да одлучимо данас ко ће бити кандидат Српске радикалне странке на председничким изборима, а после доношења одлуке о нашем кандидату долази у обзир само да евентуално нека странка то прихвати ако је то за њу повољно решење, ако сматра да има интереса да подржи нашег кандидата, јер водити даље испразне разговоре све до оног последњег момента за пријаву кандидата било би бесмислено. Ви знате да ми ни раније нисмо баш радо улазили у неке коалиционе комбинације са неким другим странкама. Сматрали смо да свака странка треба на изборима да покаже своју снагу, квалитете и поверење које народ њој указује.

Моје је мишљење, и ја сам га више пута износио у јавности, да би најпогоднији кандидат Српске радикалне странке на председничким изборима био Томислав Николић. Ја сам то веома јасно и убедљиво образлагао у јавности, то је функција која више одговара темпераменту Томислава Николића него моме, на пример, или темпераменту некога другог из наше странке. Томислав Николић би био веома способан за њено обављање и веома успешан у том обављању. Ми смо и у руководству странке о овом питању често расправљали, разговарали, износили различите предлоге, међутим, нисмо хтели ништа да прејудуцирамо до седнице Централне отаџбинске управе, дакле, буквално ми ни у страници нисмо неки став заузимали док ова седница није сазвана. Тако да је овде пред вама да изнесете своје мишљење о том пи-

тању, да изнесете своје предлоге и да резултат ове седнице буде наша јединствена одлука о једном кандидату који ће на изборима представљати Српску радикалну странку.

Изволите, отварајем расправу по овој тачки дневног реда. Томислав Николић.

Бити ил' не бити

Томислав Николић: Ја сам већ имао ту обавезу, а и био сам почаствован да будем кандидат на председничким изборима, било је то у другим околностима, и у тој кампањи сви смо учинили све што је било могуће. Србија је тада била

пред три избора, или ће тихо да настави да нестаје, односно да ће људи гласати за Милошевића, или ће брзо нестати, ако гласају за Коштуницу, или ће да се опоравља ако гласају за Српску радикалну странку.

Србија, грађани Србије су, а имали су на то право, изабрали да са Коштуницом Србија нестане. Тада сам мислио да тај пораз на изборима, уколико га доживимо, неће бити толика трагедија ни за државу, ни за народ, да ћемо још увек имати времена да исправљамо, а сада сам убеђен, иако сам заиста почастован, иако бих то исто радио као што обављам све послове у странци, да Војислав Шешељ мора да буде наш кандидат за председника, зато што су ови избори све, бити или не бити. Зато што после ових избора нашом победом можемо одмах да решавамо ствари у Србији, да нико неће моћи да нас заустави и нико неће моћи да спречи одржавање ванредних избора на свим нивоима. Зато што је сада избор сведен на две могућности. Или ће Србија нестати са Лабусом и Коштуницом, или ће Србија поново да буде држава, да народ подигне главу, да не буде ни понижен, ни повређен, ни увређен, ни продан, ни предан, ако гласа за Војислава Шешеља. Не дај Боже, било какав пораз сада да доживимо, на њега не можемо да гледамо страначки, заиста нећемо имати државу ако би Српска радикална странка после ових избора доживела пораз.

Могао би неко с правом да каже: „А што не идете са најјачим кандидатом?“ Ако је тако тешка ситуација у земљи откуд нама право да не идемо са најјачим кандидатом. Имамо ми стотинак, али бар 20 кандидата за председника који би са правом могли да кажу да ће да буду бољи председници од било кога из било које друге странке, али ми имамо само једног који је најбољи. И ја знам да та функција уопште не одговара Војиславу Шешељу, али нама треба победа. После те победе све ћемо лако и другачије да радимо.

Немојте да мислите да ја бежим, или да се бојим. Сви ми који сада у овој сали седимо квалитетнији смо од било ког њиховог кандидата. То је све го лопов, издајник, криминалац, пробисвет. Ја обично јавно, не обично него никада, не супротстављам своје ставове, ја то чиним док се припремам, ако могу да својим мишљењем помогнем, али ево сада се усуђујем да кажем да би наш кандидат за председника Србије требало да буде Војислав Шешељ, па ћемо или имати државу или је нећемо имати, али неће нико моћи да каже да ми нисмо учинили све што је било у нашој моћи. И зато предлажем да отворимо расправу, да се не прегласавамо, него да свако каже искрено оно што ја већ осећам.

Ја обилазим доста одбора, осећам мишљење нашег чланства. Нико неће мене да увреди ако каже да не би требало да будем кандидат, али сви људи кажу зашто наш Воја није кандидат за председника Србије? Толико.

Појефтинила само дрога

Александар Вучић: Даме и господа, када је председник странке малопре говорио о различитим гледиштима, о различитим мишљењима и о Председничком колегијуму Српске радикалне странке, ја ћу да вам кажем да је моја идеја била, од почетка, дакле без обзира што се све време председник странке залагао за то да Томислав Николић буде наш председнички кандидат, моја идеја ја била да наш председнички кандидат буде Војислав Шешељ. И ја то, као што добро знате, никада нисам чинио зато што бих желео да се било коме додворавам, ако ништа, познат сам по томе да не патим од идолопоклонства. Али мислим да је најбоље решење из два разлога: због нашег народа, а и због наше странке да наш кандидат на председничким изборима буде Војислав Шешељ.

Зашто? Народ у Србији не зна, нити мора, нити треба да зна какве су све ингеренције и прерогативи власти председника. Али народ у избору за председника Републике гледа некога да изабере ко ће да се стара о његовој будућности и да брине и о његовој деци, ко ће да брине о свему што се у Србији збива. Зато ми морамо да изађемо са најјачим кандидатом и да кажемо Србији: „Да, нама је потребан ваш глас, нама је потребно ваше поверење, ми хоћемо да нас ви подржите, јер ако нас ви подржите онда Србија има шансу за успех, Србија има шансу за излаз из ове кризе“.

Војислав Шешељ је најбољи кандидат из неколико разлога. Пре свега, чак и по измишљеним анкетама или анкетама које директно уговарају власти у Србији видите да су радикали данас убедљиво најјачи у опозицији. Истицање кандидатуре председника наше странке би свима показало да желимо победу на овим изборима, а ја сам сигуран да би сви српски родољуби гласали за Војислава Шешеља. За кога да гласају? За кога другог да гласају? Не могу да гласају за пету или десету варијанту у некој другој опозиционој странци или да гласају за убице и криминалце које поједине странке кандидују. Па онда можете да видите како њихови фудбалери или телохранитељи фудбалера буду хапшени са шефовима и босовима дуванске мафије по Београду и тако даље. Нама и народу Србије такви председници нису потребни. Потребан је човек којег су политички прогонили увек, али коме нико никада није ни показао, ни приказао, ни доказао никакав криминал. Потребан је човек који ће поштено и одговорно да води посао, да води Србију. Војислав Шешељ има те квалитете.

Био сам, ако хоћете одмах да вам кажем, за ту идеју да то буду ванстраначки лидери или неко ко би могао да постане лидер, а припадали су неким другим организацијама, да нису страначки организовани из простог разлога што ниво препознатљивости Војислава Шешеља је 100 одсто у свим српским земљама, и у Републици Српској, и у Црној Гори и

тамо се одржавају избори, и то би се одразило на нашу кампању у Републици Српској и Црној Гори. Он би био нека врста политичког пијемонта за све Србе и сигуран сам да би у свим тим земљама Срби желели Шешеља на челу Србије, јер знају како су пролазили са свима другима. И немојте да сметнете са ума да у овој ситуацији када у Србији цвета криминал, када мафија царује, да једини човек који народу улива поверење, који сме и са скушптинске говорнице и са сваког друго места да каже све шта мисли о њима, да им све у лице отворено саспе, без страха за себе и своје ближње, дакле највише ризика по себе носи, то је Војислав Шешељ.

У Србији је од 5. октобра појефтинила само дрога. Све је поскупело, све врсте дрога су појефтиниле. Све друго је по 10, 20, 50 и 100 пута скупље. Е, да наша деца не би добијала прво цабе, а потом отимала из куће да би платила дрогу, зато нам је потребно овако решење. И то морамо да кажемо народу јасно и отворено. У њиховим причама о економским реформама, о томе како ће бити све много успешније, остало је празно слово на папиру. Једино што умеју то је да лажу и да фалсификују. У потпуности су заузели све медије. Српске радикале су забранили форсирајући најгоре криминалце, покушавајући нама да узму гласове. Све могуће само да би се о српским радикалима ћутало и о нашем председничком кандидату, то је сигурно, са тим ћемо се суочити. И најпрљавије телевизије, попут „БК телевизије“, најпрљавије, које директно уређује Беба Поповић, као што то никада није чинио нико други у Србији, чак и у најгорем периоду, оном од 1993. до 1996. када је била потпуна медијска блокада. Тамо не може да гостује једино нико из Српске радикалне странке већ две године. Врте наше слике тамо у појединим емисијама како ћемо да гостујемо, па две године не можемо, стигла забрана. И то показује нешто. То показује колико се режим плаши Војислава Шешеља.

И ми морамо да идемо са најјачим кандидатом. Ми народу морамо да кажемо: „Ми поштујемо вас. Ми смо изабрали Шешеља да буде први у нашој страници, не можемо да нудимо никога другог, нудимо вам нашег најбољег“. Ја нећу да

говорим о својим личним релацијама ни са Војиславом ни са Томиславом, али зна Тома и колико га волим и шта мислим о њему, али наш кандидат мора да буде Војислав Шешељ. Мора да буде и ту нема велике филозофије. Ми морамо да идемо са најјачим, морамо да уђемо у утакмицу, морамо да се тучемо.

Војислав Шешељ је тај који би иницирао озбиљне економске реформе. Човек који много више зна од њиховог садашњег руководећег економског тима. Шта су они урадили? Извоза нема, увоз огроман, спољно-трговински дефицит већи него икада. Производња nestала у потпуности. Фабрике не раде. Радници се отпуштају. У Србији ниједан мост није изграђен, сада најављују, после две године своје владавине, да ће за 27 месеци изградити у Новом Саду. Ми би 50 мостова направили за 27 месеци. А они ниједан још нису направили, нигде се ништа не гради, нигде нико ништа не ради, само руше. Ми морамо пред народ да изађемо са тим.

Имаћемо милион проблема у медијима. Морамо да идемо од куће до куће, од града до града, од села до села, како ову одлуку донесемо, већ сутра. Наравно, ја имам још један предлог уколико Централна отаџбинска управа прихвати ову идеју да кандидат буде Војислав Шешељ, мислим да би идеалан датум или термин за кретање званичне изборне кампање требало буде Илиндан и волео бих, моје је мишљење, наравно, не мора да се прихвати, о томе ће у крајњој линији одлучивати Председнички колегијум и председнички кандидат када буде изабран, да кампања крене из Новог Сада, управо због свега што се дешава у Војводини, због свега онога што чине нашем народу, али и због чињенице да очекујемо убедљиву победу нашег кандидата у Војводини, и због чињенице да је Српска радикална странка најјача на северу Србије. Зато вас ја позивам на прихватите ову идеју.

Ја морам да кажем да има још један разлог који нисам поменуо, а који је важан да бих вас убедио, мислим да не треба много у то да вас убеђујем. Војислав Шешељ је, по мом суду, а мислим да сам ту најстрожији, и мислим да то сви знају и у страници, а и неки други који познају ствари у нашој

странци, најобразованији од председничких кандидата. Јер не мислите ваљда да поредите са њим Велимира Илића или Пелевића, који је сада магистрирао код академика Карића, пре три дана и тако даље, да њих поредите са знањем Војислава Шешеља, човека који је завршио Правни факултет за две и по године, који је докторирао на Правном факултету у Београду на тему политичка сушттина милитаризма и фашизма, човека који је показао да је прави ерудита и са ким не могу да изађу другачије на крај осим ућуткајте га, затворите га, страјајте га иза решетака и тако даље.

Једино је наш председнички кандидат доживео да му се због своје политике најстарији син роди док он самује у земничкој самици. То је ваљда најбољи доказ какав нам председник треба, човек који ће у овом тренутку сарађивати са свима, али бити родољуб, бранити своју отаџбину, који ће се залагати за слободу нашег народа и који ће инсистирати на поштовању и на љубави према отаџбини. А то је оно што су, чини ми се, многи у Србији заборавили. И зато је мој предлог свима вама да за нашег председничког кандидата, за нашег кандидата на председничким изборима 29. септембра, изаберемо Војислава Шешеља, да уђемо у ту утакмицу, да уђемо свим срцем, да се боримо за то. Наше је да учинимо све што је могуће, на народу је да изабере.

Мислим да постоје три кључна кандидата за место председника Србије, то су Војислав Шешељ, Војислав Коштуница и Мирољуб Лабус. Ја сам сигуран да унутар те тројке Војислав Шешељ има велике изгледе да буде и најјачи, ако ми ту кампању спроведемо на начин на који је то потребно, и од нас зависи много тога. И мислим, ако се таква одлука донесе, да ће и елан у странци и морал свих наших људи бити на највишем могућем нивоу. Хвала.

Република Српска за Шешеља

Мирко Благојевић: Даме и господа радикали, данас када је овако лоша ситуација у Србији, ми данас доносимо једну веома значајну одлуку да председника странке, др Војислава Шешеља, кандидујемо за председника Србије. Ја долазим из Бијељине, јуче смо имали Скупштину, било је много председника, много гостију из више општина и сви су поручили да данас на Централној отаџбинској управи предложимо кандидатуру др Војислава Шешеља, нашег председника. Јер, у овом моменту ви знате ко има медије, медије имају наши најљући противници, медије имају у својим рукама они који желе нестанак Србије и нећемо им моћи објаснити зашто не Војислав Шешељ. Из тог разлога кажем да само могу да поручим да Република Српска, а и ја као српски радикал желим да нашег председника кандидујемо за председника Србије и, ако Бог да, он то и постане 29. септембра.

Са најбољим на изборе

Лазар Маријански: Хтео бих да кажем само пар речи. Осврнуо бих се на говор Томислава Николића који је рекао да обилази окружне одборе и да зна мишљење. Управо јуче је гостовао у Зрењанину и ја сам рекао: „Хајде сад кажите, а немојте само да очекујете Лазо кажи, Лазо кажи“. Мислим да сви људи редом тамо које познајем и који нису наши чланови, да другог јачег кандидата Србија нема сем др Војислава Шешеља. Једно је сигурно, ово могу да буду и последњи избори. Ваљда до тога неће доћи. Ми морамо да изађемо са најјачим, са најбољим и не треба уопште размишљати око тога. Ја сам лично убеђен да ћемо ми са др Војиславом Шешељем убедљиво победити. То је моје лично мишљење и да се неће десити оно што се прошли пут десило. Сада је бити или не бити и са најбољим се морамо борити.

На мегдан мафији

Маја Гојковић: Ја ћу само кратко. Морам да кажем да моја првобитна идеја није била тако политички зрела и нисам мислила одмах да треба да имамо кандидата из наших страначких редова. Размишљала сам у том правцу да је најбоље да неколико озбиљних опозиционих странака, које постоје на политичкој сцени Србије, имају једног јединственог кандидата и да покушамо да победимо подршком народа који стоји иза ових неколико опозиционих странака истом тактиком којом је и Демократска опозиција Србије победила на неки начин нас пре две године, а да се све заједно удружимо и да, без обзира на наше политичке, можда и идеолошке различитости, успемо на тај начин да скинемо ово зло које је народ изабрао, хтели ми то да признамо или не, да води Србију у пропаст, или како су у то време мислили у нешто много боље него што смо им ми пружали пре две године. И тај мој начин размишљања су поткрепиле трибине које смо прошле зиме држали, додуше само по територији Војводине, али их је заиста било много. Људи су тражили од нас две опције, или да јединствено наступимо, како сам и ја размишљала у то време, или да онда, наравно, истакнемо најјачег кандидата којег имамо, а то је наравно председник наше партије. Дакле, да та личност онда буде и председнички кандидат. Много више људи је размишљало у оном првом правцу.

Драго ми је да смо ми као странка политички зрело размишљали и први кренули у разговоре са другим опозиционим странкама, председник је рекао да су то били Социјалистичка партија Србије и Српски покрет обнове и да смо ми иницијали у том правцу да не оклевамо и да имамо заједничког кандидата, јер је наш циљ као опозиције да поново дођемо на власт, дакле да их победимо на тај начин што ћемо наступити јединствено. Драго ми је што ће јавност, надам

се да ће знати поред оволике блокаде којој смо изложени, медијске блокаде, да та идеја није пропала због Српске радикалне странке, да смо ми ти који смо до последњег дана инсистирали на том опозиционом јединству, него да Српски покрет обнове и даље болује од истих болести, а да Социјалистичка партија Србије очигледно има неке крупне унутрашње политичке, у ствари, унутарстраначке проблеме.

Не знам који су ти политички чиниоци који Вука Драшковића још увек држе у политичкој заблуди да би он могао да буде тај кандидат кога би народ у Србији прихватио, а Социјалистичка партија Србије очигледно још увек лута да пронађе адекватну личност која би се кандидовала после Слободана Милошевића. Очигледно желе да друге озбиљне странке, као што смо ми, изгубе на времену и договора неће бити.

Томислав Николић ми је много помогао у другом делу мог размишљања када сам видела да нема ништа од овога. Пре неки дан је наступио на једној од новосадских телевизија, на телевизији „Мост“, и изнео је мишљење да жели да се ми сви договоримо око једног кандидата, да је сам био скептичан према својој поновној кандидатури и рекао је да би било онда најбоље да се кандидује испред Српске радикалне странке др Војислав Шешељ. У овој ситуацији када се Лабус већ кандидовао, када има очигледну подршку Демократске странке, уосталом он је њихов потпредседник, зашто он то сакрива то је његов лични проблем, подршку Г17, када ће сви медији бити његова логистичка подршка, када ће сви ови измишљени противкандидати нападати Војислава Коштуницу, ми треба да изађемо са најбољим кандидатом, који има очигледно велику предност над обојицом. Потребно је у овој ситуацији да то буде личност која је после две године напада свих медија остала и опстала као личност и чврсте руке, а и чистих руку, дакле неко ко може са највећим проблемом у држави, а то је проблем мафије која се данас налази на власти у Србији и спрега власти по читавим балканским државама, да се упусти у то, а коме не могу ништа кључно да ставе на терет.

Србији је, без обзира на Устав и какве прерогативе има будући председник Србије, потребан човек чврсте руке. А једини такав човек на политичкој сцени Србије, по мом мишљењу, а и људи са којима разговарам, јесте др Војислав Шешељ. Он је особа која ће у ретким медијским наступима који му следе, јер ће бити подложен великој блокади, нападати Лабуса, свог противкандидата, неће наравно остати дужан ни Војиславу Коштуници кога раскринкава упорно већ две године. Тако да вам предлажем да подржите овај предлог.

Нада у опстанак

Др Никола Поплашен: Ја сам, као што је рекао Вучић, пошто поштујем и волим колегу Томислава Николића, склон да подржим Николића, то јест његов предлог да као нашег кандидата за председника именујемо и изаберемо председника Шешеља. Ево, поред осталих, ја бих поменуо још два разлога. Колико год Устав дефинисао или сузио функцију председника Републике, докле год постоји председник Републике, увек остају најмање две улоге. Једна је да председник креира, води или иницира државну политику, утичући на државне органе, на народ и тако даље, на тај начин, јер не може да обавља функцију без тога. А друга функција је да ценећи односе у Скупштини именује кандидата за председника владе или премијера, и увек ту постоји неки маневарски простор без обзира на скупштинску већину и посланичку структуру. Дакле, то је оно што нас опредељује да, са разлозима које сте досад чули, изаберемо Шешеља за председничког кандидата.

Други разлози везани су за вероватноћу да ће наредни месеци и у Србији и у Југославији бити обележени различитим, па и драматичним догађајима. Вероватно је да ће карактер тих догађаја даље потенцирати и јачати основу нашег кандидата и да ће већу бирачку масу приближавати нашим идејама и нашим опредељењима. Дакле, не ради се о томе да ми сад утврђујемо кандидата про форме, него у читаву кампању се улази са добром надом у опстанак, па и препород Србије, у смислу националне ствари и уверењем да ће

тај национални интерес повући за собом и афирмисати нашег страначког кандидата, и да ћемо доћи у боље услове и имати много лепших и ружичастијих ствари за конференције за штампу и за наше јавне иступе, а не ово што данас доживљавамо. То су разлози због којих сам склон да предложем да поступимо овако као што смо до сада чули.

Борац против досовске тираније

Наташа Јовановић: О предлогу наше странке за кандидата за председника Србије нисам разговарала ни са ким у руководству странке, јер једноставно није било такве прилике, али сам данас дошла не само са својим јасно дефинисаним ставом и пре излагања заменика председника и председника странке, већ са оним што одражава жељу и захтеве грађана не само Крагујевца и Шумадије, огромног броја чланова Српске радикалне странке, већ што је нужна потреба и за Србију и за српски народ.

Ми се налазимо у ситуацији, као народ и као држава, да је сваки дан пун неизвесности, да је питање нашег опстанка и као државе и као нације под овом издајничком, криминализованом досовском номенклатуром потпуно тешко и живот за сваког поштеног грађанина је неизвесан. И свима је у Србији јасно да председнички избори са позиција овлашћења које има председник Републике по Уставу Републике Србије не доносе нешто што ће аутоматски значити комплетну промену на нивоу законодавне и извршне власти.

Међутим, кандидовањем проф. др Војислава Шешеља на место председника Републике Србије, ми грађанима Србије, и као странка и као једини прави и искрени српски патриоти, пружамо једини могући и прави избор. Проф. др Војислав Шешељ тиме неће бити кандидат само Српске радикалне странке која је показала у двогодишњој борби против досовске тираније, криминала, зла, терора који шире Србијом застрашујући своје политичке неистомисљенике, да је једина права тренутно опозициона политичка странка, али наш кандидат би самим тим пружио једини могући избор за

све патриоте, за све оне којима је Србија на срцу и којима је отаџбина на срцу.

Према томе, мишљења сам да, што већ ви сви вероватно знате, и о томе је говорио и генерални секретар, господин Вучић, да је избор проф. др Војислава Шешеља могућност да за њега гласају и они који нису можда идеолошки опредељени као ми, српски радикали, али који су спремни да подрже проф. др Војислава Шешеља као јединог могућег заштитника српских националних интереса, заштитника уставности, демократије и правног поретка. Оно што се десило у протекле две године, а нарочито оно што се дешавало од времена када је проф. др Војислав Шешељ убедљиво победио на изборима 1997. године, само је потврдило размишљања српских радикала, а и свих грађана Србије који размишљају која нам опасност прети ако криминалце и издајнике на власти што пре не отерамо, да је економски опоравак, заштита државе и народа једина могућа уз паметну и промишљену политику какву је до сада водила Српска радикална странка и њен председник проф. др Војислав Шешељ.

Према томе, сувишно је да ми данас говоримо шта је он урадио за протеклих двадесет година свог политичког деловања када је свима у Србији јасно, и најоштријим политичким конкурентима, да је то човек који се борио за истину и правду. Борио се против криминала, против корупције, борио се против издајника своје државе и свога народа и управо је то оно што данас треба напаћеном народу. Други кандидати, по мом дубоком мишљењу, уз једну јаку кампању и уз несребичан допринос свих чланова Српске радикалне странке и свих симпатизера, да и поред те медијске блокаде, поред лажи и манипулација и свега онога чиме ће комитетлије из ДОС-а служе, немају шансу ни адута пред човеком кога саморуководе истина и правда, пред човеком иза кога стоји изузетно добро организована Српска радикална странка, окружни, општински, месни одбори, чланови и људи који очекују његову кандидатуру за место председника Србије, који су спремни да дају свој несребични допринос и да учине све како би он 29. септембра и постао председник Србије.

Ja sam апсолутно уверена, а то знате и ви у овој сали, али и огроман број грађана, нападеног народа, који је шиканиран у протекле две године, који је остављен без посла, без могућности да прехранује своју децу, да ће проф. др Војислав Шешељ да чини оно што је чинио уназад свих ових година, да повлачи јасне и одлучне потезе како би народу и Србији било боље. И оно што је најважније и што је његов главни адут у односу на ове, по мени, смешне кандидате који су сада истакли своје кандидатуре, јесте да он, баш као ни Српска радикална странка, никада није обмањивао грађане Србије, није обећавао оно што не може да се испуни, већ је говорио да нам следи један дуг и мукотрпан пут, али ћемо уз праве патриоте, уз поштене људе на власти моћи поступно, корак по корак, да сређујемо стање у нашој Србији.

Тандем проф. др Војислав Шешељ – Томислав Николић је оно чиме се поноси сваки српски радикал и ја потпуно разумем оно што је рекао мој суграђанин, заменик председника Томислав Николић, и подржавам га у ономе што је рекао, али једноставно сви ми знамо, баш као и српски радикали и сви Срби ма где живели, српских радикала је много, али је јединствен Војислав Шешељ. Хвала вам.

Лопови без премца

Милосав Миличковић: Идеја да опозициони блок има једног кандидата је у народу прихваћена изузетно добро. Међутим, прво следеће питање је било, када су већ помену-

те те три релевантне политичке странке у опозиционом блоку, а ко је међу њима најбољи. И онда се намеће питање да ми заиста немамо бољег кандидата од председника наше странке, др Војислава Шешеља, и о његовим квалитетима говорили су сви претходници, ја не бих о томе говорио. Ја бих исказао своје уверење да ће симпатизери, гласачи, чак и чланови Социјалистичке партије Србије, Српског покрета обнове и истински родољуби подржати наш предлог чим да нас изађе у јавност да је то др Војислав Шешељ.

Наравно, ја ову прилику користим да јавно позovem наше и симпатизере ових странака, а ово што ћу посебно нагласити то је да ми, који чинимо врх странке, који смо данас овде, учинимо све на терену да у овој медијској блокади која је свим сигурно најжешћа у ових неколико протеклих година, урадимо све да техничке ствари и да истина и предизборни програм нашег кандидата др Војислава Шешеља дође до сваког гласача. Е, ту је посебна одговорност свих нас. И посебна ствар јесте да се обезбедимо од крађе. Ови лопови су превазишли и ЈУЛ и бивши режим. Дакле, то је оно што ми морамо да урадимо и што можемо да урадимо. Имамо најбољег кандидата, све остало је на народу. Народ има два избора, ако изабере нашег председника то ће бити јасан пут ка изласку из свега овога, ако изабере опет другог, ми смо пред Богом и пред народом чисти. Хвала.

Председнички кандидат српског народа

Игор Бечић: Поштоване колеге, Српска радикална странка је показала много пута да у својим редовима има много људи, да комплетно њено руководство може да се кандидује на овако битну функцију као што је председник Републике Србије. Такође, свака странка би желела да има председничког кандидата као што је Томислав Николић, али ја сам ових дана и много раније него што су ови избори били расписани, слушао у народу, слушао у Војводини, доста људи који су говорили, сазрела је ситуација после овога што је ДОС-ов режим урадио за ове две године да мора доћи до расписивања избора на свим нивоима. И онда сам много цу-та слушао да људи који можда нису никада раније, или нису то раније говорили, да би гласали за др Војислава Шешеља. Једноставно, из народа је проистекла та кандидатура за ове председничке изборе.

Једноставно, народ и грађани Војводине траже др Војислава Шешеља као председничког кандидата. Можда се пар дана и ова идеја око заједничког кандидата, нестраначког кандидата, и свидела грађанима Србије, јер нама данас треба уједињени патриотски блок да би победили ДОС-ов режим. Али, опет су се грађани Србије питали, шта нама гарантује да тај нестраначки председнички кандидат неће бити марионетска личност, као данашњи председник Србије. Нама, једноставно, треба човек који у сваком моменту треба да покаже своју снагу, да не буде уцењен и да буде прави председник Србије. А то је у овој ситуацији једино др Војислав Шешељ, који може у овом моменту да обједини све искрене и истинске патриоте у Србији.

Добра организација фактор успеха

Игор Мирковић: Очигледно је да рејтинг наше странке расте, нарочито последњих месеци. За оне бираче који су свој глас дали ДОС-у на прошлим парламентарним и председничким изборима, 2001. година била је година наде. Међутим, ова година је дефинитивно одувала те њихове наде и негде од јануара, фебруара, ја преко неких показатеља који су мање више егзактни, броја нових чланова, контаката и тако даље, видим да рејтинг наше странке расте. С тим у вези мора бити и наша подршка нашем најбољем кандидату, Војиславу Шешељу. У тој ситуацији он заправо нема шта да

изгуби. Ако странка добије више гласова, а сигуран сам да ће добити много више гласова него у септембру 2000. године, то ће бити довољан показатељ да је странка постигла успех и да је кандидат постигао успех, а ја сам уверен да ће се он наћи у другом кругу и да се у том другом кругу може и очекивати велики број бирача који ће можда у првом кругу лутати, или који ће бити неопређени, који једноставно чекају тај у другом кругу заиста прави обрачун између кандидата родољуба и кандидата који је заслужан, под знацима навода, за све ово што се дешава у протекле две године.

То ће бити веома тешка кампања, најтежа до сада, најпрљавија и најсложенија до сада. Велики фактор успеха мора и може бити организација. Без организације не можемо да обезбедимо да наш кандидат, сигуран сам да ће то бити Војислав Шешел, прође у други круг, поготово без организације, пропаганде, добро осмишљеног маркетинга.

Према томе, на члановима Централне отаџбинске управе, окружним и општинским одборима и свима који ће учествовати у кампањи, већа је одговорност, можда и већа него на самом кандидату и његовом наступу, јер је то кључан фактор, по мени, за победу.

Према томе, као и увек ја лично улазим са оптимизмом. То ми многи пребацују јер мисле да ја то чиним из неке моје необјективне процене или лошег сагледавања стања, међутим, моја жеља да се победи је огромна, а овога пута верујем да ћемо сигурно имати успеха.

Дакле, и ја се придружујем предлозима да Војислав Шешел буде наш кандидат.

Почетак краја издајничке власти

Драган Љубојевић: Даме и господо, ове две године биле су године пропадања српског народа и српске државе. Пред нама је 29. септембар, избори за председника Србије, и ти избори би требало да буду почетак краја издајничке власти у Србији. Уверен сам да је дошло до значајне промене расположења бирача у односу на последње изборе које смо имали 2000. године, и уверен сам да је рејтинг Српске радикалне странке из дана у дан у порасту. Ми, српски радикали, имамо одговорност према нашој држави и нашем народу, и морамо да изађемо са најјачим и најбољим кандидатом кога имамо. Јер, само нам најјачи и најбољи кандидат гарантује успех на предстојећим председничким изборима, а ја мислим и победу.

Војислав Шешел је личност која може у овим временима да окупи око себе све патриоте, све родољубе и све оне којима Србија лежи на срцу. Имамо, дакле, велику одговорност пред нашим народом, уочи ових септембарских избора, где сматрам да би наш добар изборни резултат, победа нашег председничког кандидата, мислим да то треба да буде Војислав Шешел и подвлачим још једном, убеђен сам да ћемо победити на тим изборима, јер Србија нема избора. Српски народ има, дакле, један једини избор да на предстојећим председничким изборима свој глас да кандидату Српске радикалне странке. Оно што је обавеза свих нас овде, то је да све у оном техничком делу урадимо добро у предизборној кампањи, до самог оног дела уочи самих избора, јер сама изборна кампања, сам изборни простор, односно сам дан гласања, тај изборни поступак на гласачком месту, мислим да ће бити најпрљавији до сада.

Дакле, још једном мислим да би требало да подржимо предлог Томислава Николића да др Војислав Шешел буде наш кандидат и да почнемо предизборну кампању, јер времена за чекање нема.

Историјски тренутак

Александар Ђорђевић: Одлука пред којом се налазимо је веома битна и странка ће данас донети одлуку уз помоћ које ће, сигуран сам, имати успеха. Ми немамо избора у овом тренутку, ми морамо тога да будемо свесни и да кандидујемо најјачег кандидата испред Српске радикалне странке. Ја мислим да би то требао да буде др Војислав Шешел. Међутим, то је једино решење које гарантује да ћемо сигурно добити велики број гласова и да ћемо на тим изборима победити било ког кандидата ових „реформских“ снага или снага ДОС-а. Све смо учинили да ујединимо целу опозицију. Наши политички потези су били мудри и паметни. Ми смо народу указивали и пре две године шта ће се десити уколико ДОС дође на власт. Ми смо говорили пре две године, а шта нам се дешава, народ данас види и данас је сасвим друга ситуација на терену у Србији. Мислим да, уколико данас Централна отаџбинска управа одлучи да кандидат буде др Војислав Шешел за председника Србије, имамо велике шансе да победимо било ког кандидата из других политичких фракција.

Најважније треба да буде да се припремимо, да све учинимо на терену, да се организујемо и да покријемо сва бирачка места и да све људе које имамо на располагању ангажујемо у овој изборној кампањи, јер за српски народ ово је историјски тренутак, тежак тренутак и као народ налазимо се у тешком искушењу, налазимо се под окупационим искушењем, имамо издајничку власт у Србији и Црној Гори. И једино сам сигуран да ће се нешто променити, то је уколико на председничким изборима Српска радикална странка буде кандидовала др Војислава Шешела, да ће наш кандидат победити, да ће тај историјски процес трајати у оном правцу у којем је интерес Србије.

Већ виђено зло

Радослав Кањерић: Ја хоћу само да кажем да је, по мом мишљењу, једина здрава и исправна одлука да Српска радикална странка за свог кандидата истакне најбољег кандидата, нашег председника. Ипак је наш најбољи кандидат наш председник и у најтежим временима за нашу земљу, на свим просторима наше земље, на свим српским етничким просторима. Нисам поборник неких нестраначких веза и заједничких кандидата, јер је то велика опасност и ми смо ту опасност искусили у Републици Српској и знамо да се сада та цена, и још већа, плаћа и у Србији. Ово што сам рекао то је запажање, и моје мишљење је да би после ових 12, 13 година оваквих услова живота требало кандидовати најбољег.

Ми смо свашта доживели на овим просторима. И рат у Републици Српској Крајини, и у Републици Српској, и у Србији и када смо помислили да је дошао крај патњама, једино је Српска радикална странка јасно и гласно рекла свима нама да нам још предстоји дуг период тих патњи и да се као народ морамо организовати да тај период спремно дочекамо. Једино је Српска радикална странка све вријеме, као што овде рече наш председник, више позивала на јединство од свих странака и једино смо ми у то јединство улагали све. Све остале српске странке, овде говорим само о српским странкама, све су подредиле ускостраначким интересима, првенствено говорим о Републици Српској Крајини која више не постоји, а ту је допринела и матица Србија. Жалосно је што се не учимо на туђим грешкама. Све ово што се дешава у Србији већ је виђено у Републици Српској, само што је то на овим просторима далеко жешће. Мислим да је потребно створити јединство око челних људи. То јединство се мора створити око правог човека којег Српска радикална странка има, то је др Војислав Шешељ. Мислим да овога пута нудимо кандидата који је спреман, као и наша странка на сарадњу са свима, са цјелим светом, али да нам дају гаранције да то неће бити на штету нашег народа и нашег интереса. Ми смо имали прилику да слушамо све српске политичке странке како овде у Србији, тако и у Републици Српској, обећане су им паре и, нажалост, ово време је показало много умешаности у криминал.

Мислим да једино Српска радикална странка и наш кандидат има ту одлучност да се са свим тим злом које се надвило над нашом земљом ухвати у прави коштац. Што се тиче осталих кандидата, гледајте, искуство је Републике Српске и Србије да се сви боре само за власт и да су били на позицији власти и сви смо имали прилику да слушамо и шта причају и шта раде, и ево шта су урадили и на простору Републике Српске и Савезне Републике Југославије.

И желим само да кажем, на крају, да смо се сви у Републици Српској надали да ћемо имати једину наду за Републику Српску ако имамо јаку Србију, али једино јаку Србију можемо имати са Српском радикалном странком и њеним кандидатом на челу.

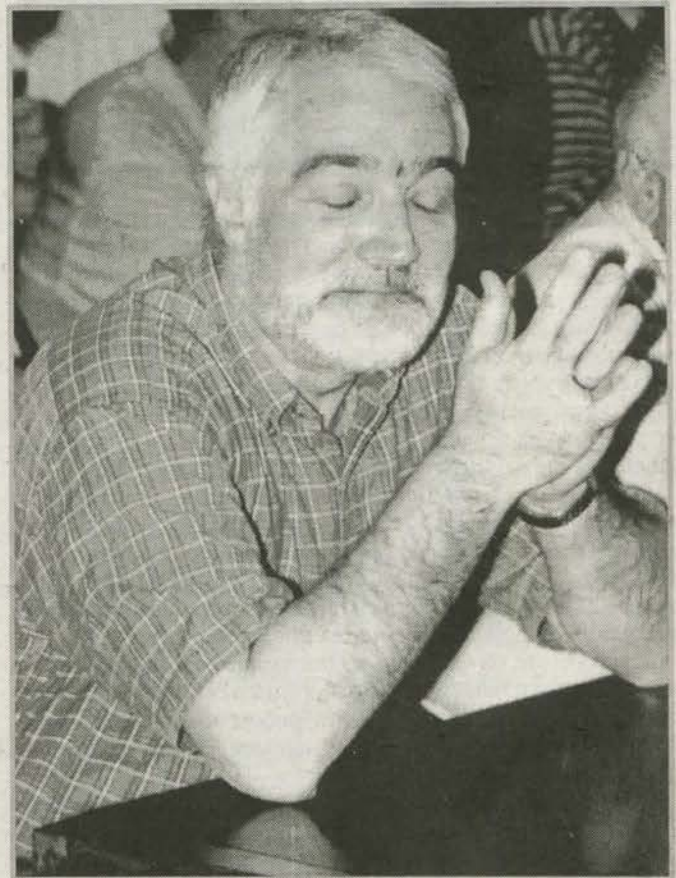
Срамна улога Мирољуба Лабуса

Огњен Тадић: Ја бих вас молио да уважите чињеницу да ме баш глас не служи најбоље. Медијско насиље које се врши над српским народом све ове године, што се Коштуница покушава приказати као човек родом из Коштуница, сигурно неће успети у овом народу. Свим је сада јасно, било да победи онај Лабус, или Коштуница, овде ће владати заправо Зоран Ђинђић. Ништа се боље у Србији неће десити ако буде изабран неки од ова два кандидата. Уосталом, њихова међусобна борба и није борба у првом кругу за председника Републике, него борба за наслеђе и тренирање за нека будућа времена за лидерске амбиције. Како њих доживљава Србија? Како их доживљава српски народ у целини?

За већину народа Лабус није ништа друго него шпијунчина који је под потпуно неповољним условима задужио народ Републике Србије. С друге стране, његова улога у растурању Савезне Републике Југославије и растурању јединствене српске државе више је него срамна. Ни Коштуница нема бољу слику у јавности. Он са својим не често или не ретко трезним друштвом углавном се бави неким параобавештајним информацијским структурама, пословима и тако даље, а, сем тога, непрестано инсистира на својој кампањи.

Дакле, ради се двојици потпуно некомпетентних и неуких кандидата који нису ништа друго него једна врста вјеште режиране игре Зорана Ђинђића да продужи своју власт у наредном периоду. Једнако онако како је искористио и Милана Милутиновића за време двогодишње владавине Србијом. Оно што ће бити битна одредница, не само избора у Републици Србији, него и избора у Црној Гори и Републици Српској, то је борба против криминала и борба против корупције. Једноставно су челни криминалци ове земље скинули са лица своје маске и преузели челне функције ове земље. Тиме се ствара прилика свим грађанима да виде излаз само у томе да дођу они људи који своју политичку борбу и своју политичку прошлост нису компромитовали овим највећим проблемима српског народа.

Ако изаберемо др Војислава Шешеља за председничког кандидата ми ћемо ући у изборе са огромном предношћу, коју сигурно може очекивати, и која ће му сигурно помоћи, да дође на место председника Републике. Али оно што је господин Шешељ успео да докаже, за разлику од свих тих ванстраначких, нестраначких, мимостраначких кандидата, јесте то да је као председник једне странке, дакле потпуно страначки одређен, успео да покаже да више поштује интерес сваког грађанина, макар он био и припадник друге

МИРОЉУБ ЛАБУС
КАНДИДАТ Ф-16 И Г-17

странке, или друге политичке организације, или другог политичког размишљања, него што су то у стању ови други кандидати. Због тога сам увјерен да ће господин Шешел, уз рад странке на терену, уз борбу да се што више постигне успјеха у предизборној кампањи, сигурно побједини на наредним изборима.

А оно што је моја лична нада, то је да ће се он као будући председник Србије и господин Кањерић, као будући председник Републике Српске, врло брзо, пошто су избори за неколико дана, срести или у Београду, или, што би било још боље, у Бањалуци и разговарати као двојица државника који озбиљно обећавају овоме народу оно што сви ми и те како желимо.

Шешел за председника свих Срба

Милитраг Мајдов: Господине председниче, браћо и сестре, ја долазим из Црне Горе. Да којим случајем бирамо кандидата за председника Црне Горе мој кандидат би био Аца Вучић, рачунајући да је за веома кратко вријеме направио заиста у Црној Гори, за сваког Србина, у Црној Гори, велику ствар. Отворио је очи онима који су, у ствари, заборавили да су Срби. Међутим, то је само била напомена, схватиће председник шта сам хтео да кажем.

Ми сада имамо један други задатак. Уз велико поштовање и према Томи Николићу и према свим родољубима, свим нашим радикалима који имају и способности, који могу да буду на том мјесту, ипак далеко најјачи и најбољи кандидат је др Војислав Шешел и мислим да не треба да бирамо др Војислава Шешела за председника Србије, него за председника свих Срба. Дакле, мене изненађује да се нико из Црне Горе није јавио, и зато сам узео себи за право да кажем неколико ријечи. Став нас из Црне Горе је да је председник Шешел далеко најјачи не у оквиру наше странке, него у оквиру свих странака. Ето колико.

Рад, ред и поштење

Буро Кончар: Приоритет Србије и српског народа јесте да се врати повјерењу институцији председника Републике. То повјерење може вратити само личност која има ауторитет, ауторитет који је дуго грађен, за кога се зна. Такође, председник Србије мора да сарађује са свим институцијама, које су прописане законом. Мора да обавља ту дужност. Наравно, председник Србије мора да познаје све политичке противнике, да познаје тачно оне који добро мисле српском народу и оне који то не мисле. Ја видим у овом моменту да једино господин Шешел то зна најбоље.

Председник Републике не смије да врши реваншизам према некоме, дуго година постоји Српска радикална странка и никада се није бавила реваншизмом. У Српској радикалној странци се цијени само ред, рад и поштење, свако онај ко се држао тога, ко се држао статута на патриотској линији, тај је и остао. Према томе, ја сам само навео кратко ова три елемента да кандидат за председника Републике Србије буде господин Војислав Шешел. Наравно, остале колеге које су дискутовале изнеле су друге разлоге. Подсећам вас да је господин Шешел рекао да је темперамент мало различит, али, господине председниче, постоје и ови елементи и зато молим да се темперамент смањи или појача зависно од прилике, некада треба овако, некада онако.

Мркли медијски мрак

Веселин Петивић: Са становишта дугорочних државних интереса, а с обзиром на велику заверу Запада и новог светског поретка против Срба и Србије, и повезаност, с друге стране, ДОС-а са иностраним западним гарнитурима, општи интерес би налагао да се опозиција удружи око једног заједничког кандидата највеће патриотске организације који би поразио кандидата српских издајника. Међутим, пошто се странке опозиције нису сложиле, нису могле да се до-

говоре око тога, онда подржавам предлог да Српска радикална странка, као најпоштенија и најпатриотскија, треба да има свог најјачег кандидата, а најјачи кандидат је онај кога смо изабрали да буде први човек наше странке, то је наш председник др Војислав Шешељ, уважавајући и Тому Николића и остале прваке наше странке. Ово због тога што што се у овом периоду власти ДОС-а показало да су српски радикали остали доследни и принципијелни и на путу националних интереса Срба и Србије. Доследни у борби за слободну и усправну Србију не одобравајући подаништво и додворавање великим силама.

Може се рећи да су се све друге странке прилагођавале диктату моћника и у великој мери конституисале зарад малих, личних или крупних страначких интереса, а српски радикали сигурно неће то никада чинити. Ја сам уверења да нашој странци расте популарност, и то се показало на митинзима широм Србије на којима је био велики број грађана, што представља меру и критеријум поверења. Једини хендикеп у изборној трци јесте монопол над медијима, овакав медијски мрак није постојао никада.

Други проблем на кога морамо рачунати тиче се чињенице да остатак ДОС-а, на челу са Ђинђићем, не бира методе у деградацији својих противника разним лажима, измишљотинама и подметањима, а то су предочили у међусобним обрачунама, посебно између Демократске странке Србије и Демократске странке. Отуда ми радикали морамо бити максимално организовани за предстојећу председничку кампању, максимално сложни и јединствени у представљању нашег кандидата у сваком месту у Србији, и да уђемо у сваку кућу.

Др Војислав Шешељ је изузетан кандидат не само наше странке, него у Србији уопште. Изузетан је пошто одлучно заступа интересе странке, али и српског народа и државе. Као председнички кандидат сматрам да ће нас на прави начин заступати и дајем пуну подршку за његов избор као кандидата за председника Србије.

Држава на прекретници

Мр Небојша Величковић: Даме и господа, Централна отаџбинска управа данас доноси, по мом дубоком уверењу, једну од најзначајнијих одлука од постанка Српске радикалне странке. Наиме, свима је добро познато у каквој се ситуацији налази држава Србија и целокупан српски народ на свим овим просторима. Наша обавеза је да данас изабремо и предложимо кандидата за будућег председника Републике Србије. Рекао сам да је тежак задатак, али истовремено и лак задатак. Као што су моје колеге овде прије мене говориле, имамо човека који је свих ових година и прије увођења политичког вишестраначког система наступао доследно, снажно и храбро у интересу српског народа. И наравно, о Томиславу Николићу могу да кажем све ријечи похвале. Имао сам то задовољство да се са њим дружим у предизборној кампањи за савезног председника, уз све оне позитивне карактеристике које носи из породице. Рекао бих да Томислав Николић има, под знацима навода, само један хендикеп, а то је што постоји снажнији и бољи човек који се у свим овим временима бори за српске националне интересе. Рекао бих симболично да је председнички кандидат Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, као тенк који руши све политичке противнике иза себе, а ми смо ту да пратимо, да видимо да ли је ту нешто остало.

Наравно, сви ови избори у Републици Србији имаће рефлексије на изборе у Црној Гори и изборе у Републици Српској. Вјерујем да ће то имати позитивног одраза да и ми на предстојећим изборима у Црној Гори успијемо обезбедити улазак у републички парламент. Вјерујем да ћемо по повратку из Србије у Црној Гори имати само ријечи похвале, односно да ће људи одобрити што смо данас, вјерујем, донјели врло важну одлуку да наш председнички кандидат буде др Војислав Шешељ. Србија је на прекретници. Србија је можда у најтежој ситуацији од постанка као држава. Толико.

Србији ће сванути

Јован Дамјановић: Даме и господа, свима нам је част да нас да можемо на овој Централној отаџбинској управи донети одлуку која неће бити само интерес српских радикала, него ће бити интерес Савезне Републике Југославије и свих народа који живе у њој. Српски радикали су доказали свој значај и партиципирани у Републичкој и Савезној влади, дали су велики допринос стабилизацији економског препорода и свим оним другим потребама који поспешује живот грађана у овој држави. Сви ми знамо колико је велики значај да др Војислав Шешељ буде изабран за председника Србије. Сви ми знамо ко данас влада у Србији.

Сви ми знамо ко су данас у Србији послушници великих сила. У Српској радикалној странци таквих нема, на челу са др Војиславом Шешељем и врхом, и ми никада нисмо били марионете других већих сила. Зато је и те како потребно и велики је интерес, мислим да би то био значајни преокрет да буде председник др Војислав Шешељ. Поштујући личност нашег заменика председника странке, Николића, који је на једном великом достојанственом ставу дао свој допринос да се изабере др Војислав Шешељ. Ми немамо данас већег патриота, ми немамо данас већег идеолога, ми немамо данас већег стратега у Савезној Републици Југославији од др Војислава Шешеља.

Верујем да ћемо сви бити јединствени и подржати нашег кандидата др Војислава Шешеља, и да се целокупно његово знање и трансмисија управо преодреди у оним апаратима државе који ће бити од великог значаја. Ово није интерес Српске радикалне странке, уколико, а верујем да ћемо донети такву одлуку, да кандидат буде др Војислав Шешељ, ово

је интерес целокупног народа и Србије. Верујем да ће др Војислав Шешељ, по свим досадашњим структурама, дати највећи допринос који ће Савезну Републику Југославију, односно Србију, делимично довести на онај пут који очекују сви грађани. И да очекујемо после проглашења, после победе, да ће овој Србији ипак сванути.

Кратак преглед политичке сцене

Верољуб Арсић: Ја не бих да понављам оно што су моје колеге пре мене причале. Да смо ову седницу одржали пре неколико месеци не бих био овако сигуран ког кандидата бих подржао за председника Републике Србије. Међутим, у последњих неколико месеци, много се ствари издешавало на политичкој сцени и могу да кажем да нам све то иде у прилог. Иде нам у прилог и све то што се тренутно дешава у Демократској странци Србије, Зоран Ђинђић стално са Војиславом Коштуњицом брише под као да је најобичнија крпа, иде нам на руку и то што се дешава у другим политичким странкама, на пример, Социјалистичкој партији Србије која је сада под опсадом НАТО-а.

И још једну чињеницу морамо да признамо. Председнику Српске радикалне странке, др Војиславу Шешељу, много брже расте популарност него самој странци. Разлог за то можда и јесте тај да је на последње две седнице морао да мена чигаву посланичку групу, а с обзиром да можда неку другу прилику, за неке друге изборе, нећемо имати, сматрам да треба да изађемо са најјачим кандидатом, а то је председник Српске радикалне странке проф. др Војислав Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч? Има ли неко нешто против да каже? Добро. Има ли неко нешто против да каже? Добро би било. Слободан Јањић.

Слободан Јањић: Немам шта да кажем против, само се јављам за реч.

Др Војислав Шешељ: Ја сам се обрадовао да ћеш бар ти бити против.

Глогов колац за ДОС

Слободан Јањић: Зависи од времена у коме се одржавају избори, за прошле изборе сам био сигуран да је наш најбољи кандидат био Томислав Николић, с обзиром на време у које су се одржавали. Међутим, сада је још теже време за Србију, и српски народ у свим српским земљама је у још већој опасности. Ја мислим да сатанској досовској власти треба забести глогов колац у средину, да Српска радикална странка мора изаћи са најјачим оружјем на мегдан и поразити ДОС или ће Србија и српски народ нестати. Да мислим другачије, ја бих рекао другачије.

Резултат гласања – брана за рушење Србије

Др Војислав Шешељ: Не би се устручавао. Да ли се још неко јавља за реч?

Добро, ја онда стављам на гласање овај предлог иза кога су стали сви данашњи учесници у расправи да Војислав Шешељ буде председнички кандидат Српске радикалне странке на изборима 29. септембра у Србији. Ко је за? Има ли неко против? Један глас против, је ли? Шта је, Златане, да ли си ти гласао против?

Златан Јовановић: Не, нисам.

Др Војислав Шешељ: Па, што се сада предомисљааш?

Констатујем да је тај предлог једногласно усвојен. Ево Тома каже да се он љути са Мајом поводом тога.

Поводом ове одлуке ја бих вам рекао неколико речи. Иако сам сматрао да наш кандидат треба да буде Томислав Николић на овим изборима, ја прихватам одлуку Централне отаџбинске управе, захваљујем се на поверењу које сте ми указали и очекујем да ће наша странка на овим изборима да постигне добре резултате и убеђен сам да је такво расположење народа да кандидат наше странке може убедљиво да победи на председничким изборима. Наравно, од те функције, у складу са њеним уставним надлежностима, не треба претерано очекивати, али уколико народ изабере

ИЗБОРНИ ТОРНАДО

кандидата Српске радикалне странке на председничким изборима, ја вас уверавам, као председник Републике Србије, да бих максимално у оквиру Устава и закона учинио да се афирмише та функција, да та функција буде моћна контрола свих структура извршне власти и да та функција представља брану за рушење Србије, даљи процват криминала, онемогућавање функционисања уставног поретка и урушење основних принципа правног и политичког система. Та функција треба да буде стабилизујући фактор у Србији, фактор очувања уставности и законитости, и у том смислу бих ја ту функцију обављао.

Друга тачка дневног реда

Наша странка излази на предстојеће парламентарне и председничке изборе и у Републици Српској и у Црној Гори. Што се тиче избора у Републици Српској, окупатори су покушавали да спрече наш излазак и кренули су са уценама да се са наших листа и са руководећих функција у странци елиминишу имена др Николе Поплашена, Миладина Симића и Зорана Николића. Мој став је био да се не попусти тим уценама, и то је и била првобитна одлука надлежних органа странке. Међутим, др Никола Поплашен, Миладин Симић и Зоран Николић су самоиницијативно, сматрајући да странка треба да изађе на изборе и да њихова имена не смеју да буду баријера која ће то спречити, поднели оставку на све функције у странци у Републици Српској.

Мене су, ја вам то морам рећи, довели пред свршен чин, ја сам упознат тек када је договор постигнут, онда је Мирко Благојевић испред њих дошао у Београд да са мном разговара. Он мисли да је тај разговор трајао више од пола сата, а колико мене сећање служи, тај разговор је трајао скоро два сата. Ја сам на крају попустио, одржана је скупштина, на тој скупштини је изабрано ново руководство странке за Републику Српску. Председник странке је Радослав Кањерић и странка је донела одлуку да наш кандидат за председника Републике буде Радослав Кањерић, а за члана Председништва Босне и Херцеговине Огњен Тадић. Ја предлажем да Централна отаџбинска управа подржи ту одлуку, дакле да

то прихвати, а, с друге стране, такође да Централна отаџбинска управа констатује да ће истакнути чланови наше странке, заслужни чланови, др Никола Поплашен, Миладин Симић и Зоран Николић наставити да делују у крилу наше странке у Републици Србији. Сачуваће своје функције у Централној отаџбинској управи, а зависно од тога ко од њих има држављанство, или нема, ми ћемо их ставити на цаше листе на парламентарним изборима који следе и у Савезној Републици Југославији и у Србији.

Дакле, што се тиче њиховог статуса унутар Српске радикалне странке у целини, он се не доводи у питање, он се не мења, с тим што њих тројица више не би били страначки активисти, ни функционери у Републици Српској. Дакле, они су чланови странке у Србији. Да ли се то прихвата? Има ли примедби на то? Нема примедби, је ли? Добро, ко је за то? Дакле, одједном гласамо за читав сплет ових решења.

Мирко Благојевић: Председниче, само једна примедба. Они остају чланови и у Републици Српској, само што не могу бити у органима странке.

Кадровска и текућа питања

Др Војислав Шешељ: Они су чланови Српске радикалне странке и они су сада активисти у Србији. Дакле, нема потребе сада тако. Чланови су Српске радикалне странке, нема потребе сада, биће тамо члан странке, а неће бити у органу, то не можемо. Они су својевољно одлучили да буду чланови странке у Србији, па ће бити и у органима странке у Србији зависно од интереса странке, с тим што задржавају своја места у Централној отаџбинској управи. То је најбоље решење. Не можемо ми дискриминисати ниједног члана наше странке, дакле ако је члан у Србији овде су му отворене могућности напредовања у странци на све функције у Србији и овде ће бити истицани као кандидати, с тим што мислим да ту можда нема код свих могућности да се тако брзо регулишу ова статусна питања која се тичу држављанства. Када се то регулише, онда нема никаквих сметњи, код неких је то већ регулисано. Дакле, нема чланова првог и другог ре-

да. То је била њихова воља да те функције тамо напусте, ја нисам могао на силу да их спречавам. Дакле, јесмо ли ово гласали? Јесмо. Има ли неко против? То је једногласно одлучено.

Ми ћемо сада максимално да се ангажујемо да помогнемо кампању Српске радикалне странке Републике Српске. Који ће то бити видови помоћи? Штампане неограниченог броја издања листа „Велика Србија“ колико сте ви у стању да припремите материјала и колико су у стању Огњен Михајловић и Јасна Одујић Радовановић да то припреме. Дакле, на толико бројева можете да рачунате. И колико вам је потребно специјалних издања на четири стране. И штампане ћемо вам још ових плаката, постера колико то буде потребно. То је оно што можете очекивати од Централне отаџбинске управе. Договорили смо се чак и спот да се направи, да вам Генерални секретаријат, Александар Вучић, направи спотова колико треба. То је помоћ страначке централе, с тим што би вам посебну помоћ пружао испред странке Драган Тодоровић око тих организационих питања. Он би био задужен за Републику Српску.

Финансијска ситуација је у странци прилично тешка. Ми већ две године живимо искључиво од уштеђевине и ово чланарине што је наплаћено само у Србији. Акција наплате чланарине у Републици Српској и у Црној Гори је доживела фијаско, а у Србији је наплаћено 84.000 чланарина, да знате. Ви то нисте способни, странка је иначе слабо организована у Црној Гори, није способна, а код вас се осећа замор материјала, с обзиром да странка није излазила четири године на изборе и да је њена активност практично замрла. Најбољи начин да се покаже организациони квалитет странке је наплата чланарине. Симболичан износ, али мора да се покуца на врата код човека, е то је тај проблем што ви нисте у стању да решите, а што би морали да решите ако желите да нас убедите да још увек тамо имамо озбиљну странку.

Дакле, то ће бити допринос Централне отаџбинске управе вашој предизборној кампањи и одређен број истаћнутих функционера, уколико им се омогући гостовање на локалним медијима, спремни су да дођу. Томислав Николић је спреман да дође у Бијељину, мислим и Маја Гојковић, Александар Вучић, Драган Тодоровић је већ био. А ниси ти био. Тома је био. Значи, можете рачунати на Мају, Вучића, Тодоровића, можете поново на Тому и Наташу и не само у Бијељини, него и у неким другим местима уколико има могућности.

Добро, то је што се тиче избора у Републици Српској. Што се тиче избора у Црној Гори, ми смо успешно формирали коалицију са Народном социјалистичком странком Црне Горе за локалне изборе у Црној Гори, и захваљујући томе наша коалиција је у већем броју општина освојила одборничке мандате. Каква је сада ситуација у Црној Гори с правом можемо претпоставити да су шансе још боље на парламентарним изборима.

Руководство странке предлаже да Централна отаџбинска управа прихвати да ми ту нашу коалицију даље учврстимо за предстојеће парламентарне и локалне изборе у Црној Гори и савезне изборе. И ми трагамо за могућим заједничким председничким кандидатом. Једна од варијанти о којој се разговара, то још није дефинитивно, јесте Душко Јовановић, власник листа „ДАН“, који је на прилично патриотској позицији. Све ово време то је једина новина где за нас нема блокаде у целој Савезној Републици Југославији. Али ту још није ништа дефинитивно договорено. Ја предлажем да се прихвати да наша странка даље учвршћује коалицију са Народном социјалистичком странком, уколико то, наравно, буде обострано, а у том смислу правимо листе за све изборе у Црној Гори и да представник Централне отаџбинске управе, који би пружао максималну помоћ организационе природе у вођењу кампање и у свим овим процесима споразумевања, буде Александар Вучић. Има ли примедби и других предлога, сугестија? Нема. Да ли се прихвата? Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Поводом друге тачке дневног реда, има ли неко још нешто да каже? Нема. Прелазимо на трећу тачку дневног реда, кадровска питања. Предлажем да се, пошто има девет упражњених места у Централној отаџбинској управи, та места попуне на следећи начин. Миливоје Красавац из Лознице, Драган Николић из Врања, Зоран Антић из Јагодине и Предраг Марковић из Теслића. Пошто су у међувремену изабрани за председнике окружних одбора Српске радикалне странке, да на места бивших председника окружних одбора Српске радикалне странке буду изабрани за чланове Централне отаџбинске управе. Има ли примедби на то? Да ли се прихвата? Има ли неко против? Једногласно.

Затим, да се Станко Студен, Стеван Неговановић, Момир Марковић и Зоран Огњановић изаберу за чланове Централне отаџбинске управе, неки од њих су и раније били, али на последњем конгресу нису изабрани јер је био другачији кључ за избор, изаберу за чланове Централне отаџбинске управе због великих заслуга које су стекли радећи као инструктори на терену, заиста огромних заслуга за стабилизацију стања у странци, сређивању прилика, побољшању кадровске структуре и тако даље. Станко Студен је већ радио у неколико окружних одбора, сада је у Лозничком. Стеван Неговановић је сада у Рашком, а претходно је био у Расинском. Момир Марковић је сада у Ужичком, а претходно је био у Шумадијском. И Зоран Огњановић је сада у Зајечарском. Има ли примедби? Ко је за? Има ли неко против? Једногласно. И предлажем Вјерицу Маљковић, која је најближи сарадник Зорана Красића и афирмисала се на политичко-правним питањима у странци, да се изабере за члана Централне отаџбинске управе и тиме би број чланова Централне отаџбинске управе био комплетан поново на 101. Има ли примедби? Нема. Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Овде је сад посебан предлог био за Миливоја Красавца и Зорана Антића, ми смо већ самим овим избором за члана Централне отаџбинске управе потврдили њихов избор за председнике окружних одбора. Извршни одбор је припремио и неколико одлука, али ја то не бих на овој седници разматрао, да то оставимо за следећу седницу Централне отаџбинске управе.

Што се тиче предизборних активности у Србији, председници окружних одбора данас треба да преузму у Извршном одбору одговарајући број формулара за прикупљање потписа. Потписи се оверавају у суду, сваки појединачно, то знате. Потписи се доносе до четвртка, ко донесе до четвртка, донео је, јер ми планирамо да кандидатуру за нашег кандидата предамо у петак, можда тачно у подне у Изборној комисији. Дакле, потписи се прикупљају закључно са четвртком, доносе се овде до 14 часова, је ли тако? То је последњи термин.

Гордана Поп-Лазич: Али је пожељно sukcesивно да стижу.
Др Војислав Шешељ: Пожељно је да sukcesивно стижу, јер ми у тренутку када будемо имали 12.000 рећи ћемо: стоп. Више од 12.000 нам не треба, 10.000 је по закону, 2.000 ћемо за сваки случај да не буде нека грешка, да не буде неки проблем и тако даље.

Драган Тодоровић: И у општинским одборима потписи треба да буду поређани по азбучном реду.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли ти добио реч, Тодоровићу. Извини, молим те, ја сам још увек председник странке и председнички кандидат. Да средите, дакле, те потписе по азбучном реду, али то може да среди овде Извршни одбор, то није тако страшно. Али ви знате, негде се наплаћује такса, негде се не наплаћује, је ли тако у суду. Овде у Београду је 50 динара. То што будете платили, то ће вам се признати за чланарину за следећу годину, добићете у том износу картончиће за чланарину следеће године. Дакле, у октобру, чим донесемо одлуку о чланарини за следећу годину, ви ћете добити тај део картончића да надокнадите то што дате. Ја мислим да је то најједноставнији начин, да не компликујемо. Да ли се слажете? Да ли се сви слажу? Осим Лазе. Лазо, сложићеш се и ти, знам ја тебе.

Још да вам кажем, око кампање имате план у Извршном одбору за држање митинга од 1. септембра, то још морате све да прецизирате, пошто је питање да ли је могућ 1. септембар као термин за одржавање митинга у Пријеполу, али пошто тог дана можемо да идемо у Прибојску бању, можда је и вредније од митинга. Не мора да се држи класични митинг, али тај дан да проведемо у целом том округу. А навече да држимо митинг у Ужицу, можда је та варијанта боља. Немојте сувише круто ово да прихватате. У четвртак се дефинитивна одлука по том питању доноси на Извршном одбору.

За велики митинг у Београду мораће да се мобилише странка и што више људи из свих места у Србији да се доведе. Што се тиче финансирања, Централна неће тражити од

вас, осим од Лазе Маријанског, који је лакомислено обећао милион динара и сада ће морати да плати током следеће недеље и Мирољуба Вељковића, очекује се такође да уплати одмах. Дакле, Централна неће од вас тражити новац за вођење кампање, али ви ћете морати да обезбедите новац свако за свој окружни одбор колико вам треба, то је гориво, трчање по терену, дељење пропагандног материјала и све остало што треба. Што се тиче плаката, мислим да нећемо штампати плакате у овој предизборној кампањи, то је сувише велико бацање новца, а нема неког нарочитог ефекта, тако да ћете бити лишени потребе тог лепљења. Али са Извршним одбором да се договорите око писања графита, немојте графите да пишете на приватним кућама да нам то не нанесе штету. Зна се где се пишу графити, углавном је најбоље поред пута, на разним зидовима, мостовима и тако даље.

Гордана Поп-Лазич: На тарабама.

Др Војислав Шешељ: На тарабама може и да се црта, Гордана, ко је уметнички расположен.

Плакате знам да нисте све излепили од прошле кампање, сада вам је прилика да то све излепите.

Томислав Николић: Има још нешто Тодоровићевих.

Др Војислав Шешељ: Има још нешто Тодоровићевих, што сте нерадо прошли пут лепили.

Драган Тодоровић: Може да дође до збуњивања бирачког тела.

Др Војислав Шешељ: Не, треба сви страначки плакати одмах да се лепе.

Томислав Николић: Чолић само колико има.

Др Војислав Шешељ: Чолић има читаво складиште, могли би по целој Србији да се лепе.

Драган Чолић: Био је и хапшен, али добро то није важно.

Др Војислав Шешељ: Има ли још неко нешто да каже под овом тачком. Добро.

СЛОЖНО ПРОТИВ КВИСЛИНГА

18. јул 2002. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, с обзиром да су данас расписани председнички избори у Србији, Српска радикална странка још једном позива све опозиционе политичке партије, ако је могуће, да пронађемо заједничког јединственог кандидата кога бисмо кандидовали на овим изборима, са искључивим циљем да се порази кандидат српских издајника, колабораната, квислинга, човек који је већ много учинио да порази српске националне интересе, Мирољуб Лабус. Он ће, очигледно, бити протежирани од скоро свих досовских странака и имати подршку српских непријатеља из иностранства. Огроман новац спремају да уложе у његову кампању, имаће апсолутни приоритет на свим медијима, и државним и такозваним независним. Ми мислимо да би опозиционе партије требале да кандидују истакнуту јавну личност која не мора бити у чланству ниједне политичке странке, али некога ко се афирмисао као научник, стручњак, патриота. Неко ко је без сумње принципијелан, частан, доследан, поштен, иза кога нема никакве криминалне афере и ми сматрамо да није тешко наћи такву личност. Примера ради, нисам се уопште консултовао са тим људима да могу већ сада озбиљно да говорим о томе, зато наглашавам да вам то примера ради наводим, то би могли да буду Славенко Терзић, Мирко Зуровац и читав низ других истакнутих интелектуалаца.

Уколико то буде могуће, Српска радикална странка је спремна на договор са свим осталим опозиционим партијама. Уколико се следеће недеље испостави да то није могуће, ми ћемо заказати седницу Централне отаџбинске управе и донети одлуку ко ће бити председнички кандидат српских радикала. Дакле, пред нама су још увек две опције, ми размишљамо озбиљно о обе опције, а која ће превагнути то зависи и од других политичких субјеката који су у опозицији према досовом режиму.

Српска радикална странка сматра да председнички избори сами по себи неће ништа означити у погледу решавања дубоке политичке, економске и социјалне кризе. Не треба преувеличавати значај председничке функције. Само они који нису прочитали Устав Србије сматрају да тај председник има нека велика овлашћења. Нема. Његова овлашћења се могу укратко набројати. Председник Републике доноси одлуку о распуштању Народне скупштине, на предлог Владе. Ако Влада не предложи он не може да распусти Скупштину. Он именује мандатара за састав Владе процењујући ко има шансу да добије већину у парламенту. Дакле, и ту је везан односом парламентарних снага. Председник Републике може да одложи доношење указа о проглашењу закона и затражи поновно гласање у Народној скупштини. Ако се поново закон изгласа он мора да га потврди. Предлаже судије Уставног суда, али и ту мора да обави консултације бар са парламентарном већином, јер мора унапред да обезбеди избор тих својих кандидата. И ту су му везане руке. Даје помиловања и додељује одликовања. То су његове функције. Та функција има симболички значај и, наравно, с те функције човек може с много јачим ауторитетом, с много већом

тежином јавне речи да саопшти шта мисли о вођењу укупне државне политике и слично. Председник Републике је уз то члан Врховног савета одбране. Е, то је оно што је од највишег значаја, али то произлази из Савезног устава. Дакле, то није функција по природи ствари где мора нека политичка личност да се појави. Ту може сваки озбиљан, частан интелектуалац, који се доказао стручно, научно, на патриотском пољу и тако даље.

Српска радикална странка би желела да имамо изборе на свим нивоима и ми ћемо наставити кампању да би принудили власт на расписивање тих избора. Ми сматрамо да се и из ове кризе унутар ДОС-а не може другачије изаћи. Нама је драго што су се Ђинђић и Коштуница међусобно сукобили са највећом могућом жестином, раскривајући на тај начин један другог. И нисмо далеко од помисли да све што један за другог кажу да су потпуно у праву. Уз неке изузетке, баш не бисмо да им потврђујемо и оне најпрљавије ствари које лансирају. Али они су такви зато што су ДОС, зато што су пристали да буду ДОС, зато што су носили ДОС на својим леђима. То је чињеница, тако да се ми у том сукобу не опредељујемо ни за једну ни за другу страну, а наставићемо доследно да критикујемо и једну и другу, зависно од аргументације којом располажемо. У то сте могли да се уверите у току рада Народне скупштине. Ако вам је једног дана изгледало да је Коштуница мало више на талету од Ђинђића, следећег дана је Ђинђић добио повелику порцију, тако да се одмах тај утисак губи. Такав ће бити наш став до краја. Ми се надамо да остале опозиционе странке неће попустити притисцима и учествовати у нелегалној и нелегитимној Анкетној комисији, мада има наговештаја да су ти притисци све интензивнији.

Код српских радикала никакви притисци не важе.

Новинар: Да ли су они подаци које је Љубиша Јовашевић изнео о генералу Павковићу, Васиљевићу, Симићу, на тој комисији на којој сте и ви били у Савезној скупштини, тачни?

Др Војислав Шешељ: Могли сте да прочитате комплетан материјал Анкетног одбора Савезне скупштине, то је објављено. И све до чега је комисија дошла тамо је. Дакле, ниједна реч није испуштена. Ми смо потенцирали ту фирму „Интерком“ у току рада комисије. И заиста је огроман проблем око те фирме „Интерком“. Али, знате шта, и рад Анкетне комисије, односно Анкетног одбора је јун проблема, јер ми нисмо истражни органи. Ми неке генерале нисмо успели да саслушамо, јер су избегавали до последњег момента, попут генерала Сретена Лукића. Тадашњи министар одбране, Слободан Краповић, одбио је да се одазове на састаок два анкетна одбора у неколико наврата, а онда је поднео оставку.

Колико је овде новинара? Пет? Донеси пет комада „Убиство министра одбране Павла Булатовића“.

Новинар: Могу ли једно питање везано за аферу Павковић? Да ли постоји икаква афера? Ако пензионисани генерал Павковић каже да Коштуница никада није наредио упад у било коју зграду, његове речи су биле, када је саслушао Налића, који је рекао шта је рекао, цитирам: „Добро, пред-

Конференција за новинаре

седнице, ако је тако, ја онда идем да наредим да се јединица спреми и да испитамо то", а онда му је Коштуница рекао: „Иди“. То је то, а друга ствар, он је јуче рекао на конференцији за новинаре, да након што су сазнали да је то зграда Владе Србије, након тог сазнања, Коштуница није присуствовао уопште разговору Налића и Павковића.

Др Војислав Шешел: Видите, ја не могу сад да улазим у детаље које они износе, један другог оптужују. Што се тиче Коштунице, сви знате колико је млитав, неспособан, као успорени филм. Да постоји тенденција да његови саветници преузимају нека овлашћења која им не припадају, то је чињеница. Ми смо због блажих ствари, својевремено, сменили Добрицу Ђосића, ако се сећате. Али, с друге стране, имате једног крајњег поқварењака какав је Небојша Павковић, који се с мафијашима дружи отворено и за новине каже да су му то пријатељи. Тако да је ту тешко процењивати детаље нама који нисмо уопште у томе учествовали, који нисмо били присутни, али да заиста постоји потреба да се то темељито истражи нема никакве сумње. Али не да се унапред обезбеди какав ће извештај бити. Јер анкетни одбори и анкетне комисије имају смисла ако својим саставом, својом структуром превазиђу однос снага у Народној скупштини. А ако ће Анкетна комисија да има исти однос снага какав постоји у Народној скупштини, онда се поставља питање што то не раде редовни скупштински одбори, што се уопште формира Анкетна комисија. То је једна ствар.

Друга ствар, Републичка скупштина уопште није регуларна, није ни легална ни легитимна. Тамо је већ било толико противуставних работа, да она једноставно нема ни политичке, ни правне, ни моралне услове да такав посао обави. То је суштина. Е сада шта је ко коме рекао, шта је Налић

Павковићу, шта је Павковић Коштуници, шта је Коштуница њему, било би мало смешно да ја сад у то почнем да улазим. Ваљда ће се сазнати једног дана све то детаљно. Није нама циљ да бранимо ни једну ни другу страну, нити да се опредељујемо.

Ту вам је комплетан материјал Анкетног одбора, затим извештај Анкетног одбора, комплетне скупштинске расправе о извештају и сви новински исечци од формирања Анкетног одбора до одбијања Већа грађана да прихвати извештај. Дакле, комплетан материјал, то смо објавили као Белу књигу.

Новинар: Господине Шешел, може ли само још једно питање?

Др Војислав Шешел: Изволите.

Новинар: Рекли сте да ће опозиција, уколико прихвати, колективно изаћи са кандидатом, уколико не прихвати, радикали ће имати кандидата. Ко је тај кандидат, да ли се помиње?

Др Војислав Шешел: Ништа се не помиње. Биће седница Централне отаџбинске управе и тада ћемо да одлучимо.

Новинар: А у случају Павковића мислили сте на браћу Баковић?

Др Војислав Шешел: Шта сам мислио на браћу Баковић?

Новинар: Пимињали сте људе са којима се он дружи...

Др Војислав Шешел: Не, мислио сам на сурчинску мафију, на Драгољуба Марковића Крмивопродукт, на Љубишу Буху Чумета и остале, и он је сада потврдио у новинама да су му то пријатељи.

Баковићи су из Црне Горе.

САМОФИНАНСИРАЊЕ

НАСТАВЉА СЕ БУНА НА ДАХИЈЕ

25. јул 2002. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, Српска радикална странка наставља борбу против досманлијског режима на свим пољима, економском, социјалном, политичком, националном. Наш циљ је да се до наредних избора на свим нивоима пред народом потпуно разголити и оно што раде и последице које изазивају, и да се разголити онај ко стоји иза њихове политичке инструментализације против интереса српског народа. Ми то радимо и у Савезној и у Републичкој скупштини и кроз наше активности у овој блокираној медијској сфери, свуда где нам се укаже прилика да гостујемо на локалним телевизијама. Ми, дакле, не одустајемо од примарно економске и социјалне критике.

Међутим, наравно, у садашњој ситуацији најактуелније је ово питање истицања председничких кандидата. И разумљиво је сасвим што је Српска радикална странка ангажована ових дана и недеља по том питању, остварујемо шире контакте са другим опозиционим странкама. Наш циљ је да се опозиција уједини око једног председничког кандидата који би победио Мирољуба Лабуса. Највеће зло би било за Србију да Мирољуб Лабус буде изабран за председника, као што у својим криминалним подухватима нашу земљу поново гура у дужничко ропство. Неовлашћено, за провизију, прихвата већ одавно отписане дугове као стварне, као реалне дугове које нико никада не би имао шансе да наплати нити би могао неким правним основом да располаже. Његов евентуални избор би докрајчио Србију. Због тога су сви ови наши покушаји да се нађе заједнички кандидат. Ви знате да ми у прошлости нисмо баш имали много воље да се у предизборној кампањи удружимо с другим партијама, ми смо сматрали да треба свака партија са својим кандидатима да покаже сопствену снагу и тако даље. Ово је с тог аспекта специфична ситуација.

У медијима се поводом тога пласира приличан број шпекулација, овај се изјасни овако, те онај се изјасни онако. Ја могу да вам кажем да до данас никакав договор на том плану није постигнут. Остаје још данас и сутра у међусобним контактима да тако нешто остваримо. Уколико се то не постигне, или уколико се постигне па због потврде тог договора, ми у суботу у 11 часова држимо седницу Централне отаџбинске управе где ће наша одлука по питању председничког кандидата бити дефинитивна. Та седница Централне отаџбинске управе биће отворена за јавност, сви новинари ће моћи да присуствују и да прате целокупан њен ток. Ми немамо ништа да кријемо од вас по том питању. И све ово што смо до сада говорили одсликавало је истину. Ми смо говорили како се заиста ствари одвијају. Било је шпекулација је дин је Милошевић из Хага подржао моју кандидатуру као јединственог опозиционог кандидата. То још није потврђено. Јуче сам се срео и са Миром Марковић, она није знала ни да потврди ту информацију, ни да је демантује. Очекује се да се Милошевић по том питању до недеље изјасни. Разна имена су била у оптицају. Ми смо први поменули име Славенка Терзића, Мирка Зуровца, међутим, није никакав договор постигнут. Ја вам могу рећи да још није разговарано ни са

Славенком Терзићем, ни са Зуровцем. Њихова имена су примера ради наведена.

Наравно, друге партије говоре о другим кандидатима. Српски покрет обнове је категорички против тога да то буде кандидат који није страначки ангажован, али ни с њима нисмо постигли договор ко би био страначки кандидат. Наравно, не би било коректно да вам говорим о детаљима разговора са челницима других опозиционих странака. Углавном су то били контакти са Социјалистичком партијом Србије и са Српским покретом обнове. Са Драшковићем само телефонски, пошто се он тек данас враћа у Београд, како сам ја информисан. Ми смо се чули крајем прошле недеље. Са социјалистима је био већи број контаката са разним функционерима из врха те странке, али углавном је све било неформално. И то је једина истина о свему овоме што се дешава.

Али, у сваком случају, како се год даље буду одвијали ти контакти у току данашњег дана, у току сутрашњег дана, у суботу у 11 сати знаће се све, бар што се тиче одређења Српске радикалне странке.

Новинар: Управо сам се вратила са Ружићеве конференције за новинаре, он каже да никаквих званичних разговора није било, и ви сте рекли да су разговори били само неформални. И они исто најављују да ће у суботу имати свој кандидата. Па, хоћете ли да се договорите, да ли ће бити нешто

званично да се ипак зна? Ко коме треба да упуту позив?

Др Шешел: Ја не знам да ли ће. Имамо још пола дана данас и сутра цели дан. Ми немамо обичај да држимо састанке око поноћи, иза поноћи и тако даље. Ми, српски радикали, у то време спавамо. Дакле, данас пола дана и сутра цели дан. Заиста није било формалних састанака. Шта су формални састанци? Када наше руководство одреди делегацију Српске радикалне странке, социјалисти одреде делегацију своје странке, Српски покрет обнове одреди делегацију своје странке, онда се они званично састану. То је формални разговор. Ови нормални међусобни консултативни контакти, састанци и тако даље, они су неформални. Јуче смо у Савезној скупштини више пута о томе разговарали. Јуче сам се тамо срео и са Миломиром Минићем и са Милутином Мркоњићем. Имао сам разговор по другом питању и са Оскаром Ковачом и тако даље. Све су то неформални састанци. Све је то у неку руку размена мишљења и кроз те размене мишљења сви се слажу да би било добро да опозиција има јединственог кандидата. И то је једини напредак у томе свему. И онда се нагађа ко би био какав кандидат, ко би био најповољнији.

Новинар (Агенција БЕТА): Реците ми колико ће наднадна промена Устава Србије мењати евентуална овлашћења председника Србије и да ли ће тада бити неопходни нови избори?

Др Шешел: Многи у јавности мистификују овлашћења председника Републике. У нормалним приликама та овлашћења су веома мала, готово симболична. Веома је велики значај евентуалне победе опозиције на тим изборима. Погледајте Устав, која су то овлашћења председника Републике. Он одређује мандатар за састав Владе процењујући однос снага у парламенту. Бесмислено је да председник одреди мандатар за кога се унапред зна да не може добити парламентарну подршку. Одреди једног, па другог, па трећег, па не успе и онда председник губи ауторитет. Дакле, он мора стриктно водити рачуна о односу снага. Председник распушта Народну скупштину, али само на предлог Владе. Ако не постоји предлог Владе да се распусти Народна скупштина, председник не може самоиницијативно. Председник предлаже судије Уставног суда, али пре предлога мора да консултује бар најјаче посланичке групе, да обезбеди да се његов предлог усвоји. Дакле, и ту је ограничен. Може се десити да председник предложи судију Уставног суда, а парламент одбије и онда председник поново предлаже. Председник даје одликовања, помиловања. То су његова овлашћења. Наравно, у условима ванредног стања или ратног стања он има много већа овлашћења. Доноси указе са законском снагом, али ми не рачунамо, ваљда, на успостављање ванредног стања.

Дакле, у редовним околностима то су мала овлашћења. Ако дође до промене Устава онда се поставља питање у којим ће се одредбама Устав мењати. Прво треба обезбедити двотрећинску већину, па онда више од половине гласова на референдуму да би се Устав променио. Можда ће се Устав мењати у неким одредбама које се и не тичу председника Републике. Ако би се мењао по питању председника Републике, бесмислено је даље ту смањивати његове надлежности, оне су ионако минималне. Можда да се мења у том погледу како да се бира председник Републике, па уместо да се бира на директним изборима, да се бира у парламенту. То је можда могућа варијанта, али о том потом. Ако се промени Устав, онда се зна да ли та промена изискује поновни избор председника или не тангира питање поновног избора. То се не зна унапред.

Новинар (Ненад Чалуковић – Блиц): Прво питање, тај заједнички кандидат опозиције подршку којих странака мо-

же да добије, да ли је то само Социјалистичка партија Србије, Српска радикална странка и Српски покрет обнове или ту могу бити још неке од странака?

И друго питање, уколико не буде постигнут договор, ко ће бити кандидат Српске радикалне странке?

Др Шешел: Видите, када је реч о опозиционим партијама постоје три које су убедљиво најјаче. То су Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије и Српски покрет обнове. Има и читав низ других малих опозиционих странака, ми не бисмо бежали од тога да се и оне у то укључе и да и оне дају подршку том кандидату. Али кључни договор би требало да се постигне на релацији ове три странке. Што се тиче Демократске странке Србије, ми смо у јавности истицали да смо спремни и на контакте те врсте с њима и на евентуалне договоре, али они одбијају те договоре са другим опозиционим странкама. Та странка, Демократска странка Србије, још није јасно дефинисала ни сопствени статус. Некада се понаша као да је странка власти, некада као да је странка опозиције. То је њихов унутрашњи проблем који они сами треба да разреше.

Уколико се не постигне договор, ви ћете сазнати на седници Централне отаџбинске управе ко ће бити председнички кандидат. Што се тиче наше странке, дефинитивно решење се сигурно у суботу доноси. Моја је идеја одраније била да наш кандидат буде Томислав Николић. Ми ћемо о томе да разговарамо и у суботу да ли ће бити Томислав Николић или ја, или неко трећи, то није толико важно, ми смо у руководству странке као браћа и то питање се не намеће ни у једној варијанти као евентуално проблематично. Ко год буде наш кандидат ми ћемо својски сви максимално да се ангажујемо у кампањи. Процењиваћемо, дакле, још до суботе и тада ћемо дефинитивно да одлучимо.

Новинар: Да ли је могуће да кандидат буде само Социјалистичке партије Србије и Српске радикалне странке, без Српског покрета обнове?

Др Шешел: Све је овде могуће, ништа се унапред не зна.

Новинар: Да ли ви пристајете на то?

Др Шешел: Ја нисам задовољан досадашњим резултатима тог процеса нашег међусобног договарања.

Шта значи то, да ли пристајем? Ако није могућ договор три странке можда је могућ договор две странке. Можда је могуће да се договоре Српска радикална странка и Српски покрет обнове. Можда је могуће да се договоре радикали и Социјалистичка партија Србије. А могуће је да се договори и Социјалистичка партија Србије са Српским покретом обнове.

Новинар: Планирате ли да се видите са Вуком Драшковићем?

Др Шешел: Видећемо када се врати. Што се мене тиче и то је могуће.

Новинар: Господине Шешел, Ружић је рекао да Социјалистичка партија Србије хоће само свог кандидата. Они сматрају да су највећа партија.

Др Шешел: Ако они хоће само свог кандидата онда нека истакну свога, то је њихова ствар.

Новинар: Они хоће да разговарају са опозицијом...

Др Шешел: Па знате, али шта то значи, хоћемо да разговарамо, али да буде само мој, ако је тако рекао!? Ја не знам да ли је тако рекао, али ако је тако рекао чему онда разговори?

Новинар: Па да ви тог кандидата подржите.

Др Шешел: Ма то је смешно.

Новинар: Кажу да су они најјача опозициона партија.

Др Шешел: Прво, до избора се не зна ко је најјача партија, је ли тако? Ко то сад зна две године после избора из 2000. године која је опозициона партија најјача.

Новинар: Они кажу да су они.

Др Шешељ: Па свако ће рећи да је он најјачи. Знате, има те десет боксера који се спремају за турнир и сваки каже да је најбољи. Али док не изађу у ринг не зна се ко је заиста најбољи. Е, тако вам је и у политици. Избори ће показати ко је најјача партија. Воља народа се мења. Погледајте изборне резултате од 1990. до данас. Воља народа се непрекидно мења.

Новинар: Рекли сте да се одговор Милошевића чека до недеље, а ви и Социјалистичка партија Србије доносител одлуку у суботу.

Др Шешељ: Не, нисам тако рекао. Ја очекујем да ће се Милошевић до недеље изјаснити. И могу још да вам кажем да је његова супруга јуче рекла да ће он до недеље да заузме став по том питању.

Новинар: Али чему његов став ако се донесе одлука у суботу?

Др Шешељ: Па знате шта, ни он није у прилици да непосредно руководи радом своје партије овде. А с друге стране, морате имати у виду да Милошевићева подршка много значи сваком кандидату опозиције. Јер Милошевићева подршка доноси, сама по себи, велики број гласова, приличан проценат. Не можемо унапред одвагати колико је то, али ви знате да је Милошевић веома популаран од када је почело његово суђење, његова успешна одбрана, пре свега одбрана интереса српског народа у целини која је веома добро одјекнула у народу и да народ има све више симпатија и према њему и према улози у којој се нашао. Ја мислим да сваки частан и поштен Србин данас навија за Милошевића у његовом суђељавању са Хашким трибуналом и са белосветским мрачним силама. С тог аспекта сматрам да је његова подршка ве-

ома важна. Ако бих ја био кандидат, мене би веома обрадовала његова подршка. Ево, то вам отворено кажем, а мислим и Томислава Николића и било кога другог кога би наша странка кандидовала.

Новинар: Хоће ли бити до суботе неког званичног састанка?

Др Шешељ: Па ево, видећемо. Знате, сви су били спремни да о томе разговарају, али све је некако било - разговараћемо још, па хајде ово, хајде оно, није било ни спремности, хајде, сада се налазимо и званично разговарамо. Све су некако људи избегавали да се дефинитивно изјасне.

Новинар: Како објашњавате то избегавање?

Др Шешељ: Па, мислим да ту има доста колебања, људи покушавају да одвагају све аргументе за и против, разне варијанте. Вероватно у неким странкама има људи који имају личних амбиција да се кандидују и тако даље. Видите, унутар Социјалистичке партије Србије највише имена је, на неки начин, истицано у орбиту. Ми то све разумемо, наравно, реч је о веома важној одлуци и разумемо да се појављују и таква колебања и размишљања, премишљања, оклевања, све је то разумљиво. И први пут се налазимо у таквој ситуацији. Све то треба добро да одвагамо и да онда изговоримо име дефинитивно нашег, евентуално заједничког, кандидата. Али изборна кампања почиње, већ је у пуном јеку и нема ту времена много за оклевање.

Ево, то је све оно што сам вам најискреније рекао како стоје ствари. Заиста вам нисам ниједан детаљ ту прикрио, нити имам разлога. Заиста тако стоје ствари, а у суботу, ко од вас буде заинтересован, на лицу места ће добити ексклузивну информацију у току седнице на којој ће се водити расправа.

МОТИВ

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ

1. август 2002. године

Др Шешељ: Даме и господо, погубно дејство досманлијске власти дошло је до пуног изражаја на одржаним локалним изборима у три јужне српске општине, Прешеви, Бујановцу и Медвеђи, посебно у Бујановцу. Досманлијска политика и Небојша Човић, као директни инструмент НАТО-а, фалсификовали су изборне резултате, омогућили албанским сепаратистима да гласају до пет сати ујутру, да се више пута појаве на једном бирачком месту, или да оду на неколико бирачких места, али се показало у протекле две године да се и велики број Срба иселио са подручја општине Бујановац у дубину Србије.

У Бујановцу је 1999. године живело око 60 одсто Срба, то су поуздани подаци којима располажемо још из времена када смо били у Влади Србије. Немогуће је за две године да се етнички однос становништва у тој мери измени. Много има иселовања, много Срба продаје своје куће, јер им је неподношљива атмосфера коју тамо спроводе окупатор и окупаторски најамник Небојша Човић, али се и изборни резултати фалсификују, као што је то био случај у неким најмрачнијим изборним циклусима из прошлости.

Српска радикална странка захтева да се комплетни избори у општини Бујановац пониште, да се закаже ново гласање на коме ће се стриктно поштовати изборни услови и законски прописи. Ако се бирачко место затвара у 20 часова, онда нико више не може да приступи после 20 часова бирачком месту. А не целе ноћи да их развозе са једног на друго бирачко место. Да су наставили то да раде још два, три дана, вероватно им више не би били потребни ни председнички избори у Србији, накупили би довољно гласова у Бујановцу на исти начин.

Српска радикална странка сматра да не постоје институционалне могућности да се разреши парламентарна криза у Србији без нових ванредних парламентарних избора. Толико је грубо гажен Устав, толико су грубо прегажени закони и скупштински пословник, да из тога другог излаза не може бити. Без обзира што је сада Ђинђић, који је вероватно схватио колико је дубоко забраздио, колико је забрљао, спреман и на неку нагодбу и на компромис са Коштуницом. Па колико би тек смешан био наш парламентаризам да се сада враћају Коштуничини посланици у Србију, а сви ови излазе? И докле ће то тако да траје? Колика ће то фреквенција бити на скупштинском улазу? Мораће нове улазе да пробијају на скупштинској згради, ови садашњи нису довољни. То што су урадили са избацивањем целе посланичке групе Демократске странке Србије након пресуде Савезног уставног суда, по којој су морали бити враћени њихови мандати раније одузети, то што су урадили са Социјалдемократском партијом Вука Обрадовића, иако је Врховни суд Србије пресудио њему у прилог, а морали су да му врате све посланичке мандате и парламентарни статус, па онда, евентуално, да размисљају о избацивању из ДОС-а, али ни у једној варијанти његови отпадници не би могли да остану у парламенту. То што раде и са Социјалистичком партијом Србије којој су такође отели неколико посланичких мандата, јер кршећи закон не спроводе одлуку те партије да искључи одређене своје чланове.

Увођење новчаног кажњавања народних посланика, избацивање на одређено време, али одређено време које мно-

го дуго траје, целе посланичке групе Српске радикалне странке, такође показује да ми парламент у Србији немамо. Колико пута су прекршили Пословник? Онемогућавају опозицији да подноси захтев за смену појединих министара или Владе у целини. Скоро две године има од када смо поднели захтев за смену министра унутрашњих послова Душана Михајловића, и министра просвете, Гаше Кнежевића. То још није било на дневном реду. Материјал који смо том приликом поднели већ износи неколико стотина густо сложене страна текста. Поднели смо захтев за смену Владе Србије, захтев је уврштен у дневни ред по Пословнику, а онда је на предлог Чедомира Јовановића то скинуто са дневног реда, јер је он образложио да ми, пошто нисмо гласали за Ђинђићеву владу, немамо право ни да постављамо питање њеног поверења.

Докле ће у Србији основни тумачи уставних правних норми да буду Чедомир Јовановић, Горан Весић, Зоран Живковић и слични људи, без знања, без образовања, без интелигенције? Све ово што се дешава само се новим изборима може разрешити.

Ко је главни кривац што смо до овога дошли? Зна се, Војислав Коштуница. Када би Зоран Ђинђић могао и да сања да се дочепа власти да га Коштуница није довео на власт? Кога је све Војислав Коштуница довео на власт? Зорана Ђинђића, Ненада Чанка, Драгана Веселинова, Милета Исакова, Гашу Кнежевића, Горана Свилановића, Душана Михајловића, Жарка Кораћа, Јожефа Касу, Расима Љајића, Миролуба Лабуса, Млађана Динкића, Владана Батића, Божицара Ђелића, Александра Влаховића, Кори Удовички... Све је њих Војислав Коштуница довео на власт. И он сада каже: „Ова власт је гора од Милошевићеве“. Тако је изјавио јуче, то је БЕТА пренела. Али ми, српски радикали, смо још 2000. године знали да су они много гори од Милошевићеве власти, много, много гори. Сад то види цела Србија.

И сад Коштуница мисли да њега извињава његова констатација да су ови садашњи, предвођени Ђинђићем, гори од раније власти. Е не може. Морају и неке консеквенце да се поднесу, не може се он понашати као да у томе није учествовао. Он изгледа није био ни обавештен ко је у његовој коалицији. Ово је једина нормална последица доласка на власт оваквих странака. Друго се од њих није могло очекивати.

Ми сматрамо да ти парламентарни избори треба да се одрже 29. септембра, када и председнички, због великих уштеда и државе и политичких партија. Има довољно времена да се они распишу и ми желимо да убедимо све политичке субјекте у нашој земљи да је то једино рационално решење да не би запретили крвопролиће, велики немири, велики сукоби, отворена диктатура и тако даље. Најрационалније је да се изађе пред народ и да народ поново пресуђује. На страну то што они немају ниједан озбиљан економски резултат, ниједан социјални проблем нису решили, просветни, здравствени, правосудни, ништа. На свим пољима друштвеног живота, политичке делатности, ситуација је много гора него што је била раније. И да мењамо власт све док народ не добије онакву власт какву жели, какву заслужује, какву очекује и која је способна да реши његове проблеме. Што брже мењамо власт у Србији, то веће шансе имамо да из кризе изађемо.

Српска радикална странка наставља са кампањом за председничке изборе. У току августа наша кампања ће се одвијати кроз гостовање водећих функционера странке на локалним радио и телевизијским станицама, а од 1. септембра почињемо са митинзима у свим већим градовима Србије, у свим окружним седиштима пре свега, и у неким градовима који нису окружна седишта, али због њихове величине и тамо ћемо да држимо митинге, као што су Пријепоље, Вршац, Лозница и тако даље.

Очигледно је да се предизборна кампања води у крајње неповољној медијској ситуацији. Сви режимски медији претежирају Лабусу, а Лабус не може победити па на глави да дубе. Јер, ипак неће РТС гласати на изборима, него ће гласати народ Србије. То што РТС пласира лажна истраживања јавног мњења, то ништа Лабусу неће да помогне, може само убедљивост његовог пораза да буде фрапантнија у очима оних који то не очекују. Медијска блокада је на свим другим београдским медијима, осим на ЈУ ИНФО телевизији, српски радикали ни на једном другом електронском медију нису гостовали од децембра 2000. године. Овако дуг период медијске блокаде раније нисмо имали за пуних 12 година. Од 1990. године се тако нешто није десило. Било је раније случајева медијске блокаде, али овако дуго то никада није трајало.

Јасно је због чега се та блокада спроводи, власт је уплашена, у грчу, челници власти не могу мирно да спавају, огрезали су у дубоком криминалу, нечиста им је савест и мисле да блокадом медија могу спречити народ да сазна истину. Не могу. Истина само нешто спорије долази до народа, али истина је грунула бујицом и више је ништа не може зауставити.

Новинар: Пошто председник Србије нема никаквих овлашћења, шта ћете да радите ако будете изабрани за председника?

Др Шешел: Па то није тачно да председник Србије нема никаква овлашћења. Он има овлашћења стриктно прописана Уставом. Она нису претерано велика, као што разне незналице говоре у јавности, да код нас председник има велика овлашћења, да имамо председнички систем и тако даље. То само незналице тако говоре. Овлашћења председника Републике су типична за парламентарни систем. Она нису велика.

Председник Републике одређује мандатару за састав Владе, али проценивши однос снага у Народној скупштини, јер не може неограничено постављати мандатаре не водећи рачуна о односу снага, јер са сваким пропалим мандатаром пада и његов ауторитет. Затим, предлаже судије Уставног суда, али мора добити сагласност парламентарне већине да би те судије биле изгласане.

Председник Републике, то му је значајна надлежност, може да врати на поновно гласање сваки закон који изгласа парламент, уколико сматра да закон није добар и да јавно то образложи. Председник Републике Србије је члан Врховног савета одбране. По досадашњем Уставу Врховни савет одбране је доносио одлуке које се тичу употребе Војске Југославије. Међутим, како се то сада замишља у такозваној уставној повељи, Врховни савет одбране би имао и командну функцију, представљао би колективног врховног команданта где се одлуке доносе консензусом, што је веома значајно. Председник Републике има право да захтева изјашњење од Владе и сваког министра о одређеним аспектима спољне политике. Дакле,

да позове целу Владу, или да позове поједине министре да му реферире. То може, наравно, радити и јавно, што је најинтересантније за народ, за грађане наше земље. Он даје помиловања, одликовања.

Председник Републике има одређена овлашћења у условима ратног стања, стања непосредне ратне опасности и ванредног стања. Али се надамо да нећемо улазити у таква стања. Он може да проглашава ванредно стање уколико Скупштина не може да се састане. И може да доноси указе са законском снагом, међутим, чим престане такво стање све то иде на верификацију Народне скупштине. То су овлашћења, она нису велика, она нису крупна, она нису ни налик на овлашћења из председничког система, али не може се рећи да нема никаквих овлашћења и ова овлашћења су веома значајна. У рукама Мандушића Вука свака је пушка убојита.

Новинар (Смиљана Видић, „Национал“): Како коментаришете истраживање Стратеџик маркетинга по коме су изједначене шансе Лабусу и Коштуници, а вама дају пет одсто?

Др Шешел: Дванаест година разни пробисвети

ГОРГОНА МЕДУЗА

врше истраживања јавног мњења у нашој земљи, и дванаест година никада нису погодили изборне резултате Српске радикалне странке. Па што не престану једном да се баве тим послом? Којих је то 18 одсто грађана Србије који би гласали за Лабуса, или 20 одсто? Хајде, нађите их, негде их идентификујте. Одакле ће ти грађани да се увозе? Јуче, говорени о једном месту у Србији, Лабус каже: „Невада“. Па нека иде у Неваду, нека тамо за њега гласају. Код нас постоји село Неваде код Чачка, али Невада код нас још не постоји. Он би изгледа целу Србију да претвори у Неваду. Више Лабус има шансе да победи на изборима за гувернера Неваде, него да победи у селу Неваде код Чачка, у срцу Србије.

Новинар (Рајко Милошевић, Радио-Београд 202): Занима ме да ли ћете прихватити Пелевићев позив и повући своје посланике из Скупштине?

Др Шешељ: А ко је то Пелевић да нас позива? Пелевић је гласао за Ђинђићеву владу. Пелевић је гласао за многе противуставне законе те владе. Чиме је то доказао Пелевић да је опозиција? И откуд му морално право да позива друге опозиционе странке? И што би ми напустили Скупштину Србије? Да ли се то Коштуница солидарисао са неком прогоњеном опозиционим странком па сада треба да му вратимо те његове заслуге? Коштуница је први почео да уводи рестриктивне одредбе у Пословник Народне скупштине да се посланици кажњавају дугим искључењем са Скупштине, да им се одузима реч кад год се прохте председавајућем, да посланичке групе располажу ограниченим временом за учешће у расправи, да не могу сви посланици да говоре, да се новчано кажњавају и тако даље.

Па шта је Коштуница урадио када је у таквој ситуацији био Вук Обрадовић са својом Социјалдемократијом? Био је на страни Ђинђића. Има ли уопште моралног разлога да се неко жртвује због Коштунице и зашто би? У условима ове медијске блокаде којој је Коштуница много допринео, сети-

те се времена када је Коштуница држао под контролом БК телевизију преко Александра Тијанића, ми смо тамо били апсолутно блокирани као и данас, чак и више, сада се понешто појави у некој информативној емисији, раније није никада ништа док је био Тијанић. Заказивали су ми емисије, за-кажу ми у петак, у суботу навече ми отказују емисије на БК телевизији када је била под Коштуничиним контролом. По том питању између њега и Ђинђића нема разлике и што би се ми на такав начин солидарисали са Коштуницом? Што би ми у условима ове медијске блокаде напустили једину јавну трибину која нам је остала на располагању? Зато што је Коштуница остао без мандата? Па нека је остао. Што их је доводио на власт?

Коштуница је добио све што је заслужио. Ми њега уопште не жалимо. Све што је заслужио њега је снашло, чак ће га снаћи још много тога и то нас не интересује, али ми гађамо власт због кршења Устава и закона, а не зато што нам је жао Коштунице, није нам уопште жао. Ђинђић и ДОС има да одговарају што крше Устав, што крше законе, што су уништили парламентаризам. Али и Коштуница има да одговара што је газио Устав, што се одрицао међународно-правног континуитета Савезне Републике Југославије, што се закleo на Устав па сад ради на његовом рушењу на противуставан начин, јер ја не знам како ће они добити двотрећинску већину за изгласавање ове такозване уставне повеље. Што је именовао Горана Свиџановића пре конституисања владе за фактичког министра иностраних послова и слао га у дипломатске мисије. Ми то нисмо заборавили.

Ниједну грешку, ни Ђинђићеву ни Коштуничину, ми нисмо заборавили и за све ћемо их то прозивати. Е, сада је Коштуница угрожен, сада је он опозиција, сада треба да се сјатимо око њега. Не пада нам на памет. Где је његов морални кредибилитет? Што би се ми сјатили око њега? Где је он то доказао свој морални кредибилитет, осим што никада није био обавештен?

СРБИЈА У КАНЦАМА МАФИЈЕ

8. август 2002. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, и кроз мафијашку кампању Ђинђићевог кандидата за председника Републике Мирољуба Лабуса, сагледава се права природа досманлијског режима. У протеклих дванаест година ми, српски радикали, често смо имали примедбу на разне нерегуларности у предизборним капањима које су вођене. Међутим, ово што се сада дешава једноставно је незабележено, незамисливо. Ово је први пут да се потписи скупљају на улици, а да судски записничари излазе на улицу. То је недозвољиво, то је непојмљиво, то је апсолутно неприхватљиво да судски писар на улици оверава потписе.

И раније је била пракса ако треба већи број потписа да се овери да судски писар оде у установу, институцију, фабрику, предузеће и да то на лицу места ради. Ради лакшег извршења тог посла, али на улици да се то ради нешто је невероватно. Режимски медији не само да су најавили Лабусово скупљање потписа, него воде пропаганду из дана у дан. Лабус скупља, Лабус скупља. Лабус ће имати више потписа него гласова на изборима.

Тај мафијашки режим показује своје право лице на сваком пољу, у економији, у социјалној политици, у правосуђу, у здравству, у школству и тај мафијашки режим реагује неспретно, на свако отварање неке криминалне афере у коју су умешани његови челници. Имамо случај са убиством генерала Бошка Бухе. Бошко Буха је убијен и ником ништа. Полиција се апсолутно не труди да пронађе његовог убицу иако је министар, и кључни полицијски генерали знају да је то Жељко Максимовић Мака. Он је под заштитом.

Међутим, кад је неко покушао да ликвидира конкурента унутар мафије, Љубишу Буху Чумета, онда су се дигли и војска, и морнарица, и полиција, и коњица, и хеликоптерске, и десантне јединице, све је скочило на ноге да се штити Чуме јер да је, не дај Боже, погинуо Чуме, у Србији би био месец дана дан жалости. Можда би избори због тога били одложени. И сада пред Чуметовим дворцем у Сурчину полицијска кола паркирана, чува се Чуме, симбол досманлијске власти.

Појављују се портпароли мафије у јавности, Добривоје Радовановић, Божидар Прелевић, безначајни људи, за ситне неке напојнице, уносе дезинформацију у политички живот. Али појавио се један истакнути мафијаш који се зове Марко Ницовић.

Марко Ницовић је својевремено био високи функционер београдске полиције. Задужен да се бори против трговаца дрогом, а сам прерастао у највећег трговца, Марко Ницовић заплени дрогу, па је преко својих доушника у подземљу поново пушта на тржиште. Због тога је Марко Ницовић пре неких петнаестак година елиминисан из полиције, наставио је да обавља свој прљави посао, лично му је Радмило Богдановић причао након одласка у пензију да је полиција осам пута спремала клопку да ухвати на делу Марка Ницовића, али да је он то тако вешто радио да нису успели да га ухвате на делу, па су га онда елиминисали без доказивања његове кривице у свим тим случајевима. Глуми да постоји неко ме-

ђународно удружење полицајаца за борбу против дроге, то постоји само на папиру у његовој машти да је он функционер, председник, потпредседник тог удружења итд.

Марко Ницовић је пре неколико година био високи функционер ЈУЛ-а у покушају да се домогне функције министра унутрашњих послова, па је Милошевићу неко скренуо пажњу на његову прошлост, на његов криминални досије, од тога је одустао, а онда и Марко Ницовић напустио ЈУЛ, формира неку своју партију. Структура његове мафијашке групе указује да је он окупио око себе одређен број бивших полицајаца и одређен број садашњих полицијских функционера. То је једна карактеристична полицијско-мафијашка групација.

Његов досије ћемо тек отворати, тек ћемо јавности указивати шта је све радио и шта ради Марко Ницовић, који се тако здушно ставља у заштиту убице Жељка Максимовића Маке.

Даме и господа, нас српске радикале у овом послу којим се бавимо ништа не може поколебати. Ја и данас добијам неке претње из подземља, чак ми прете отмицом деце, наравно неке мере заштите ћу појачати, али ништа ме не може зауставити у раскривању њихове криминалне работе и узалуд им је све то што раде, и што налазе људе из мог окружења, што налазе људе за које знају да их познајем, што тако неке поруке шаљу директно, неке телефонским путем, неке писмима, а неке преко пријатеља који ме добронамерно саветују да пазим шта радим. То једноставно не пали. Мафија мора бити оборена са власти у Србији у најскорије време или Србије неће бити. Нема те државе на свету која је успела да опстане под влашћу мафије.

Медијска блокада Српске радикалне странке се наставља и неки досовски чауши изјављују да је у суботу заказано потписивање споразума о представљању председничких кандидата у медијима. Па раније је било много проблема с тим, али ако ништа друго одржано је неколико претходних састанака да свако изнесе своје идеје, како странке и председнички кандидати да се представљају, па је онда рађен неки нацрт и нуђен као завршна верзија, па иако је било много примедби то је потписивано.

Никад се није десило да неко направи папир и каже – странке ће у суботу потписати. И не зна се ни ко ће бити кандидати, а странке ће потписивати. Па ваљда прво треба да се сачека ко су кандидати да видимо које ће странке потписивати. Потписиваће и странке које немају председничког кандидата.

Сви режимски медији упрегнути у Лабусову кампању, међу њима и ови најпрљавији наводно-приватни мафијашки медији, попут Пинк телевизије, БК телевизије, итд. Сви су они ту за Лабуса, сви пласирају измишљена истраживања јавног мњења, људе интервјуишу на улици и сви људи су за Лабуса. А прошегајте мало градом, па ако у току целог дана нађете десет Београђана који су за Лабуса, могу чак да размислим и да одустанем од кандидатуре. Нема их, имају и проблема и са скупљањем потписа. И ангажовали су ове досовске странке да доводе своје чланове итд. Чујем у Ужицу

за пет сати свега десетак потписа да су скупили, првог дана потписивања. То је чињеница. И ко је то до сада још радио на улици и ко је до сада уопште на улици изводио судске писаре? Што нису у страначким просторијама Демократске странке, он је свакако Ђинђићев кандидат, или у централи Г 17 плус, могли су тамо? Нама су у многим местима одбијали и у странку да дође судски писар, па су сви грађани који су хтели да овере кандидатуру ишли директно у суд и чекали сатима у реду. А Лабусу на улици.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Тврдите да знате ко је убица генерала Бухе, зашто с тим подацима не одете код државног тужиоца и покренете тужбу?

Др Шешел: Како да идем код државног тужиоца, кад је и окружни и јавни тужилац Раде Терзић мафијаш. Ми имамо сад доказе да је учествовао у мафијашким работама и пре два дана сам поднео кривичну пријаву против њега. Које да идем, мафији да пријављујем мафијаше? Кад су државне структуре у мафијашким рукама. Подаци су тачни беспрекорни, могу вам неке од њих поновити.

Убијен је 17. марта 1995. године полицајац Горан Радуловић, стар двадесет девет година, с њим је био у друштву Дејан Станимировић. Убио их је Жељко Максимовић Мака, на суђењу ослобођен, чак су натерали полицајца који је био у друштву убијеног и сам рањен, да сведочи у прилог овом криминалцу Макију. Је ли то чињеница? Јесте ли знали раније за ту чињеницу? Нисте знали, крило се од јавности. Наш народ каже: „Заклела се земља рају, да се све тајне одају“.

А што се тиче Марка Ницовића, тек ћемо расветлити његову улогу у приватизацији предузећа „Зета транс“, у трговини цигарета и превозу цигарета за Вању Бокана и тако многе друге ствари око трговине дрогом. Не треба све одједном, полако да вам темпирамо да имате ова два месеца сваки дана понешто да пишете. Ако се објави све у једном дану, живот постаје досадан, боље је сваки дан по мало.

Имате ли још питања?

Новинар: Ево ја бих вас замолила за један кратак коментар о овим збивањима доле на југу Србије после одржаних локалних избора?

Др Шешел: Српска радикална странка спрема иницијативу за смену потпредседника Владе Србије Небојше Човића, могу вам одмах рећи да ће та наша иницијатива бити са образложењем на триста густо сложених страна. И наслим већ у току следеће недеље да ћемо то поднети Народној скупштини. То ће бити наш одговор на сва ова мешетарења која је обавио Небојша Човић на југу Србије, посебно у општини Бујановац, ја сам о томе говорио на једној од претходних конференција за штампу, он је фалсификовао бирачке спискове, омогућио да Албанци вештачки добију већину, иако је деведесет девете године у Бујановцу живело око шездесет посто Срба. Немогуће је да данас има шездесет посто Албанаца. Без обзира на велико иселјавање Срба за ове три године.

Срби с разлогом протестују, и ми сматрамо да Срби не треба да признају резултате тих фалсификованих избора, и да учествују у раду Скупштине општине. А намерно су донели управо због те три општине Закон о локалној самоуправи, где су градоначелнику дата сва овлашћења, а Скупштина општине готово нема никакве ингеренције. Може доносити опште подзаконске правне акте и ништа више. Из тог разлога су то урадили. Да је градоначелник практично несмењив. Срби то не треба да прихвате, треба да се супротставе. Човић је извршавао само налоге америчког амбасадора и окупационог гувернера Србије Вилијама Монтгомерија.

Циљ је да се Србији одсече веза са Македонијом запоседањем Прецевске долине, општина Прецево и Бујановац, Србија нема копнену везу са Македонијом. Један једини путни правац према Македонији води туда. Ми смо потпуно с југа изоловани пресецањем тог правца. Према истоку су високе планине, и трајало би деценијама да се пробију путеви преко тих планина.

Имате ли још питања? Изволите.

Новинар: Можда неки детаљ више око вашег телохранитеља о којем новине пишу, шта је било, шта се дешава, народ више не зна шта је шта, барем читалачка публика?

Др Шешел: Није реч о мом телохранитељу, реч је о бившем шефу обезбеђења Српске радикалне странке који је нашу странку напустио у октобру 2000. године, а после га је досманлијска власт инструментализовала за неке прљаве послове да преко њега пласира лажни и клевете против мене у медијима.

И они су то систематски радили неколико месеци, ја сам то демантовао колико се сећам прилично успешно, јер су им оптужбе биле небуложне, а у једном тренутку изгледа и њему је пукао филм пошто су апетити досманлија постојали све већи. Док су инсистирали да им прича како имам огромно богатство, негде склоњених педесет милиона марака, па да ли је то пуна једна соба до плафона, да ли је то код таште, да ли је код компаније, да ли је код овога, да ли је код онога, и док су инсистирали да ми пласира информације и дезинформације о разним љубавницама и давања станова љубавницама некако му је то било подношљиво и вероватно интересантно. Кад су се толико острвили и почели да га притишћу и уцењују да сведочи како сам и убио некога и како сам стрељао ратне заробљенике и сличне ствари, у њему је вероватно препукло, више ни чисто људски није могао да издржи и зато је на овај начин реаговао.

А претили су му да ће га избацити из куће зато што је кућу куповао од неких сувласника а није од свих, шта ли је то било, ја не знам тачно детаље, претили су му отварањем поновних судских процеса за неке туче, казнама затвора и слично. Али он је кроз све ово разоткрио методологију рада досманлијске власти и, што је најважније у свему овоме, окружни јавни тужилац, Раде Терзић, признао је да су се он и Горан Петровић, тадашњи шеф Удбе, састајали са Петром Панићем у Милошевом конаку у суботу ујутру, јер је он имао да им да важне информације које мене компромитишу. Па који то јавни тужилац иде да се сусреће са одређеним лицима сумњивог понашања или сумњивих намера у кафани ван града?

То вам је као кад Момчило Перишић иде са шефом америчке шпијунаже да се среће на Ибарској магистралу у једном од успутних ресторана. Ваљда је било нормално да окружни јавни тужилац прими Петра Панића као сваког другог грађанина у својој канцеларији, да саслуша информације, да тражи подношење писмене пријаве итд., као што је то законом прописано. Шеф Удбе и окружни јавни тужилац иду му на ноге у Милошев конак. Ко је организовао? Владимир Поповић Беба и Горан Весић. Ко је био непосредни преносник вести објава информација и налога? Александар Стефановић, лепо друштво.

Имате ли још питања?

И поздравите ми Марка Ницовића, несурењеног јуловског министра унутрашњих послова, постараћу су да наредних месеци неће мирно спавати.

Хвала вам што сте дошли.

БОРИСЛАВ ПЕЛЕВИЋ ЈЕ ГАНГСТЕРСКИ КАНДИДАТ

12. август 2002. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, непрекидно се умножавају нерегуларности и некоректности у текућој предизборној кампањи за изборе председника Републике. У суботу су одржали неки састанак овде у згради Скупштине. Суботом није радни дан у Скупштини. Српске радикале ни су позивали, информисани смо да ниједна политичка партија није званично позвана на тај састанак. Додуше, у петак су доставили у нашу посланичку групу предлог споразума без икаквог објашњења, то је донео скупштински курир, без позива, без ичега, само текст предлога споразума, и без потписа. Ко то предлаже? Не зна се.

И пошто ми нисмо позвани, нико од српских радикала није ишао на тај састанак. Неки су чули преко медија да се држи тај састанак, па дошли. После нас досманлије критикују што нисмо дошли. Зашто да дођемо ако нисмо позвани, ако састанак није званичан?

Како је то ранијих година било? Вођено је неколико разговора, одржавано неколико састанака, где су све политичке партије износиле своје предлоге, примедбе, сугестије, идеје, а онда је неко из власти био задужен да направи коначну верзију споразума. И увек су то опозиционе странке критиковале, увек нам је било мало термина на државним медијима, увек је нешто недостајало да би све опозиционе жеље биле испуњене.

Оне исте странке које су с нама заједно имале много примедби у свим ранијим изборним турнусима, сада су направили невероватну грешку, и назвали их споразумом. Уопште није било расправе о томе, позвани су људи из разних странака путем медија, ми који не гледамо досманлијске медије морали смо да

будемо обавештени, и дошли су да потпишу. Шта су потписали? Споразум. Да ли се то зове споразум? Споразум је ваљда кад преговарате, усаглашаваате се, тражите компромисе и на крају се споразумете. Споразум увек подразумева обострани пристајанак, споразум увек подразумева извесно усаглашавање, да нико не остане баш круто на почетним позицијама.

Шта тај наводни споразум

садржи? Много мање присуства кандидата и политичких партија у режимским медијима, у државној телевизији, на државном радију, него што је то икада раније био случај. Имали смо изборе за председника Републике Србије деведесете, деведесет друге и деведесет седме године. Увек је председнички кандидат имао сат времена на располагању. Увек, сад је четрдесет пет минута, увек је постојала могућност сучељавања кандидата, неки су додуше избегавали. Милошевић никад није излазио на та сучељавања, избегао је и Милутиновић у другом турнусу деведесет седме, али је пристајао Лилић, пристајао Драшковић, деведесет друге су неки пристајали итд. Та могућност је остављана, а није унапред искључивана. Сада се све ради да се од аргументоване критике заштити фаворизовани лични кандидат Зорана Ђинђића, Мирољуб Лабус.

Сучељавања политичких партија уопште нема. Одредили су само један спот дневно у бесплатној квоти. Две хиљаде године било много више. Две хиљаде године бесплатни спотови странака су били у неколико пропагандних блокова, пет дневно. Дакле, један у јутарњем програму, и четири распоређена у послеподневним и вечерњим часовима. Сад само један. Зато што је победила демократија, па не треба пропаганда. И ко се позове на демократске принципе добије по глави, тако вам је то под досманлијском демократијом. Тако је исто било под јањичарима пре двеста година, идентично све.

Што се тиче активности председничких кандидата, њихово извештавање је сведено на само два пута недељно, два минута у посебној емисији предизборне коалиције. Раније је увек било тематских блокова у дневнику у седамнаест часова, у дневнику у деветнаест и тридесет часова и у трећем дневнику. Увек је то било, сада нема. Сад је много горе него што је било раније. Готово свакодневно странке и кандидати су имали термине

БУХИНА КУЋА

ДА ДАЉЕ ТРАЈЕ ИНТЕЗИВНА ПОТРАГА ЗА НАПАДАЧИМА НА ЉУБИШУ БУХУ ЧУМЕТА

ПОЛИЦИЈА ЧУВА КУЋУ

После суботњег напада, када је убијен његов телохранитељ, бизнисмен из Сурчина добио и полицијско обезбеђење. Испрад његове куће паркирано је службено возило МУП Србије, а повремено је ту и "марица"

у информативним емисијима, готово свакодневно, сада само два пута недељно.

Што значи да је неком у интересу да се темељито обесмисли предизборна кампања, наравно шта год им падне на памет. Да дубе на глави, пре ће се слон попети на врх Београђанке него што ће Лабус победити на изборима.

Саопштавају са државне телевизије Александар Црквењаков и Бојана Лекић, двоје најгорих лажова, хошптаплера, покварењака, двоје људи без икаквог морала, да Српска радикална странка дугује новац државној телевизији. То апсолутно није истина. Не само да њима ништа не дугујемо, него ником ништа не дугујемо. И нека ти лажови покажу уговор, нека покажу нашу наруџбеницу, нека покажу било какав документ да дугујемо. Осим оно што они напишу, па кажу ево дугујете.

Замислите сад неког кад би вам свима донео овде и показао папир да вам је обрачунао да дугујете некоме милионе динара. Како, одакле? Како се дужничке обавезе конституишу? Правним контактима, облигацијама. Дакле, морамо ми прво да пристанемо да се задужимо, а не неко да нас задужи. Сад може свака од ваших редакција да каже дугујете нам чудо невиђено. Уради Мирјана Чекеревац са мном интервју пре две године, и сад може да дође њена редакција и да каже дугујем за тај интервју милион динара. Тако се понашају на државној телевизији.

А шта је заправо у питању? Ви се сећате, 2000. године ЈУЛ је прослављавао своју годишњицу и онда су на државној телевизији имали велики број тематских реклама „ЈУЛ у јулу“. Ми смо поводом тога направили гужву у Влади Србије, јер је то било бесплатно емитовање и да нас примире, са државне телевизије су рекли, и вама ћемо емитовати. И

онда су пустили оне наше земунске спотове, ако се сећате. То је било у јулу 2000. године. Нити је било уговора, нити је било споразума, нити је било говора о плаћању. Одете на пијаци и некоме се свидите и каже – поклањам вам два килограма кромпира, и после две године тај почне да вас јури по пијаци и тражи да платите кромпир. Је ли то могуће? Може ли то? Њима елементарна правна логика недостаје, немају мозга, а немају ни морала.

Шта је даље било? Даље је било неких преговора о коалицији, и тад смо ми тражили да почне и емитовање наших спотова. Они су рекли – донесите спотове, лако ћемо се договорити. И емитовали неколико спотова, пошто су пропали договори о коалицији, онда су нам дали ценовник. Цене су биле превисоке и ми смо рекли нећемо, хвала нећемо. И никакав уговор није потписиван, ништа, нити има наша наруџбеница, ништа нема.

После избора послали неки фактуру, ми је вратимо назад, какве везе има та фактура с нама. Поднели су тужбу са државне телевизије, ево већ две године судови то један другом пребацују, знате поднесете тужбу а немате правног основа. И очигледно је шта су хтели, чекали су сад предизборну кампању да спрече Српску радикалну странку да емитује своје пропагандне спотове. То раде ти досманлијски покварењаци, продане душе, страни шпијуни какви су Александар Црквењаков и Бојана Лекић. Нама је била намера да вам кажемо потпуну истину по том питању, да видите чиме се све служе.

Наравно, то нашу предизборну кампању не може пореметити, што се нас тиче избори би могли већ сутра да се одрже. Предизборна кампања је заправо завршена. Народу је све јасно, народ се определио. Можда се може утицати два, три процента тамо или овамо и то је све.

Питајте Бојану Лекић и Александра Црквењакова имају ли они један наш потпис, наруџбеницу, уговор, било шта, а знате добро да се у предизборној кампањи не емитује ништа политичким странкама док се не потпише уговор, и док се бар аванс не плати унапред. Тако је на свим телевизијама.

Јурио нас једном тако и Којадиновић, ми смо за Студио Б купили теренско возило од „Ауто комерцове“ куће још негде 1995. године, исплатили смо у готовом, у девизама, то возило било је негде око шездесет хиљада марака, колико ме сећење служи. И они су нама у том износу емитовали разне емисије, спотове итд., и онда је смењен Којадиновић и остали су нам дужни још неки износ. И Којадиновић се поново вратио 1997. и тад су нам одмах надокнадили оно што су нам од раније дуговали. А онда су се опет неки други тамо појављивали и подносили тужбе каже – нисте платили то и то. Све ћемо да плаћамо, дајте правни основ. То што је код њих нерегуларно пословање то се нас не тиче. Ми смо платили оно што су тражили, кажу – купите нам теренско возило, то је неки зелени теренски аутомобил, нешто слично ципу, између ципа и комбија отприлике. Добро се сећам и како је изгледао. Ко је ишао с нама тамо да га доведе? Стево Драгишић је био само кад смо плаћали, ишао је неко да га доведе, да ли је то био Станко Брковић и још је неки младић био који је тамо радио. Стевовић, да, Станко Брковић и Стевовић, ево они су тај ауто одвезли Студију Б. Што се то нас тиче, ми дужни никоме ништа не остајемо, а то шта они муљају с парам, и шта су с тим радили то се нас не тиче.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар (Никола Тодоровић, „Фонет“): Господине Шешел, како сте замислили вашу предизборну кампању?

Др Шешел: Па у овом првом месецу, у току августа, моји најближи сарадници и ја гостујемо на локалним радио и телевизијским станицама где год је то могуће. А у неким местима у Србији је могуће, негде мора да се плаћа, а негде нам не дају никако или одреде тако високо цене да унапред знају да то не можемо да платимо. Ја нешто чешиће гостујем, моји сарадници ређе, ја сам на пример синоћ био у Краљеву, прекрсноћ у Крушевцу, вечерас идем у Бачку Паланку и тако. Где год то буде могуће до првога.

Од првог септембра ми организујемо митинге у свим већим местима у Србији, у свим окружним центрима и у неким већим градовима попут Вршца и Лознице који нису окружни центри. Тог дана кад је митинг ми обилазимо и све друге општине у том округу и већа села, разговарамо са људима, крећемо се улицама, држимо састанке општинских одбора итд., отворене наравно.

Спремамо неколико специјалних издања нашег листа „Велика Србија“ и то је све. Одустали смо потпуно од предизборних постера, плаката. Ми сматрамо да је прошло време тих постера и плаката и да нам не треба неки нови рат плакатима, да странке лепе, да се надмећу ко ће коме цепати итд., то више нема никакве сврхе. Што се тиче телевизијских спотова, пошто смо у Београду блокирани, те спотове ћемо емитовати на локалним телевизијама где је то могуће. Изволите.

Новинар: Јуче је објављена вест да је Мирољуб Лабус отворио жиро рачун за председничку кампању, док ви кажете да је време беспарице, да ли имате намеру и ви да отворите жиро рачун?

Др Шешел: Не, ми имамо жиро рачун Српске радикалне странке. Намеће се питање зашто Лабус није понудио жиро рачун Демократске странке чији је члан, или неки жиро рачун ДОС-а, него свој лични жиро рачун. Па ће сад лично да прикупља те паре, па ће пола да пије, а пола шарцу да даје.

Знате, лопуџа увек остаје лопуџа, он је лопуџа по карактеру и он и сопствену кампању схвата као начин да неке

паре отме, да нешто шчепа, да нешто украде итд. Нама је сваки добровољни прилог у кампањи добродошао, али се сваки прилог искључиво уплаћује на рачун Српске радикалне странке, неки ситнији новчани прилог може и у готову да се уплати, онда се уредно добија признаница, али то иде у страначку благајну. А питајте Лабуса што то код њега не иде у благајну Демократске странке, или се боји да му не покраду демократе пошто су они познати по пароли „лоште-но“, поштено па ко кога превари. Или он нема поверења у Демократску странку, да му не украду тај новац, или жели сам да украде бар део тог новца.

Он вероватно на овај начин само глуми, њему је Динкић обезбедио новац, обезбедио је Лабус и себи приватно разним провизијама које је добијао за неравноправне и неповољне уговоре које је склапао. Међутим, он вероватно тај новац чува иза седам брава, што би он свој новац трошио за кампању.

Велимир Илић је изјавио да је Динкић издвојио дванаест милиона долара државног новца за Лабусову кампању, па кад је реч о тим односима у ДОС-у ја, сам спреман да верујем Велимиру Илићу. Он их најбоље познаје, с њима је био неколико година у коалицији. Све их познаје много боље од мене.

Имате ли још питања?

Новинар (Драгана Чабаркапа, „Вечерње Новости“): Овим споразумом је предвиђено први пут да уредник, главни уредник информативне емисије РТС, има право да одузме реч или да не пусти прилог о кандидату који користи увредљиве речи или на било који начин вређа друге кандидате. С обзиром на ваш начин излагања постоји могућност...

Др Шешел: ...који мој начин?

Новинар: Па мислим, директног одговара, оптуживања?

Др Шешел: Прво, оптуживање није вређање, ако износите истину, онда ту нема никаквог вређања. Ја ћу свуда да износим истину и о Мирољубу Лабусу, и Војиславу Коштуници, и оном несрећнику Пелевићу, како се зове, лажном професору, још лажнијем магистру. Ја ћу то свуда да изнесем. Они се сад хвале, забрањено је уношење верске, расне националне мржње итд. Тога никад није ни било у телевизијским сучељавањима. Ево, сад се десило да је Пелевић негде, ваљда за „Сведок“, изјавио да не може Лабус да буде председник зато што је Јеврејин. Ја сам се згрозео, мене уопште не интересује што је Лабус Јеврејин.

Има много часних Јевреја у српској историји који су задужили наш народ. Сетите се Исака Самоковлије, великог књижевника. Он је обогатио српску књижевност. Сетите се Геце Кона, великог књиџара, дириџента Оскара Данона. Па из пијетета према успомени на те велике Јевреје у српској историји, ја не могу ни речи да кажем против јеврејског народа. Не може мени Лабус бити проблематичан зато што је Јеврејин, то што је он Јеврејин, то је његова приватна ствар. Има право да се кандидује грађанин било које националности, и Србин, и Мађар, и муслиман, и Румун, и Словак, и Буњевац, и Бугарин, и Горанац, и Албанац, сви имају право да се кандидују. Знате, нама Лабус није споран зато што је Јеврејин, нама је Лабус споран због своје политике и своје склоности криминалу, као што су нам спорни и Срби криминалци. У ДОС-у има много више Срба криминалаца, него припадника других националности. Ту се уопште не поставља питање националности. Лабус нам обнавља дужничко робство.

Лабус је још 1997. године на једном састанку у Америци, где су били представници неких српских прозападних партија и представници албанских сепаратистичких партија, ту су били Вук Драшковић, Весна Пешић, то ми је Вук Драшковић причао, ја сам о томе говорио на Скупштини града Бе-

ограда нападајући Лабуса, у лице му говорио, ћутао је као заливен. Он је тада присутним Шитгарима нудио – изађите, гласајте на изборима за ове прозападне партије, за њихове партије, тад је била ваљда коалиција „Заједно“, па ћемо вам ми дати независност после избора. То су његове речи, због тога је Лабус споран, а не зато што је било које националности, па и јеврејске. Ми такав говор националне, верске или расне мржње нисмо имали ни раније присутан овде, бар не код озбиљних странака.

Али када је реч о криминалним делима, кад имате аргументе, знате, кад је Ђинђић повезан са сурчинском мафијом ко зна с колико веза, кад су угледни сурчински бизнисмени, господин Лимун и господин Чуме, побегли у иностранство главом без обзира, онда мора о томе да се говори у јавности. Ко то мене може спречити где се појавим у емисији да то говорим? Је ли то увреда? Господин Лимун и господин Чуме, баш ћу их тако ословљавати. Главни мафијаша из Сурчина, угледни бизнисмени или жестоки момци, тако они зову криминалце.

Па ћемо видети да код оног несрећног Коштунце имамо само кршење Устава, а он никада није био криминалац, бар ја не знам за то. Није био плаћан од страних обавештајних служби, али је толико неспособан, мек и млитав да једноставно не заслужује такву функцију. Али код овог лажног професора, да искажем какав је он професор? Није ни факултет никад завршио. Студирао на Факултету политичких наука, дошао до друге године, неколико година студирао, падао на испитима, лоше оцене, и баталио. Пре више од десет година је то баталио. Имам све податке кад је који испит положио.

И тамо неке курсеве завршио, ваљда је овај кик-бокс савладао, шта ли, па је постао професор за ударац ногом у главу. И сад га сви ословљавају професоре. Да би човек постао професор, није то занимање професор, него звање професор, знате, имате занимање кад човек заврши неки факултет, Педагошки, или било који, па каже име и презиме запета професор, то је занимање. А кад је звање, кад некога ословљавате са професоре онда мора да заврши факултет, па постдипломски, магистерски, па докторат, па да буде доцент, па онда да буде изабран за професора.

Или сад се хвали, два три пута на телевизијама, било је на Студију Б, где оно још, па каже – магистар економије. Јесте, као што је Богољуб Карић академик, тако је он магистар економије. Код Богољуба Карића негде смлатио неку диплому у Новом Саду. Код тог Богољуба Карића је Слободан Орлић за месец дана двадесет испита положио, то је страшно. Где је Богољуб Карић купио акедемску титулу и сад академик Богољуб Карић. Па то је невероватно.

Друго, ви знате како је та странка формирана. Њу је Аркан формирао, од најгрђих београдских криминалаца, били су у спрези са Удбом. Па овај Бонбона што је недавно убијен, он је Арканов кум и најближи пријатељ, а био је веома близак са овим Жељком Максимовићем Маком који је убио генерала Буху. Господин Бонбона, господин Пелевић и господин Бонбона. И онај Дадиља био њихов, из Ариља, господин Дадиља. Ко зна колико их је још било. Па то трагично изгледа, то је наша судбина, нажалост.

Сећате се, Аркану сам у лице бадио у једној емисији како су они његови убили Исусу Лера, отели су га овде у близини „Беграђанке“, пред неком станицом, одвели у Ердут, тамо га неколико дана држали и мучили, онда га убили, бетонирали и бацили у Дунав. Још увек чувам писану изјаву Аркановог човека. Тог човека сам после месецима сакривао по разним местима у Србији да га не нађе Аркан.

Па су онда убили оног Воју Рајичевића званог Американац, који је такође био убица, убио је и он много тих људи из

подземља, убио је Ђенту, убио је Аркановог пуковника Шуцу итд. Отели га, данима га тамо негде држали затвореног, мучили, прсте му секли, зверски га мучили и снимали камером сва његова признања и онда га убили и Дунав га прогутао.

Па су ти Арканови људи убили, ако се сећате, познатог сарајевског новинара Риста Ђогу у хотелу „Видиковац“ код Зворника. У полупијаном стању му је добадио неколико полувредљивих речи, они су га због тога са стене бацили, са високе стене у Дрину. Да не говорим шта су у рату урадили. Поменућу само пљачке, друге ствари нећу, јер нећу да помажем хашким истражитељима. А ви то сви знате. Је ли тако?

Да ли сам некоме од вас сада рекао нешто што раније није знао? Не верујем. Па се онда поставља кључно питање, докле ће ваше новине и ваше телевизије, ваше радио-станице говорити о жестокиим момцима и угледним бизнисменима, о господину Лимуну, господину Чумету, господину Пелевићу, господину Бонбони, господину Дадиље итд?

Изволите, имате ли још питања? Изволите.

Новинар: Да ли знате кад су побегли господин Лимун и господин Чуме?

Др Шешељ: Господин Лимун и господин Чуме су ових дана побегли, у суботу претпостављам одмаглили. Нема више ни страже у Сурчину, можете слободно да идете у Сурчин, не заустављају више тамо, не контролишу, не претресају, одмаглили. Остадоше ове машине за асфалтирање. Обилазим синоћ те машине можда ћу преузети те машине, па ћу ја мало да асфалтирам по Србији. Ја сам експерт за асфалтирање. Чуме, господин Чуме, главни асфалтер.

За кандидата за председника Републике Душан Михајловић рекао да је портпарол мафије. Душан Михајловић зна за сва убиства у које су Аркановци умешани. Он је на државној телевизији рекао, а зашто је то рекао Душан Михајловић, зато што је у једном тренутку изгледало да ће се Пелевић измаћи Ђинђићевој контроли. Па му је он запретио јавно преко државне телевизије да зна за његова убиства. Је ли то рекао Душан Михајловић? А онда Пелевић не сме никад да нападне Ђинђића, него мало нападне Михајловића и примири се и сад је опет њихов и сви ћуте. Ако се опет покуша мало узјогунити, онда ћемо опет рећи то, то, то, та и та убиства, кржаве руке до лаката и он ће опет да легне на руду. Тако они раде са компромитованим људима. Само код нас се може десити да се и Ал Капоне кандидује за председника Републике.

Према томе, према овим досманлијским кандидатима, све су то досманлијски кандидати, Мирољуб Лабус, Војислав Коштунца ако се кандидује, и овај лажни професор магистар Пелевић, бићемо немилосрдни, само ћемо чињенице износити. Ми немамо разлога било шта да измишљамо нити икад измишљамо, а што се тиче опозиционих кандидата, нема разлога да се уопште међусобно нападамо. Међу нама су односи коректни, очекујем да се кандидује Драшковић, видећемо шта ће да одлуче социјалисти, против Наде Костић апсолутно ништа немамо, мислим да нам она улепшава ову кампању, једна лепа жена, интелигентна и кажу образована, уопште не шкоди овој кампањи. Видите да сам пун похвалних израза за некога за кога немам доказа да је криминалац или покварењак или ово, оно. Међутим, Лабус и професор Пелевић ће да виде све оно што су радили, искијаће им на нос. А и Коштунца. Коштунца је главни кривац, јер је он све ове досманлије довео на власт. Да није Коштунца кренуо на челу њихове листе, ни мајка рођена не би гласала ни за Лабуса, ни за Ђинђића, ни за Чанка, ни за Касу, ни за многе друге.

Имате ли још питања?

Ако немате, хвала вам.

НАРОДУ ЈЕ ДОСТА ДОС-а

13. август 2002. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, подпушка Слободана Милошевића убрзано мења однос снага на српској политичкој сцени у корист српских патриота. Српска радикална странка изражава задовољство том подршком и ми сада очекујемо да се све патриотске политичке партије и појединци концентришу око једног кандидата, да се води јединствена предизборна кампања и да се досманлијски противкандидат до ногу потуче већ у првом изборном кругу.

Ми смо убеђени да је народу дозлогрдила ова прозападна плачкашка досманлијска опција коју презентује Ђинђићев лични кандидат Мирољуб Лабус, а што се тиче Војислава Кошћунце, за њега би било најбоље да се уопште не кандидује и ја му данас званично то поручујем у име Српске радикалне странке. Изабран је на функцију савезног председника, та функција по Уставу има више овлашћења него функција републичког председника, да се окане рушења савезног Устава, функција савезног председника има надлежности у сфери дипломатије, важне надлежности у сфери одбране, врховне команде Војске Југославије итд. Он апсолутно никаквих шанси нема на републичким изборима, а може само евентуално пореметити тријумф патриотских снага већ у првом изборном кругу против Лабуса.

Овај изборни турнус биће директни обрачун између мене и Мирољуба Лабуса, између кандидата происточне националне патриотске опције и кандидата прозападне дужничко-робовласничке и издајничке опције. У том судару ми немамо разлога да се сукобљавамо са другим опозиционим партијама и ми се надамо, чим Вук Драшковић, Велимир Илић или још неки кандидат из опозиционих партија, преда своју кандидатуру да можемо постићи споразум о заједничкој контроли на бирачким местима. То је наш јединствен интерес.

Што се тиче нас српских радикала, ако случајно дође до другог круга, у тај други круг више искрено не верујемо, али ако случајно до њега дође, можемо да се договоримо са другим опозиционим партијама и о узајамној подршци у том другом кругу. Оно што је сада сасвим јасно, то је да је и мени, и Вуку Драшковићу, и Велимиру Илићу, претпостављам и Нади Костић, главни проблем Мирољуб Лабус и да нам је свима жеља да се Мирољуб Лабус до ногу потуче.

Изволите, да ли ви имате неко питање?

Новинар: Господин Пелевић и Драшковић нису наишли на такву реакцију као ви на писмо Слободана Милошевића, не би да се удружују осим ЈУЛ, који вас је подржао из све снаге?

Др Шешељ: Прво, што се тиче тих људи о којима је реч, није њих подржао Милошевић него мене. То треба јасно разлучити. Друго, ја нисам ни очекивао да Вук Драшковић мене подржи у првом кругу, и ја вам наглашавам да имамо међусобно коректне односе, да можемо сарађивати у предизборној кампањи тако што ћемо заједничким снагама кон-

тролисати изборе на бирачким местима, и што нема разлога да се међусобно нападамо у тој кампањи. А евентуално је могућ договор о сарадњи у другом кругу, ако уопште буде другог круга. Тако исто са Велимиром Илићем.

А ја вам тог Пелевића нисам помињао, ја њега не сметрам опозицијом. Пелевић је досманлијски кандидат чија је улога да покуша неку забуну унети у патриотско бирачко тело и ништа више. Он је кандидат криминалних структура, он потиче из криминалног миљеа, он је огрезао у криминал, он је Арканов генерал, ви сте то изгледа заборавили. Знате ли ко је био Аркан? Па знате онда ваљда шта може да представља Арканов генерал.

Новинар: Добро, али је председнички кандидат?

Др Шешељ: Па председнички кандидат може да буде било ко.

Новинар: Замолите бих вас, ако можете у тезама, шта ћете понудити током кампање, каква ће та кампања бити?

Др Шешељ: Та кампања у августу ће се одвијати кроз наша гостовања на локалним радио и телевизијским станицама. Од првог септембра почињемо са митинзима у свим окружним центрима у Србији, у неким већим градовима који нису окружни центри, попут Вршца и Лознице и почињемо са обилазцима свих осталих општина и већих места и села у целој Србији. Сваки дан имамо заказане митинге, мислим већ колико следеће недеље даћемо вам и тачан распоред тих митинга. Први је првог септембра у Ужицу.

Нашу кампању ћемо водити и штампањем специјалних издања страначких новина листа „Велика Србија“. Пошто је наше друштво у веома тешкој економској кризи и социјалној беди, и пошто и наша странка дели судбину целог народа, свих грађана Србије, ми овог пута нећемо имати никакве постере или плакате и веома мало ћемо емитивати спотова на неким телевизијама у унутрашњости. Овде су се досманлије толико уплашиле да су нам забранили спотове на државној телевизији измишљајући да им дугујемо. Обмањују јавност, лажу, јер никаквих дугова немамо.

Дакле, кампања ће у материјалном погледу, у погледу ангажованих средстава, у погледу финансија бити веома скромна. Ми и том скромношћу кампање желимо да нагласимо какве су разлике између српских радикала и свих српских патриота, у односу на досманлијског претендента и Ђинђићевог личног кандидата Мирољуба Лабуса.

Новинар: Добро, шта ћете понудити?

Др Шешељ: Што се тиче програма?

Новинар: Да.

Др Шешељ: Мој председнички програм пре свега садржи инсистирање на стриктном поштовању Устава и закона. Ја ћу као председник Републике строго да се придржавам одредби Устава Србије. А Устав Србије каже да председник Републике поверава мандат за састав Владе, наравно претходно проценивши однос снага у парламенту. Председник Републике предлаже судије Уставног суда након што по-

стигне сагласност највећег броја посланика око гласања за тај предлог. Председник Републике има право да врати на поновно гласање закон за који сматра да није добар. Ја бих чешће примењивао ту могућност уз образложење, уз детаљно образложење зашто враћам закон на поновно гласање. Аргументи којим би се тада руководио су аргументи из програма Српске радикалне странке, патриотски интереси, правничка логика, економски принципи и осећање за социјалну правду и правичност.

Новинар: Да ли бисте можда распустили Скупштину?

Др Шешељ: Само да вам још кажем шта ми је садржај тог председничког програма.

Председник Републике има право да позива целу Владу или поједине ministre да се изјасне о одређеним политичким питањима из домена свога ресора, то досад није била пракса. То је Милошевић примењивао али без присуства јавности, он је позивао некад председника Владе, некад поједине ministre на разговоре те врсте. Милутиновић колико знам није никада, нити му је ко одлазио. Ја бих то чешће примењивао, с тим што бих све те разговоре водио пред новинарима, пред телевизијским камерама, дакле апсолутну јавност рада. Сваки министар за сваки свој поступак морао би да очекује да ћу га прошивати пред очима јавности, а надам се да не морам посебно да вас уверавам да сам стручан и компетентан за сва та питања која се тичу надлежности Владе и свих других грана власти.

Председник Републике има значајно овлашћење јер је члан Врховног савета одбране. А предвиђа се сада и по тој новој Уставној повељи, како је зову, да Врховни савет одбране буде колективна команда, колективни врховни командант. Ја бих на тој функцији штитио нашу војску, наше офицере и подофицере, посебно оне са ратним искуством,

који су се доказали. Видите да НАТО планира да нам војску уништи смањујући је на укупно тридесет пет хиљада персоналног састава, и да желе да пензионишу или одстране на друге начине из службе, чак као социјалне случајеве, све наше генерале и офицере који имају ратно искуство. Председник Републике додељује одликовања и даје помиловања. То су дакле те уставне надлежности председника Републике.

Изволите, шта сте хтели да питате?

Новинар: О распуштању скупштине...

Др Шешељ: Што се тиче распуштања Народне скупштине, председник Републике нема права самовласно да распусти Народну скупштину. Али, наша Народна скупштина је и нелегална и нелегитимна. Ја бих прво позвао председника Владе и предложио да Влада поднесе иницијативу за распуштање Народне скупштине. Ја бих имао толико убедљиве аргументе да сам убеђен да ће Влада на то пристати. Ако Влада не пристане, ја бих ишао прво на консултације са Уставним судом и постоји у Уставу одредба о ванредном стању. Код нас заиста Скупштина не може да се састане јер немамо Скупштину. Је ли тако? Да ли неко од вас мисли да се Скупштина може састати?

Новинар: Зато вас и питам.

Др Шешељ: Не може, она не постоји. Ја бих ишао лепим, ако не може лепо, онда користим оно крајње средство које ми Устав ставља на располагање и то би трајало свега пет минута док се распусти Скупштина и закажу избори.

Новинар: И само још једно, ја се извињавам. Сарадња са светом, шта бисте ту понудили?

Др Шешељ: Сарадња са светом је у надлежности Савезне владе и савезног председника. То је искључива надлежност Савезне владе и спољни послови, дипломатија, међународни односи. Наравно, Србија као федерална јединица

има могућности остваривања међународне сарадње, али по конкретним питањима, углавном по економским пословима. Моја је оријентација пре свега према истоку, Русији, Белорусији, Украјини, Молдавији, Румунији и Бугарској. То је наше природно окружење, то су економије које су компактније са нашом и ту је сарадња могућа на обострану корист. Посебно бисмо користили споразум о царинској унији са Русијом.

Даље, инсистирао бих на сарадњи, и ту бих доста енергије улагао, са Кином, Индијом, арапским земљама, посебно Ираком, Сиријом, Либијом, Алжиром, афричким земљама итд. Мој је принцип да са свима на свету треба имати добре односе и сарађивати, али као равноправан партнер. Нигде не бих био спреман да се понижавам, или да прихватам стране ултиматуме и диктате. Ничији слуга, осим слуга свог народа.

Новинар: Ја се извињавам, знам да сте већ говорили у више наврата о томе како ће се финансирати ваша кампања, једино вас молим да, ако можете, поновите још једном?

Др Шешељ: Наша кампања се базира на добровољним прилозима наших чланова. Српска радикална странка месечно од државе добија укупно између осамсто и деветсто хиљада динара. Тај новац иде за плате и за режијске трошкове, струју, телефон, воду, и све остало. Управо то покрива минималне плате и доприноси држави и све остало, јер ми имамо око шездесет пет стално запослених у централни Српске радикалне странке и они су сви на минималној плати јер странка не може више да их плати.

С времена на време, кад имамо неки већи прилив новца, онда ми онима који су се посебно ангажовали кроз исплату ауторских хонорара побољшамо положај, то су углавном они који се баве писањем и припремањем наших новина, часописа итд.

Дакле, сва кампања нам се базира искључиво на добровољним прилозима. У садашњој ситуацији мало је тих добровољних прилога, ми смо прикупили чланарину за ову годину, укупно је око осамдесет хиљада чланова платило чланарину, или тачније осамдесет четири хиљаде, чланарине је тридесет динара годишње, што значи да је прикупљено осамдесет четири хиљаде марака на име чланарине. Од тога новца ми ћемо штампати страначке новине и бесплатно делити. Нешто новца што добијемо од продатих књига, јер смо ми раније много улагали у штампање наших страначких издања, ми ћемо искористити за плаћање других потреба у току предизборне кампање. То вам је дакле потпуна наша финансијска конструкција. Пошто ће нам кампања бити скромна ми смо уверени да ћемо покрити наше потребе тим унутрашњим изворима. Ми никада нисмо новац добијали из иностранства, ни овога пута ни од ког нећемо добијати, нити тражимо, нити нам неко нуди тај новац.

Новинар: Да ли очекујете да главни одбор СПС-а прихвати Милошевићево писмо и да не кандидује свог кандидата?

Др Шешељ: Па ја мислим да ће прихватити, али сад ћемо видети, ја нећу да се мешам у унутрашње односе Социјалистичке партије, ја сам остварио синоћ и јутрос контакте са неким њиховим челницима, они нису имали ништа против тог Милошевићевог става. Неки од њих су пристали да буду чланови мог изборног штаба, у изборни штаб иначе ће бити изабрани људи који нису само из Српске радикалне странке него из осталих опозиционих странака које подржавају моју кандидатуру, и неке независне личности, ангажовани новинари, публицисти, људи који су доказали своје способности на том плану.

Новинар: Дијаспора, српска дијаспора која има негде око три и по милиона до четири по неким проценама, упорно тражи право гласа и сада су затражили од републичке Скупштине да донесе амандман којим ће им бити омогућено да

гласају. Шта ви мислите о томе?

Др Шешељ: Извините, за кога ви радите нисте се представили само?

Новинар: Телевизија Студио Б.

Др Шешељ: Па видите, често се у јавности извикују разне бројке, почело је од два милиона Срба у дијаспори, па је сад стигло до три и по, четири милиона.

Новинар: Па добро, принципијелно да ли се зна.

Др Шешељ: Да, питање је, то још нико није избројао. Од српских политичара убеђен сам да ја најбоље познајем српску дијаспору. Јер сам много времена тамо провео, огроман број предавања одржао и са огромним бројем се људи сусретао и разговарао. Кад је реч о дијаспори, постоје наши држављани и они који нису држављани. Међу онима који нису држављани углавном су генерације рођене, генерације Срба рођене у иностраним земљама. Поготово у прекоморским земљама. Сви држављани имају право гласа на овим изборима.

Међутим, да не би било злоупотреба, да не би било фалсификовања, избори се одржавају искључиво на регуларним бирачким местима, по закону који је предложила Српска радикална странка 2000. године. А тада су га подржале и све опозиционе и све режимске партије. Тај закон је једнодушно усвојен. Нема ни гласања на бродовима, ни у затворима, ни у касарнама, ни у дипломатским представништвима, нема нигде гласања где нема страначких контролора, не иде се ни по кућама да би се гласало. Само на бирачком месту политичке партије којој учествују на изборима могу контролисати поступак гласања.

Ви знате, Предраг Булатовић је нама радикалима отео, украо два посланичка места у Већу грађана и једно посланичко место у Већу република из Црне Горе убацивањем тридесет хиљада гласачких листића у коверте. Ми смо освојили два посланичка мандата у Већу грађана и једно у Већу република, он нам је то накнадно украо јер је немилосрдно слао ковертама гласове за своју партију. То нико жив не може да контролише. То је апсолутно немогуће.

Ви знате, раније је увек било повика на разним изборима кад стигну гласови из војске, кад стигну гласови из затвора, кад стигну други гласови из коверата, томе нико жив не може да уђе у траг. Ако желимо поштене изборе, ако желимо чисте изборне резултате, онда гласање може бити само на регуларним бирачким местима. Ја бих био веома радостан кад би дијаспора могла да гласа, а да се може контролисати процес гласања, јер би Српска радикална странка тамо највећи проценат гласова освојила. У дијаспори ми смо далеко најпопуларнији. У једном тренутку је заблистала Коштуничина звезда, али се врло брзо угасила. Дакле, у принципу не бисмо имали ништа против да сви наши држављани гласају где год се затекну, али да се то може контролисати у дипломатским представништвима, то би контролисао Свилановић. Да ли ви знате какав је криминалац Горан Свилановић? Знате, по смеху видим да знате.

Имате ли још питања? Изволите.

Новинар: Можете ли само да прецизируете с ким сте разговарали синоћ и јутрос из СПС-а, односно ко је пристао да буде у вашем изборном штабу?

Др Шешељ: Па не бих то још да вам кажем, то су ипак били приватни разговори. Могу само да вам кажем да сам синоћ око осамнаест часова телефонски разговарао са Слободаном Милошевићем. Јер смо тако нешто дуже разговарали, разменили мишљења о разним питањима, он је још једном усмено поновио своју подршку мојој кандидатури и избору, онда смо разговарали о његовим условим и његовој одбрани у Хагу итд.

Имате ли још питања? Хвала вам.

ЗУЛУМИ ДОСМАНЛИЈА

Посије многи људи у ДОС-у, у руководству ДОС-а, у председништву ДОС-а, који су учествовали у прљавим радњама, који су познати по криминалу. То је чињеница. Са њом аспекти се ништа принципијелно није променило, само што су ствари много горе. Ствари у економији и социјалној сфери су много горе.

Много теже се живи него раније. Функционерима партија које су на власи је лепо, па мисле да је лепо целом народу. То није тачно. Данас се у Србији много теже живи. Овде је и марка девалвирала. Што се могло да купи за 100 марака две хиљаде година, сада не може се ни за 400 марака. Струја је шест пута скупа. Србија је на много нижем нивоу него у претходном периоду.

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. За Србију почиње ново сутра, наравно, сутра не почиње данас, сутра почиње много, много раније, вековима можда, али свака земља и сваки народ улазе у фазе, рекао бих оперативне, у којима почиње да се догађа нешто ново. Јуче је почела предизборна кампања, Србија ће добити новог председника, Србија данас и Србија сутра то је тема ове емисије, Србија с ким и, поготово, Србија с чим.

Гости ове емисије вечерас су др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке, и господин Бранко Павловић, члан главног одбора Социјалдемократске партије и народни посланик. Господо, добро вече.

Бранко Павловић: Добро вече.

Др Војислав Шешел: Добро вече.

Водитељ: Господине Шешел, ви сте поново кандидат, шта са Србијом данас, и шта сутра?

Др Војислав Шешел: Нисам одавно био кандидат.

Водитељ: Па има добрих пет година.

Суноврат Србије

Др Војислав Шешел: Да. Нажалост, Србија је данас у много тежој ситуацији него што је била пре пет година, много тежој него што је била пре десет година и никако се не назира крај том паду, пропадању. Наравно, пропадање је могуће зауставити. Намере се одмах питање како? Испробана је једна варијанта, није била успешна, то је варијанта која је трајала пуних десет година, од пада комунизма до две хиљаде. Пробана је друга варијанта, историјски догађаји се непрекидно убрзавају.

Друга варијанта није могла имати на располагању десет година, као претходна, већ краћи временски период. И много раније своју шансу прокоцкала. Да је Србија знала какав хаос доноси ДОС доласком на власт, Србија две хиљаде за досовске партије не би гласала, у то сам сигуран. Народ није могао да претпостави овакав сукоб, било је нас који смо претпостављали, који смо наговештавали итд, нисмо били

довољно убедљиви, сада опет испочетка. Ти стални почети замарају и Србију и српски народ, али они су нужни, они су сада неизбежни. Мора се тражити, дакле, варијанта која није повратак на старо, и варијанта која ће одбацити ово садашње.

Која је то варијанта? Она која је саображена интересима српског народа. Стари идеолошки концепти су отишли на сметлиште историје, комунистички, левичарски итд. Концепти искључиве прозападне оријентације су се сада компромитовали у пракси, они нису донели добро. Обећавање милијарди долара стране бесповратне помоћи итд, су једна бесмислица. Сад се живи много горе у Србији него пре две године. Који је онда то концепт који је примерен Србији и српском народу и свим грађанима Србије. То је концепт ослањања на сопствене снаге, концепт промишљеног вођења државе, концепт борбе против криминала. Али не тако што ће борбу против криминала водити онај ко је већ огрезао у криминалу, или коме су мафијаша пријатељи, кумови итд.

Водитељ: Има и таквих?

Криминалци коло воде

Др Војислав Шешел: Наравно, имате их у Влади Србије. Борбу против криминала могу да воде само они који никад нису учествовали ни у каквим криминалним активностима. Такве можете, пре свега, наћи међу српским радикалима. Не мислим ја да су сви криминалци у ДОС-у, али су тамо најистакнутији, тамо воде главну реч, у томе је проблем. То сад морамо да мењамо. Економија која се заснива на укидању наших фабрика, отпуштању седам стотина хиљада радника, дизању цена основних прехранбених намирница, цене струје за шест пута, шест стотина процената итд, није економија која извлачи из економске кризе и социјалне беде. Ми имамо и ту концепт. Шта се на Западу може продати? Могу се продати пужеви, малине, купине. Шта још? Где нам је основна економска оријентација? Исток, Русија. Склопили

смо споразум о царинској унији са Русијом пред саме изборе две хиљаде. Досовска власт је неизантересована за то. Где нам могу бити стратешки економски партнери? Тамо где могу да купе нашу робу, и чије тржиште може да прогута ту нашу робу, а не тамо где су апсолутно незаинтересовани за нашу робу, па нам кажу укините производњу куповаћемо ваше сировине по најјефтинијим ценама.

Водитељ: Господине Павловићу, могао бих вас после овога, с обзиром на то да припадате странци која је у ДОС-у, питати зашто је ДОС унео хаос? Али ја ћу вас питати да ли је у ових годину и по дана, колико је ДОС на власти, у Србији унет хаос или је чинио нешто друго?

Бранко Павловић: Господин Шешел је отворио у првом обраћању толико тема да сад, вероватно, ваша питања до краја емисије можда нису, не желим да вас вређам...

Водитељ: ...не, ја могу и да одмарам само ви изволите.

Бранко Павловић: Да, да. Прво, у односу само на вашу уводну реч ја уопште не мислим да је ово некакав судбоносни тренутак и да ће некаква нова ера у Србији настати после ових избора. Ја мислим да тек онда кад донесемо нови Устав и ти први избори по том новом Уставу, то ће бити нека тачка прекретнице. Ово је још увек само једна фаза у једном, ако хоћемо, претполитичком животу где ви што у парламенту, што ван парламента имате тридесет политичких странака итд, итд.

Дакле, не мислим да је ово уопште тај некакав преломни тренутак за некакаву будућност. Ја заиста не видим у господину Шешелу ту будућност Србије и морам да кажем да прво бих рекао: ДОС је урадио далеко мање од онога што је могло да се уради. Али је свакако боље него што је било. Боље је због тога што смо изашли из тих ратова, и тешких сукоба, изашли смо из једне потпуне изолације и почели да се укључујемо у те неке европске и светске интеграције. Оне, наравно, имају у себи читав низ елемената, неке су по нас повољне, неке неповољне, али нема другог пута. Морам да кажем да када говоримо о криминалу и корупцији у Србији, ја апсолутно сматрам да је она на веома високом нивоу, али сав тај организован криминал није постојао пре Слободана Милошевића.

Дакле, мафија или организован криминал, па одакле онда и ова крупна корупција, имате и оно у порамма, али говорим о оној крупној типа цигарета, алкохола итд. Оне су директно последица режима Слободана Милошевића. Морам да кажем да је и господин Шешел играо важну полуу у том неком механизму власти господина Милошевића у претходном периоду. И свакако, Србија мора да се с њим избори, свакако да ДОС ту апсолутно није урадио ни близу онолико колико је требало да се уради, и слажем се с тиме да нека-

кви нови избори, не само председнички, него и парламентарни треба да изнедре некаку гарнитуру политичара који ће бити у стању с тим да се носе. Али, наравно, ја не видим господина Шешелу као ту тачку ослоња будућег преокрета. Има једно поједностављење када се говори о економским односима, као да негде постоји неко тржиште које стварно чека на нас. Као да на том руском тржишту не постоји конкуренција свих тих предузећа или компанија развијених земаља и да они само, ето, чекају да ми просто намигнемо и да кренемо тим путем.

Проблем су далеко компликованији слажем се у једноме. Макроекономска политика тренутно у Југославији и у Србији, јер то је исто, имате две владе које практично владају на истом терену у оквиру Србије, нема ниједан елемент који иде на руку извозном потенцијалу ове земље. И то је заиста факат, а обрнуто, имате читав низ елемената који битно фаворизују увознички лоби и то није добро. Дакле, има читав низ разлога да се озбиљно о свему још једанпута промисли, нисам сигуран да ћемо то успети да урадимо у једним изборима, мислим да је просто реално сагледати да ће бити неопходно у два, а можда и три изборна циклуса што кроз председничке, што кроз парламентарне изборе практично изнедрити ону гарнитуру политичких снага у Србији које ће бити у овом смислу ваше теме емисије, неки ослонац за будућност Србије.

Водитељ: Уопште не сумњам да господин Шешел има што-шта да каже поводом неких од ових констатација, али бих замолио само...

Др Војислав Шешел: ...па боље да напустите овај дијалог, ја мислим да је добро кренуло...

Водитељ: ...хајде да резервишем питања.

Стасање мафије

Др Војислав Шешел: Видите, тачна је теза господина Павловића да је ова мафијашка врста криминала настала у време власти Слободана Милошевића. Јер раније нисмо имали ту врсту мафијашког криминала. Било је криминала и у оном ранијем комунистичком периоду, али је другачија његова структура и читав систем привилегија, монополских послова итд. У време власти Милошевића, у време санкција, блокаде, ратова, дошло је до стасавања разних мафијашких група. Међутим, тада мафија још није овладала државом, било је више тих група које су се и међусобно сукобљавале...

Водитељ: ...опростите зар се није и држава понашала помало као мафија тад.

Др Војислав Шешел: Држава се није понашала као мафија, али многи људи, који су обављали високе државне функције, били су огрези у мафијашким пословима. Посебно људи из полиције и из тајне полиције.

Водитељ: Ми смо у Нишу изузетно осетили шверц цигарета зато што имамо највећу фабрику на Балкану, тај шверц је по многим елементима био директно везан за државу...

Др Војислав Шешел: Пазите, не може држава да се понаша као мафија, кад држава обавља неки посао и кад резултат тог посла иде у државну касу. Онда то није мафијашко деловање. Проблем је што је држава морала да неким методама, које су с аспекта међународног права Уједињених нација биле нелегалне, набавља довољне количине нафте, да набавља одређене врсте оружја, да набавља и цигарете. Међутим, они који су почели те послове да обављају за државу постепено су и радили искључиво у свом интересу. Имате и високих полицијских функционера, генерала, имате разних државних функционера, директора јавних предузећа итд. Тако је почела да стасава мафија. Објективне неке друштвене околности су јој ишле у прилог и власт је прилично толерисала такво понашање.

Шта се десило две хиљаде? Та мафија која је стасавала у претходних десет година довела је на власт ДОС, довела је Ђинђића. То Ђинђић признаје, књиге су објављене на ту тему, који су све мафијаши учествовали у петоктобарском пучу. Тада је мафија монополисана, сад имате један мафијашки монопол који контролише и цигарете, и нафту, и оружје, и дрогу. Раније то није био искључиво један монопол. Раније је то било у рукама више мафијашких група. Сад све држи једна група. Они који јој не припадају одбацују се из посла, ликвидирају итд. То је суштина. Ништа се дакле ту битно није променило, имамо само виши ниво организовања мафије. И садашња власт га не може разрешити. Каже господин Павловић да смо и ми имали неку улогу учвршћењу тог режима. То није тачно.

Ми смо, прво, десет година на српској политичкој сцени. Од тих десет година само смо две и по године били у Влади Србије, око шест месеци, можда нешто мало више од шест месеци у Савезној влади. Никаква криминална афера не постоји иза нас, ни у чему нисмо учествовали што није часно, што је противустановно итд. И то је оно због чега смо поносни. У ДОС-у постоје многи људи који су учествовали у криминалним аферама, не мислим лично на господина Павловића, никад нисам чуо за нешто нечасно што бих везао за његово име и то морам одмах да нагласим у емисији. Али, ви знате да постоје многи људи у ДОС-у, у руководству ДОС-а, у председништву ДОС-а који су учествовали у прљавим радњама, који су познати по криминалу. То је чињеница. С тог аспекта се принципијелно ништа није променило само што су ствари много горе. Ствари су у економији, социјалној сфери много горе.

ДОС девалвирао марку

Ево, ја сам шетао вечерас мало и многим улицама, многи грађани су ми прилазили, руковали се, изражавали своје мишљење итд. Много теже се живи него раније, можда ви сматрате да следи тешка перспектива, или партије које су на власти, па је њиховим функционерима лепо, мисле да је лепо целом народу. То није тачно. Много се данас теже живи у Србији. Овде и марка девалвирала. Што сте могли да купите за сто марака две хиљаде сад не можете ни за четири стотине марака, шест пута је скупља струја. Раније, ако ништа, човек је од своје колико год мале плате могао да плати струју, основне животне намернице, кирију, комуналије итд. Сад ни то не може.

Србија је на много нижем степену беде него у претходном периоду. Господин Павловић каже морамо прво да мењамо Устав да бисмо ушли у неке озбиљније политичке друштвене промене итд. Ја мислим да прво треба да видимо шта је то лоше у садашњем Уставу па мора да се мења. О томе нико из ДОС-а не говори...

Бранко Павловић: ...ево сад ће...

Др Војислав Шешељ: ...осим што неки кажу да је тај Устав донешен у Милошевићево време, што је донешен овако или онако, она стара Скупштина, делегатска која није била легитимна итд. Наравно, овај Устав у старту није био легитиман, сам референдум није довољан доказ легитимности, али сви ми који смо после деведесете учествовали на изборима по том Уставу, накладно смо му дали легитимитет, признали смо га. Наравно, он треба да се мења ако није добар, па да видимо тачку по тачку. Овде се стално говори Устав треба мењати, има ствари које се морају мењати, ја ћу вам набројати: мора се избацити друштвена својина на пример, има читав низ других ствари. Чак и ово да се председник бира у парламенту, а не на директним изборима и то би био демократски напредак, али нису то толико крупне ствари. Требало би из Устава избацити ограничење да се може приватизовати градско-грађевинско земљиште. Има ствари

које треба мењати, али не да би се морао доносити нови Устав него са пет, шест амандмана то може зачас да се уради, ако желимо консензус.

Водитељ: А регионализација Србије?

Погубност регионализације

Др Војислав Шешељ: Регионализација Србије, федерализација Србије нам је упропастила Србију. То што нам је лансирано под фирмом регионализације, најпознатији је пројекат који је лансирала супруга Војислава Коштунице Зорица Радовић. Па онда касније допуњен пројектом Демократске странке Србије који се у ситницама неким разликује, а суштина је иста.

Знате, ми смо имали раније Југославију са шест федералних јединица, па се распала и сад нам неко намеће да обнављамо шест федералних јединица у Србији. То значи шест парламената, шест Влада, шест полиција, досовци чак планирају да свака општина има своју полицију, сад ви замислите у шест региона у Србији шест Ненада Чанака који тамо управљају, кад ће се они договорити међусобно? Никада. Зашто онда да на тим основама мењамо Устав? Ми смо против тога да се тако мења Устав. Ако треба да се поправља овај текст, хоћемо да га поправљамо, ако ћемо јачати партикуларизме територијалне на рачун централне власти у Србији, онда то не прихватамо. Србија има погубно историјско искуство федерализације и аутономизације. Ми то више не смемо да обнављамо.

Водитељ: Господине Павловићу, одакле пре?

Бранко Павловић: Да се вратим, не знам колико да се враћам уназад. Хајде да кренем од краја, од овог Устава, важећег Устава Србије. Наравно да се може рећи то је само друштвена својина, али то је битан темељ устројства читавог даљег низа друштвених односа, према томе, то уопште није ситница, то је крупна ствар. Али где се господин Шешељ и ја разликујемо у неком битнијем смислу, није само питање како бирате председника, него уопште структура његових овлашћења. То треба још једанпут промислити и смањити улаштуру овлашћења...

Др Војислав Шешељ: ...извините шта бисте ви смањили?

Бранко Павловић: Само тренутак, да идемо на оно што је много важније. И где се просто разликујемо, и то је добро да постоје различите политичке опције па се онда грађани изјашњавају шта им се допада, шта не. Устав из деведесете године је практично укинуо било какву федералну аутономију покрајина. И онда, даље, у високој мери централизовао сву власт у Београду и тај поступак је унесрећио Србију. Дакле, просто неразумевање неопходности да имате снажне аутономије као фактор стабилности и развоја и просперитета Србије то су две политичке опције. Ову коју заговара господин Шешељ она делује много, како да кажем, једноставније. Шта то има? Ми се договоримо, имају неки органи, они то спроводе итд. Али, просто занемарује објективне друштвене односе и занемарује једну чињеницу да у читавом низу друштвених односа мање целине од државе, локалне или аутономне могу много боље да изразе свој интерес и много боље да реше оно што су њихови проблеми.

Дакле, кључни недостатак поред друштвене својине, око које се слажемо, кључни недостатак, ја иначе мислим да је двеста педесет посланика у парламенту превисе за Србију. Ако мене питате ја бих рецимо, има читав низ ствари које треба промислити и не бих се ја везивао за један предлог којим смо имали шест региона, ја такође не мислим да је то срећно решење, мислим да шест региона је могуће само када имате економски избалансирану Србију па да онда размислите о некаквих шест региона који би имали, мање-више, приближно сличну структуру органа власти. То је немогуће, мислим да је потпуно функционално немогуће. Али ово је битна разлика.

Дакле, ја сматрам, пре свега, да Србија мора, крајње озбиљно сада говорим, реално је Косово под патронатом, реално говоримо о Војводини, и Србија мора крајње озбиљно да размисли садржину аутономије Војводине и битну децентрализацију унутар Србије као условно решење. Имамо читав низ проблема и око норми које одређује надлежности Уставног суда, и око некаквих недостатака. Значи, има ту доста ствари да се мења и много је боље донети нови, није то сад битно, можете ви један текст да преправљате са више амандмана, технички је то могуће, али је боље донети нови Устав јер је процедура измене амандманске и процедура доношења новог Устава потпуно иста.

Водитељ: Овог тренутка ја имам црвено светло, морам да подсетим гледаоце да су наши бројеви телефона 324-498 и 332-646, позивни број за Ниш 018, то знате, знате и да је на мени увек све из „Табуа“, овог пута варијанта од лана, новост је да је главна продавница „Табуа“ у Нишу почела данас да ради после реновирања, вреди видети, има шта да се види. Новост је и то да су кошаркаши Југославије добили из „Табуа“ одела за Минеаполис и то је готово, са великим цеповима овде који су били предвиђени за грб, а није се знало који грб, па је требало да буде магнетна плочица унутра да би грбови могли да се мењају. Но, сада се зна који ће бити, до Минеаполиса се то вероватно неће мењати. Блок реклама и идемо даље.

И сад се ми овако у студију договарамо ко ће коме на шта и како да одговори, како, наравно, то ће рећи људи сами. Господине Шешелј изволите.

Локалној самоуправи витамини за јачање

Др Војислав Шешелј: Па видите, што се тиче те друштвене својине она је један анахронизам садашњег Устава. Међутим, тај проблем је решен Законом о приватизацији. Он је заобиђен, тако што је друштвена својина формулисана практично као државна својина, јер држава продаје друштвену својину. Проблем је у пракси што то иде уз висок степен корупције и много већи него што се раније могао замислити. Мени је Ненад Чанак неки дан у Новом Саду признао да је педесет милона марака украдено кроз приватизацију цементаре у Беочину, на пример. То је он рекао, а он припада владајућој већини. Можете мислити како се то ради на неким местима где нема такве могућности контроле. Дакле, тај проблем је решен.

Што се тиче децентрализације о којој говорите, знате, децентрализација није супротна унитаризацији, унитаризам и централизам су две посебне категорије у политичкоправној теорији. Супротно унитаризму је федерализација и регионализација. Ми, српски радикали, смо за унитарну државу, дакле, без посебних малих држава унутар те једне унитарне. Али смо за децентрализацију, нисмо централисти. Какву децентрализацију? Ону која се најбоље проводи кроз јачање концепта локалне самоуправе, треба јачати надлежности локалне самоуправе да би се провела суштинска демократизација Србије. То је оно што је био проблем у ранијој пракси, али проблем који се решава законима, а не Уставом.

Раније је било неопходно јачати централистичке елементе због ситуације на Косову и Метохији, сада је за неко време та ситуација на Косову и Метохији гурнута у страну као основни фактор на коме ће се базирати доношење системских закона у Србији који се тичу државноправног конститусања. Сад се можемо понашати према оном изворном демократском концепту. Тај проблем се решава кроз јачање ингеренција локалне самоуправе. Не тако што би се локалној самоуправи давала полиција, него што би јој се јачале надлежности у сфери здравства, школства, културе и слично и економије на крају крајева и социјалне политике.

И треће, што се тиче овог Устава, питање одређења надлежности председника Републике. Те надлежности уопште нису велике, постоји један аспект...

Бранко Павловић:...може да распусти Скупштину...

Др Војислав Шешелј:...не може да распусти Скупштину...

Бранко Павловић:...на предлог Владе...

Др Војислав Шешелј:...само ако Влада предложи...

Бранко Павловић:...свеједно...

Др Војислав Шешелј:...што значи да Влада одлучује хоће ли Скупштина бити распуштена, а не председник Републике.

Бранко Павловић: Да ли се слажемо да су то два елемента извршне власти.

Др Војислав Шешелј: Господине Павловићу, у пракси кад се проводи...

Бранко Павловић:...примера ради...

Надлежности председника Републике

Др Војислав Шешелј:...принцип поделе власти...

Бранко Павловић:...добро...

Др Војислав Шешелј:...тај принцип доследне поделе власти подразумева и да једна грана власти контролише другу. Законодавна власт контролише судску тако што носиоце највиших судских функција бира парламентарно и што се доносе закони по којима се уређују судови. То је контрола законодавне власти над судском. Постоји контрола законодавне власти и над извршном влашћу, јер је законодавна власт формира владу и обара владу, на крају крајева то је основно у свему томе. Кад је реч о распуштању Скупштине, то је облик контроле извршне власти над законодавном, то постоји у свим парламентарним системима. У Енглеској директно влада распушта скупштину без краљице. У неким другим системима председник републике, али на предлог владе.

Влада, дакле, као основни орган извршне власти, има могућност распуштања Скупштине, али постоји један фактор који при томе контролише Владу да Влада то не би злоупотре-

требљавала. Због тога би овде било битно кад већ имамо Владу досовску да неко ко није из досовске странке буде председник Републике ко је у стању на тај начин да контролише Владу. И Владу контролише тако што неће сваки пут да прихвати предлог Владе да се распусти Скупштина. Имали смо случај из деведесет треће кад смо ми обарали социјалистичку Владу, председник Републике је био из Социјалистичке партије, Влада му поднела предлог да распусти Скупштину пре него што падне Влада и он је то учинио.

Кад имате Владу и председника Републике из различитих странака, Влада не може да има толики утицај на председника Републике. Он, дакле, може да одлучи да ли прихвата захтев Владе или не прихвата. Даље, он одређује мандатар, али прво обави консултације, и процени однос снага у Народној скупштини, не може он вечито предлагати мандатаре који не могу да добије парламентарну већину. Ту су му руке везане односом снага у Скупштини. Он предлаже судије Уставног суда. Али опет мора да консултује водеће политичке партије да би му предлог прошао у Народној скупштини, иначе не може да прође.

Ми смо враћали, ако се сећате, предлоге Добрице Ћосића деведесет друге године по питању избора судија Уставног суда и почетком деведесет треће, јер није консултовао претходно и баш смо му тако рекли – кандидати нису спорни, добри су, али није нас позвао на консултације. Хоће наше главе, мора да и нашу вољу уважава на одређен начин. Дакле, то су те надлежности, даје одликовања, даје помиловања то није нешто нарочито значајно. Он има одређене надлежности кад се успоставља ванредно стање. Ратно стање, стање непосредне ратне опасности, и ванредно стање. Тад има веће надлежности ако Скупштина не може да се састане он може да прогласи ванредно стање. Али опет га Влада контролише.

Знаате, ако он злоупотреби своју функцију па каже успоставља ванредно стање, а Влада каже нећемо да те слушамо, а Влада држи и полицију, држи све полуге извршне власти. Дакле, и ту је везан. То је фама које су шириле досовске партије пуних десет, дваест година да председник Републике у Србији има огромна овлашћења. То није тачно. Могу се ја с вама сложити да је боље, да је демократскије кад парламент бира председника, а не кад се иде на директне изборе, али то није толико значајно, да бисмо на томе базирали нашу расправу. Овде је нешто друго у суштини. Ми сад имамо потпуно нелегално стање. Како под Милошевићем никад нисмо могли ни замислити, ми сад немамо парламентарну Србију, дошли су на власт неки који се поигравају и Уставом и законима.

Дође министар правде и каже – није Устав Свето писмо. А шта за њега може бити светије од Устава? За мене, као правника, и као народног посланика, и као председника једне парламентарне странке, нема ништа светије од Устава. Шта је то што је светије од Устава? Не постоји.

Даље, ми имамо ситуацију у којој се једној политичкој партији отимају посланички мандати, другој политичкој партији се отима регистрација, трећој се прећутно задржавају њени дисиденти који су требали да буду избачени из парламента. Српски радикали се избацују потпуно противзаконито, колективно се кажњавају чак и они који нису били на седници кад је дошло до инцидента. Ко је произвео инцидент? Парламентарна већина. Тумачење: избачени су на двадесет дана па каже – то је само двадесет дана кад су седнице Скупштине иако у Пословнику каже двадесет дана заседања у загради рада Скупштине. Скупштина ради и ван седнице. Је ли тако? Ради и у одборима, у комисијама, у овоме, у ономе, дакле, имамо потпуно нелегално стање. Ко сад да донесе нови Устав? Ова садашња скупштинска већина сто осамдесет, сто седамдест шест досовских посланика након избацивања Нове демократије. Мислите да они могу да донесу нови Устава.

Бранко Павловић: Кога?

Др Војислав Шешељ: Ко ће сад донети нови Устав?

Бранко Павловић: ... Нове демократије.

Србији неопходни избори

Др Војислав Шешељ: ДОС-а, после избацивања Демократске странке Србије, није битно. Даље, избачена је Социјалдемократија, отета јој регистрација, Врховни суд Србије је досудио регистрацију Вуку Обрадовићу, ви сте, да бисте заобишли одлуку Врховног суда, прикопчали његове бивше посланике, дисиденте вашој Социјалдемократској унији и формирали нову партију. Имате ви право да формирате нову партију, али не могу ти његови бивши посланици да остану у парламенту. Ви сте могли Вука Обрадовића и Социјалдемократију да избаците из ДОС-а, али то значи избацивање свих људи који су а конто његове партије дошли на вашу листу, а не да кажете: њега избацујемо, он може тамо да региструје шта год хоће, а ми задржавамо ове посланике. Они су морали да изађу по слову закона. Морали сте одмах Ивковићево крило да избаците, очигледно је да је то неколико дисидената, Ивковић је нови Јован Гламочанин. Мени је интимно драго што се то десило социјалистима, јер су они некада то нама српским радикалима урадили са Јованом Гламочанином, са Деретом, са Душаном Бошковићем итд. Али, с аспекта Устава и закона, с аспекта елементарне политичке принципијелности то не могу да прихватим. Е, то је суштина. Дакле, немамо уопште неко легално и легитимно стање у парламенту да би се доносио нови Устав. Морамо прво ићи на нове изборе, а онда доносити Устав.

Водитељ: Можемо ли ту три тачке, господине Павловићу, сад имамо овако и мафију, печат целој Влади и ову ситуацију тренутно у Скупштини. Хајде да видимо како ћемо да испливамо из тога?

Бранко Павловић: У фази је био неки договор с вама, али пошто господин Шешељ опет обухвати пет, шест тема прво да се вратимо на оно претходно кад ја кажем да господин Шешељ подржава систем Слободана Милошевића за који је неспорно да је изнедрио мафију. Он је тиме одговоран. Подржава систем због тога што је подржавао све ово, што су били ратови и све одатле проистекло. И то је једна врло занимљива замена теза. Каже се, значи ви идете, имате деценију нешто мало мање, али суштински имате деценију сукоба, ратова итд. А онда кажете због тога је неопходно да централизујете. Ви створите услове да функционисте само кроз централизацију, онда кажете имали смо мало не-

достатак у пракси, то стварно није функционисало и то не може. Битно у погледу и то је одговорност, суодговорност, јер мафија је заиста проистекла из ратова. То је суштина.

И у овом делу се битно разликујемо, ту можемо да направљамо око децентрализације на који начин и како, али битно се разликујемо око аутономије. Ја сматрам да поврх тога у оквиру постојећег Устава уопште није могућа садржинска аутономија Војводине, али то кад будемо били на телевизији негде у Војводини онда ћемо о томе озбиљније, али добро и овде можемо да причамо, али има много тема других...

Водитељ: ...можда има кнежевских апетита и у Нишу?

Бранко Павловић: Тако је, можда има и разноразних али није то...

Др Војислав Шешељ: ...то се увек редовно свуда појављује.

Бранко Павловић: Не, не, али кад се добро уреде односи онда вам падне тензија, онда нема потребе за екстремним ставовима. Ја се слажем да господин Чанак има екстреман став, али сад кад имате тензију па кажете не може аутономија Војводине у садржинском смислу, онда добијете екстреман став господина Чанка. А, у ствари, кад решите нормалније онда имате потпуно разборитог политичара који то решава на други начин. Нормално.

А што се тиче мафијашких структура, мој увид је да је то стање алармантно. Заиста је алармантно и то уопште није шала и ја и у погледу Устава и у погледу решавања тог питања такође сматрам да су у Србији неопходни избори. Не спорим ја то уопште. Дакле, немам ја тај став, знате сад сам народни посланик и ако може избора никада да не буде. Па не. Иако сам свестан да рецимо Социјалдемократској партији неки брзи избори не одговарају, али је боље за Србију. То стварно мислим да је боље за Србију да на тај начин решавамо политичке тензије, јер све ове друге вам у ствари одвлаче огромну енергију потпуно бесповратно.

Господин Шешељ је у једном тренутку преузео улогу да суди у телевизијској емисији како је мафијаш овај или онај криминалац, и овај или онај. То је ствар државних органа и ја немам ништа против да се заиста испитују сви који јесу, да одговарају па без обзира где се налазили, уопште не мислим да сад било кога нападам или браним у том смислу поједначном да то сад нешто значи.

Што се тиче стања у парламенту, тренутно, ја морам да кажем да од тренутка када су одузети мандати, онај двадесет један Демократској странци Србије, уопште више не учествујем у раду парламента, јер сматрао сам и пре одлуке савезног Уставног суда да то јесте нелегално, а онда када сте у парламенту ви дајете легитимитет једном нелегалном стању. И ту сам ја далеко принципијелнији од господина Шешеља који сматра да је то нелегално, али се појављује у Скупштини, својим присуством ствара илузију легитимитета. Шта год рекао, али чим си у нечему што је нелегално ти ствараш илузију, не ти у смислу, него било ко ствара илузију легитимитета. Мислим да је ту заиста врло важно и да је потребно да се грађани Србије озбиљно замисле, јер јесте у питању парламентарна демократија.

Водитељ: Опростите, како тај свој лични став нивелишете са ставом странке?

Бранко Павловић: Па морам да кажем да је Социјалдемократска партија у том тренутку била једина која није подржала одузимање...

Водитељ: ...дакле то фаза двадесет један...

Бранко Павловић: ...то је фаза двадесет један, сада је став Социјалдемократске партије, званичан став, да је у реду да се одузме четрдесет пет мандата, као има сад неки други основ па по том другом основу то може...

Др Војислав Шешељ: ...раније је мало било, сад...

Бранко Павловић: ...па нисмо хтели да се бавимо овим

двадесет један, али не, разликујем се и то треба да нагласим додатно, став Социјалдемократске партије је да подржава ово одузимање мандата Демократске странке Србије ја нисам подржавао ни оно, не подржавам ни ово, оба су по мом мишљењу нелегална и заиста даље битно нарушавају...

ДОС развлашћује председника Републике

Водитељ: ...само још ово, капацитети председничке функције очигледно су недовољни за господина Шешеља и његове амбиције, али за амбиције ДОС-а су превелики и ДОС би хтео да нови председник буде тај који ће помоћи да се донесе нови Устав којим ће овлашћења председника Србије бити још нижа и који ће овлашћења Владе...

Др Војислав Шешељ: ...извините, пре него што вам одговори господин Павловић, како ви то мислите да председник Републике помаже да се донесе нови Устав?

Водитељ: Вероватно активностима којим ће моћи...

Др Војислав Шешељ: ...којим?

Водитељ: ...да координира између Скупштине и Владе у међувремену.

Др Војислав Шешељ: Шта он ту има да координира између Скупштине и Владе. Не разумем то. Шта може да уради да би допринео да се донесе нови Устав. Да ли ви знате господине Павловићу?

Бранко Павловић: Па не, вероватно...

Др Војислав Шешељ: ...шта би ту могао да уради председник?

Бранко Павловић: Не, ја се разумем у политичком смислу, не у правном, него у политичком. Да би постојао након избора један ауторитет, несумњиво утврђен ауторитет непосредним вољом грађана, и да би он снагом ауторитета допринео у одређеном правцу ако је то оно што је...

Др Војислав Шешељ: ...никаких институционалних надлежности нема...

Бранко Павловић: ...правно не, то је само, тако сам ја разумео само политички.

Водитељ: Дакле, хоће ли се ДОС залагати за даље развлашћивање тога председника и хоће ли тај председник доћи у позицију да практично ради против самога себе, и да оде у историју с тим?

Бранко Павловић: Па пазите, ја мислим, будући да промена Устава Србије свакако следи већим бројем амандамана или новим текстом, то је мање важно, биће потребно усугласити је са Уставном повељом којом ће се уредити односи између Србије и Црне Горе, дакле читав низ питања ће морати бити уређен у оквиру тога и биће неопходно промислити још једанпут о овлашћењима. Слажем се у овом делу са господином Шешељем да то није битна тачка наше расправе, и то је озбиљно питање за људе који се баве том материјом да стварно иду од овлашћења да рецимо како ћемо тачно да нормирамо ванредно стање, како ћемо тачно да нормирамо ово или оно, да се прође кроз то још једанпут. Свакако у правцу смањивања, да тако кажем, самосталних или изворних овлашћења и задржавања оних других и то све за неке стручне комисије надаље.

А промена Устава ће морати да уследи и после тога, наравно да ћемо морати да имамо нове изборе. Нажалост, довели смо стање до тога да ћемо вероватно морати да имамо прво изборе, па Устав, па изборе.

Водитељ: Време је неумољиво, ја молим један блок реклама, имам пуно питања гледалаца па ћемо онда и ово што ви осећам имате да кажете кроз питања. Дакле реклама.

Стигло је много питања, ја молим режију да питања више не прима, питање је хоћемо ли моћи да одговоримо на сва ова. Живковић, господин или госпођа, за господина Шешеља, хоће ли у својој кампањи урадити нешто по питању дроге, јер се распространила по основним школама?

Др Војислав Шешел: Па ја мислим да садашња власт ништа не чини да би се спречило то бујање дроге. У нашој земљи је све поскупело, само је дрога појефтинила. То је неки дан Александар Вучић спретно сковао као једну доскочицу која приказује стварно стање у нашој земљи. Ова власт то не покушава, ова власт то на одређен начин подстиче. Како? Једним еновалентним односом према људима који се баве шверцом дроге, а многи шверцери, крупни шверцери дроге су учествовали у петооктобарском пучу. И то је чињеница, и то је Ђинђић признао јавно, чак наводио имена тих људи.

Даље, само бих ово хтео да кажем поводом онога и о чему је малопре говорио господин Павловић. Никако не могу прихватити да је систем Слободана Милошевића крив за ратове који су се десили на простору бивше Југославије. Шта је проузроковало те ратове? Воља западних сила да се распадне Југославија. Ко је кривац? Кривац је онај ко је увео Србију у Југославију, кривац је онај ко је поделио Југославију на федералне јединице газећи интересе српског народа и цепајући Србе у више различитих федералних јединица и онај ко је после ту федерализацију преводио у воде конфедерализације. Ту од краља Александра до Тита има читав низ и српских личности које су у томе учествовале.

Је ли могла да опстане иједна власт у Београду која не би помогла Србима у Републици Српској Крајини да се бране? Да ли би могла да опетане иједна власт у Србији која не би помагала Србима у Републици Српској? Да ли би могла да опстане иједна власт у Београду која не би покушала да одбрани Косово и Метохију. Ако ћемо разговарати о Милошевићу и његовој улози, онда га можемо критиковати што није успео у ономе што је покушавао. Српски непријатељи му сад суде што је уопште покушавао. Нама сад политику у Србији воде они који су помагали свих дванаест година српским непријатељима против интереса српског народа, који су ишли код Туђмаћа у Загреб, који су ишли код Изетбеговића у Сарајево, који су ишли да се с албанским сепаратистима договарају још деведесетседме и о томе смо говорили у Градској скупштини Београда. Мирољуб Лабус је нудио албанским сепаратистима да подрже, како се то тада звало, коалицију „Заједно“ на изборима па да ће им онда дати шта год желе, до отцепљења Косова. Ви сте то изгледа заборавили. О томе смо водили дебату у Градској скупштини Београда на шта је Лабус заћутао, било је сведока из Српског покрета обнове који су то својим ушима чули.

Међутим, сад као да се све заборавило шта се десило и сад се пише нека нова историја. Неће вам успети писање те нове историје. Малопре кажете да ја својим присуством у Републичкој скупштини дајем легитимитет досовској власти. Зашто ви нисте поднели оставку на посланичку функцију? Што нисте напустили досовску партију која у свему томе учествује. Шта ја треба сад, да се убијем, да не бих својим животом давао легитимитет досовској власти? Мене су одстранили противзаконито, противустванно с Правног факултета. Прогоне српске радикале, хиљаде српских радикала остало без посла потпуно противзаконито. Министар вера републичке Владе је отпустио једну чланицу Српске радикалне странке док је била на трудничком одсуству. Отпустио је са посла. Што је апсолутно противзаконито. Ми чињеницом свог живота и својим присуством вама не дајемо никакав легитимитет, једна од последњих могућности да се обратимо јавности је тај директни телевизијски пренос, јер нас апсолутно нема на државној телевизији. Никада у Милошевићево време није било такве блокаде опозиције на државним медијима. Ту су чињенице. Ви можете сад да кажете јесте, али ви сте били добри па су вас блокирали, а ми смо ружни, прљави и зли...

Бранко Павловић: ...можда је то само део тога већ...

Др Војислав Шешел: ...ево одмах завршавам. Можда из ваше диоптрије, међутим, нисте ви ти који ће процењивати јесмо ли ми лоши, нити ми јесте ли ви добри. Ми се овде боримо за гласове народа, колико народ каже. Народ је прошли пут рекао да сте ви добри, али народ се врло брзо покајао. Ја сам убеђен да ће сада да кажу другачије, а да видимо то. Ви говорите...

Бранко Павловић: ...нема сврхе са мном причати о изборима ја сам за то...

И после Тита Тито

Др Војислав Шешел: ...наравно, ја сам чуо да сте ви за ванредне изборе. Међутим, шта је са Уставном повељом. Кошпуница се закleo на Устав и он га руши. Шта значи, откуд ви знате да ће бити донешена та Уставна повеља. Треба две трећине гласова за њено изгласавање, не мислите ваљда да ћемо се ми помирити да нам то Солана декретом овде заведе. Да ли мислите да ће принудити да гласамо за то...

Бранко Павловић: ...морамо да смањимо број...

Др Војислав Шешел: ...објасните ми како ћете две трећине гласова добити за ту Уставну повељу?

Бранко Павловић: Прво да се вратимо, морамо да се вратимо на оно претходно прво.

Др Војислав Шешел: ...у две трећине гласова.

Бранко Павловић: Стићи ћемо и до две трећине гласова. Интереси великих сила су мање-више једнаки у погледу Балкана. Никад нису били успешни као у време Милошевића. Интереси екстремних албанских националиста су увек једнаки, никад нису били успешни као у време Милошевића. Ви стално говорите о томе да је неко други негде страшно погрешно. Не. Концепт политике који је вођен је дао шансу коју никад нису имали претходно и то што ви говорите практично потврђује следеће. Тек када је ступио концепт политички који је Милошевић заговарао, а и ви са њиме, тек онда је дошло до...

Др Војислав Шешел: ...што су Американци подржавали Словенце, Хрвате, босанске муслимане, Албанце и увек против Срба?

Бранко Павловић: Никад то велике силе, велике силе, увек исто раде на Балкану...

Др Војислав Шешел: ...зашто су увек против Срба?

Бранко Павловић: Али не зашто су успешни. Зато што је ваша политика била погрешна...

Др Војислав Шешел: ...шта је ту било погрешно?

Бранко Павловић: Док су паметнији од вас водили политику...

Др Војислав Шешел: ...који су то паметнији?

Бранко Павловић: Па у односу на политику Слободана Милошевића...

Др Војислав Шешел: ...они који су следили Шиптаре...

Бранко Павловић: ...и вас...

Др Војислав Шешел: ...није било других...

Бранко Павловић: ...од Тита наовамо, сви су били паметнији...

Др Војислав Шешел: ...осим оних који су следили Тита од Другог светског рата других није било.

Бранко Павловић: Како није било?

Др Војислав Шешел: Који су били?

Бранко Павловић: Па после Титове смрти до Милошевића...

Др Војислав Шешел: ...и они су следили Тита, од Титове смрти до Милошевића су следили сви Тита.

Бранко Павловић: Све те политике су биле далеко боље од ове...

Др Војислав Шешел: ...зато што су антисрпске...

Бранко Павловић: ...не, не, та такозвана како ви кажете...

Др Војислав Шешел: ...да ли је Титова политика била антисрпска?

Порађање Уставне повеље

Бранко Павловић: Чекајте, дозволите ипак мало, ја вама ни приближно нисам на тај начин упадао. Дакле, све те политике које ви оцењујете као антисрпске имале су за резултат неупоредиво бољи живот људи него ова која је нешто много бржна била за Србе. Просто то су факти, то су чињенице. Никада такав уплив страних сила није био постигнут него за време Милошевићевог режима. Највећи уплив је био тада, то што се тиче тога.

Што се тиче Уставне повеље, нема потребе да се ви и ја посебно расправљамо око тога да ли ће или неће то бити донето, ја тврдим да хоће ви, кажете да неће, није то неко време од пет година па ће грађани заборавити. Ево, гледали су емисију имаће прилику да виде за који месец да ли је то било овако или онако.

Др Војислав Шешељ: Како ће бити донето?

Бранко Павловић: Како мислите?

Др Војислав Шешељ: То је кључно питање. Како ће бити донета Уставна повеља? Хоће ли двотрећинском већином гласова Савезне скупштине, како? Да ли мислите да је ова Републичка скупштина легитимна, да је она усвоји? Ко ће донети Уставну повељу, које тело?

Бранко Павловић: Хајте само мало да се...

Др Војислав Шешељ: ...како не разумете питање?

Бранко Павловић: Разумем питање, само две су различите, ви кажете, републичка па савезна, то су два одвојена питања.

Др Војислав Шешељ: Учествују и једни и други у доношењу.

Бранко Павловић: Ама учествују, учествује и Скупштина Црне Горе, али хоћу да кажем. Ма не, не, различита је ствар дакле, ја пре свега мислим да ћемо ми у краћем временском периоду изаћи из овог стања у погледу републичког парламента, и вратити се на легално стање.

Др Војислав Шешељ: Повратком мандата...

Бранко Павловић: ...повратком мандата...

Др Војислав Шешељ: ...Демократској странци Србије, Социјалистичкој партији, Социјалдемократији.

Бранко Павловић: Повратком мандата свих којима мандати припадају. Дакле, то је једна ствар и онда ћемо имати пуни легитимитет Скупштине за доношење било које одлуке...

Др Војислав Шешељ: ...ако се то не деси?

Бранко Павловић: Па онда ће то бити такав степен кризе у Србији да ћемо онда морати ићи путем ванредних избора.

Др Војислав Шешељ: Онда је немогуће донети Уставну повељу на легалан и легитиман начин?

Бранко Павловић: Немогуће, не Уставну повељу...

Др Војислав Шешељ: ...па ту се онда слажемо, не споримо се уопште...

Бранко Павловић: ...не није могуће донети не Уставну повељу, него било који...

Др Војислав Шешељ: ...било који закон. Али треба две трећине гласова на савезном нивоу.

Бранко Павловић: Биће постигнуто и две трећине гласова на савезном нивоу...

Др Војислав Шешељ: ...како?

Бранко Павловић: Па зато што ће ови који нису Српска радикална странка гласати за то.

Др Војислав Шешељ: Јесу вам већ обећали. Мени обећају да неће, па зато вас питам.

Бранко Павловић: Хајде видећете...

Др Војислав Шешељ: ...мени социјалисти обећају да неће.

Водитељ: Хајдемо сад на овом месту тачка...

Бранко Павловић: ...хипотетично да...

Будућност коју су појели скакавци

Водитељ: ...почели смо од првог питања које се тицало дроге у основним школама. Дајте једну малу, али малу лепу љупку рекламу.

Значи идемо, питање је дуже, али ја молим одговор краћи. Слободанка Стојадиновић, било нам је тешко, хвала Богу да смо сменили прошлу власт и ову ћемо ако треба, имали смо само мрвице, нико ко је на власти није сиротиња, да ли је уреду да пензионери са средњом школом имају најмање пензије? А поздрав мени, хвала Слободанка. Дакле, да ли је у реду да пензионери са средњом школом имају најмање пензије? Ово око смењивања власти рачунам да...

БУМЕРАНГ

Срби дежурни кривци

Др Војислав Шешељ: Милошевић није имао те ингеренције све до деведесете. Није могао ништа да уради.

Бранко Павловић: А није Србија упала у платни промет и узела милијарду и по долара ...

Др Војислав Шешељ: ...она је упала кад су већ сви други то испробали...

Бранко Павловић: ...само дупло више.

Др Војислав Шешељ: И онда се галама направила око Србије. Сви други су то пре Србије урадили. Словенци неколико пута, сетите се афера у којима су Словенци учествовали и опљачкали Југославију, дакле то није тако једнострано. Ја могу да се сложим с једном ствари, да је дошло до промене власти деведесете, да је победила нека странка попут Српске радикалне странке са озбиљним економским концептом, са озбиљном социјалном политиком, да би ствари биле...

Бранко Павловић: ...исто сте ви што и Милошевић у националном схватању...

Др Војислав Шешељ: ...по националном схватању нисмо исто, јер смо ми ту неупоредиво доследнији и радикалнији. Али шта је супротно по овом националном схватању које ви нападате посебно код нас, посебно код Милошевића.

Бранко Павловић: ...још горе...

Др Војислав Шешељ: ...јер ви кажете код нас још горе, не код нас још много боље. Шта је супротно? Супротно је капитулација пред свим српским непријатељима. Ви нисте објаснили једно питање. Зашто су у свакој кризној ситуацији Американци помагали увек српске непријатеље Словенце, Хрвате, босанске муслимане, Албанце? Зашто су увек њих помагали, зашто ниједном Срби нису били у праву? Зато што су Срби сметали Американцима, и зато што још увек сметају и зато што је амерички концепт да се Србија подели на шест региона, јер они мисле да Србија није довољно дељена и да је још сувише јака, њима треба што слабија Србија, заправо никаква Србија. То је суштина. Таква геополитика се проводи на Балкану.

Бранко Павловић: Жао ми је гледалаца, али сад опет морамо да се вратимо...

Др Војислав Шешељ: ...што жалите гледаоца, они промене канал или искључе телевизор...

Бранко Павловић: ...не, не...

Водитељ: ...ја не бих волео да мењају канал...

Бранко Павловић: ...због броја питања то ја мислим да је ово друго занимљиво. Не због броја питања, али морамо.

Др Војислав Шешељ: Продужиће нам емисију.

Бранко Павловић: Просто морамо да одговоримо на ово. Наиме, велика сила свака па и Америка има одређени интерес, кад сте ви мањи ви морате прво да сагледате које су ваше координате у оквиру којих можете уопште да радите, и никакав интерес Америке да разбија СФРЈ уопште није постојао. Према томе, кад сте кренули у једну варијанту и то је, ја не говорим да није било екстремних национализма и у Хрватској и међу муслиманима и у Словенији итд, али је као Србин, прво говорим о ономе у Србији он је изнедрио ту варијанту да је СФРЈ гробница српског народа и да ту стегу треба разбити и тиме практично са своје стране допринео у значајној мери ратним сукобима и у оквиру тога потпуно погрешно проценио.

Шта ће се у тој варијанти догодити? И онда када говорите о Албанцима, ја морам да вас подсетим да је на Косову, морам да вас подсетим, најпопуларнији албански политичар био Азем Власи, који уопште није био за републику Косово, он је читав свој политички кредибилитет на Косову засновао борећи се против оних који су били за републику Косово, онда га је Милошевић ухапсио, држао ни кривог ни дужног тринаест месеци у притвору и пустио га, и онда, наравно, да добијате Ругову. Са Руговом нећете да разговарате,

Др Војислав Шешељ: ...за кога је питање?

Водитељ: Није упућено конкретно, а да, за господина Шешеља.

Др Војислав Шешељ: Видите, сетите се шта је садашња власт двехиљадите године обећавала пензионерима, и радницима, и сељацима, и омладини, и студентима итд. Јесу ли иједно обећање испунили? Нису. Јесу ли сада пензије реално мање него што су биле? Јесу. Нека сваки пензионер процени шта је раније могао да плати својом пензијом, шта је могао да купи за своју пензију, шта може данас? Разлика је драстична. Сад је много горе него што је било. Обманули су народ. Мало пре господин Павловић каже – боље се живело раније кад су на делу били ти такозвани антисрпски концепти. Ма ни то није тачно. Ми смо тада појели нашу будућност, јер Тито је добио више од сто милијарде долара бесповратне помоћи да би био против Русије. То је поједено, а економија нам није развијена. То је поједено, а Тито је тим парама експериментисао самоуправљање...

Бранко Павловић: ...две секунде. Шта је лоше ако политичар добије сто милијарди бесповратне помоћи...

Др Војислав Шешељ: ...довело је до ове последице...

Бранко Павловић: ...ма није...

Др Војислав Шешељ: ...јесте...

Бранко Павловић: ...ма није...

Др Војислав Шешељ: ...Титов концепт је довео до ове последице. И једног тренутка...

Бранко Павловић: ...у вашем тумачењу...

Др Војислав Шешељ: ...пазите, пад је почео за Титовог живота седамдесет друге. Од седамдесет друге нема бесповратне помоћи. Почели су кредити, за Титовог живота кредити су већ достигли деветнаест милијарди долара. Сви режими после Титове смрти и Милке Планинци, и Бранка Миккулића, и Анте Марковића само су ту кризу продубљивали.

Бранко Павловић: Нису, решавали су.

Др Војислав Шешељ: Ништа нису решили, ништа нису решили. У време Анте Марковића...

Бранко Павловић: ...апсолутно, питајте људе како су живели...

Др Војислав Шешељ: ...људи заборављају да смо имали тада стравичну хиперинфлацију, да се сваки дан курс динара драстично мењао. И онда је увео један кратак период чврстог динара и омогућио Словенцима и Хрватима да покупују девизне резерве које су износиле десет милијарди...

Бранко Павловић: ...то је већ Милошевићев режим, ја говорим пре Милошевића...

Др Војислав Шешељ: ...не, то је био већ Анте Марковић...

Бранко Павловић: ...то је Милошевићев режим.

Др Војислав Шешељ: То је био Анте Марковић.

Бранко Павловић: Анте Марковић у склопу Милошевића на власти.

наравно да добијате ОВК-а и Тачија. Дакле, концепт политике коју водите нужно вас води у све већу тензију, па у сукобе, па у ратове, и наравно када погледате потенцијал свих око вас, просто економски и људски и сваки други потенцијал са очајном проценом шта ће у тој ситуацији радити велике силе и Русија и Америка, јер овде с једне стране имате заблуду како ће Русија да не знам шта, или макар у главама неких људи, академика Марковића и других, имате заблуду како ће Русија бог зна шта да уради. Претпостављам и код господина Милошевића, и овде с друге стране потпуно погрешну процену шта ће урадити Америка. Ви укупно имате катастрофалан потенцијал.

И онда то објашњавате некако светском завером. Ма нисте способни да процените реално политичку ситуацију. И онда, наравно, уђете у проблем и сад да не бисте рекли ми смо криви, ви кажете ови нас други мрзе, није било другога. Било је и те како, у свакој тачки је било другог наставка само су се вукли не баш у свакој тачки, у некој тачки се претерало па више није било другог наставка, али много тога је другачије могуће урадити.

Америка наоружала Хрватску

Водитељ: Мислим да много нисте сагласни и мислим да је то нормално.

Др Војислав Шешел: Зато смо и дошли у емисију.

Водитељ: Али бих ја да ево прочитам овакву једну поруку. Бранко Станковић, дуго чекамо домаћина, право домаћина ове државе, господина Шешела. Тако каже Бранко.

Др Војислав Шешел: То каже огромна већина Срба, гарантујем. Могу ја само нешто да одговорим господину Павловићу овде. Видите, господин Павловић каже да Америка у старту није хтела разбијање Југославије.

Бранко Павловић: Јесте.

Др Војислав Шешел: Да ли ви мислите да би се Немци и Мађари усудили да до зуба наоружавају Хрвате, да није Америка иза тога стајала? Па скоро цели арсенали источно-немачког оружја су пренесени у Хрватску?

Бранко Павловић: ...то се десило већ после Словеније.

Др Војислав Шешел: Ма није после Словеније.

Бранко Павловић: Јесте.

Др Војислав Шешел: Није тачно. Пре него што се десила Словенија, пре него што се десила Словенија. Деведесетпрве године се десила Словенија.

Бранко Павловић: Тако је.

Др Војислав Шешел: Хрватска се већ увелико наоружавала. Јесмо гледали онај филм који је Војна служба безбедности снимала већ негде у јануару деведесетпрве. Је ли тако било?

Бранко Павловић: Два шлепера калашњикова.

Др Војислав Шешел: Хрватска је била до зуба наоружана, није истина да су два шлепера калашњикова, можда су само два снимљена.

Бранко Павловић: То што смо гледали.

Др Војислав Шешел: Можда су два снимљена, али је огромна количина оружја унесена у Хрватску. И то је чињеница то без дозволе Америке не би могло. Видите, Милошевић је покушавао да сарађује са Америком, па је жртвовао Републику Српску Крајину мислећи да ће Американци стати, па је прихватио Дејтонски споразум...

Бранко Павловић: ...то је касно...

Др Војислав Шешел: ...ма није било касно. Сетите се Дејтонског споразума деведесетпете и деведесетшесте Милошевић главни амерички играч на Балкану. Слави га америчка штампа као миротворца, гаранта мира...

Бранко Павловић: ...не мислите ваљда да ћу ја да браним Америку?

Др Војислав Шешел: Није уопште битно, говорим о чињеницама. Кога ћете ви да браните кога нећете, ми смо на дијаметрално супручним политичким позицијама.

Бранко Павловић: Али не умете да процените интересе Велике Србије.

Погубно полтронисање Западу

Др Војислав Шешел: Ми водимо политичку полемику, ми се мачујемо аргументима овде. Према томе, који је интерес Американаца да нестане Србија? У једном тренутку Милошевић је мислио једна жртва се мора направити и направљена је. Друго, мора се направити један компромис због кога ће Срби јаукати, али издржаће се. Међутим, то Американцима није довољно, они су завршили Српску Крајину, завршили Републику Српску, кренули на Косово. Тек кад су кренули на Косово Милошевић је видео да нема споразумевања.

Дакле, тај покушај да се одбровољи Америка да се нађе компромис с Американцима, да се нађе заједнички језик, било је на делу и пропао је, јер с Американцима нема те врсте компромиса. Ви кажете, поводом улоге Русије, изјава Михајла Марковића и неких других људи да ће се Русија појавити. Русија ће се сигурно појавити да ће се Русија појавити па се журе да нас пре тога униште. Само то су мали временски периоди о којима ви већ закључујете, десет или дванаест година.

И раније је Русија била у кризним ситуацијама. Кад је Наполеон кренуо на Русију Турци су угушили Први српски устанак. У време Финског рата опет је Србија била притиснута од стране Турака. Имали смо раније историјско искуство и судбина нам је увек била лоша кад је Русија била у проблемима, али то не може вечито да траје, и ми бар имамо у кога да верујемо и да се надамо. Ова ваша концепција убија Србину сваку наду, нема наде, мора се капитулирати. И то кад пристајемо на капитулацију да глумимо како је то лепо и како нам се много допада. Горан Свилановић се одрекао десет хиљада хектара на левој обали Дунава у Бачкој, десет хиљада хектара, његова је улога да он поклања српским непријатељима све што му падне на памет. То полтронство према Америци не може нам донети ништа добро, и мислите да нас цене Американци?

Бранко Павловић: Па сад ћу да вам кажем...

Др Војислав Шешел: ...односно вас као ДОС...

Водитељ: ...покушавамо да...

Др Војислав Шешел: ...зато што капитулирате, што све прихватаете. Завршава одмах. Не, цене неуопредиво више мене и поштују ме јер им у лице кажем шта мислим и знају да никад нећу капитулирати. Ако су спремни на преговоре ја ћу преговарати са свима. Али нећу капитулирати. Не могу ме уценити, не могу ме поткупити, не могу ме...

Водитељ: ...господине Павловићу тридесет секунди.

Бранко Павловић: Па прво нисте ни из Владе изашли кад је Милошевић капитулирао, а рекли сте да ћете изаћи.

Др Војислав Шешел: ...изашао сам и после шест месеци смо се вратили. Што се смејете?

Бранко Павловић: Па да у реду, у реду.

Др Војислав Шешел: Код вас се излази из Скупштине па се враћа. Јесте ли се и ви вратили у Скупштину?

Аутономија за трећину Крајине

Бранко Павловић: У реду, тренутак. Хајде у свакој тачки коју сте рекли постојало је рационално решење. Према томе, у Хрватској нуђена је врло широка аутономија територијална за Србе, одбили су.

Др Војислав Шешел: ...за које Србе?

Бранко Павловић: Оно што се звало Република Српска Крајина.

Др Војислав Шешељ: Није истина.

Бранко Павловић: Ма јесте...

Др Војислав Шешељ: ...није истина, нуђено је само за Книнску и Глинску жупанију...

Бранко Павловић: ...само полако...

Др Војислав Шешељ: ...за мање од трећине територије Републике Српске Крајине.

Бранко Павловић: ...само полако. Дакле, имате решење погрешно процените да то не треба прихватити, настане...

Др Војислав Шешељ: ...ко је погрешно проценио...

Бранко Павловић: ...онај ко је...

Др Војислав Шешељ: ...није било живог Србина који је то смео да прихвати.

Бранко Павловић: То ви у вашој, кренете концептом...

Др Војислав Шешељ: ...дајте ми једнога који је био за то.

Бранко Павловић: Ја сам био за то.

Др Војислав Шешељ: Па где сте били тада?

Бранко Павловић: Био у политици.

Др Војислав Шешељ: Па где? Где сте се сакривали?

Бранко Павловић: Нисам се сакривао, него нисам био...

Др Војислав Шешељ: ...ја сам вас први пута видео кад сте дошли у Скупштину...

Бранко Павловић: ...нисам био миљеник Милошевићев, па нисам имао тај приступ о коме ви говорите...

Др Војислав Шешељ: ...био је ваш Жарко Кораћ није ни он био миљеник Милошевића, а био је неки гранит, па се није томе супротставио.

Бранко Павловић: Само полако, дакле нуђено вам је решење, одбијете, наравно да вам следи сила, у Босни нисте хтели да, Милошевић није хтео и екипа тамо, није хтела да уђе у било какво озбиљно преговарање избомбардовали их, примена силе, лоша процена, не знају шта ће да следи и онда престану на оно што им се наметне.

Др Војислав Шешељ: ...ма ко би убедио Србе да се одрекну трећине своје територије?

Бранко Павловић: А зато што их гуренете у лудило...

Др Војислав Шешељ: ...ма које лудило?

Бранко Павловић: А у лудило.

Др Војислав Шешељ: Па то је све српска територија.

Бранко Павловић: ...ама пусти то, то нема, ту излаза нема, ту квалитетног живота за Србе.

Др Војислав Шешељ: Знате ли шта је значај овај план 3-4 за Српску Крајину?

Бранко Павловић: Решење проблема.

Др Војислав Шешељ: Ма које решење. Цела Славонија и Барања, Источна Славонија и Барања цела да се одмах предају Хрватима, цела Западна Славонија да се преда Хрватима, и пола Далмације, Лике, Баније и Кордуна да се да Хрватима...

Бранко Павловић: ...а резултат ваш...

Др Војислав Шешељ: ...да остану само Книнске и Глинска жупанија...

Бранко Павловић: ...господине Шешељ, мислио сам да нећете успети да ме увучете да вичемо заједно углас...

Др Војислав Шешељ: ...а што да не вичемо...

Бранко Павловић: ...не ваља то...

Др Војислав Шешељ: ...није ово викање у правом смислу...

Бранко Павловић: ...нема резултат...

Др Војислав Шешељ: ...ово је једна темперамента расправа...

Бранко Павловић: ...добро, добро. Резултат те ваше...

Др Војислав Шешељ: ...без једне једине увреде...

Бранко Павловић: ...чекајте, наравно, какво вређање. Резултат те ваше политике да су ти људи уместо тог решења које им је нуђено на тракторима морали да дођу у Србију.

Др Војислав Шешељ: Да је један Србин у Српској Крајини прихватио 3-4 линчовали би га тамошњи Срби то је било апсолутно неприхватљиво...

Бранко Павловић: ...али задатак политичара је да каже људима...

Др Војислав Шешељ: ...план је створен да би био неприхватљив.

Бранко Павловић: Не, задатак политичара је да каже – ово је најбоље што можете да имате, нећете имати никакву подршку из Србије ако то не подржите.

Др Војислав Шешељ: Слушајте, то је као кад би неко ко човеку који има већи број деце рекао – имаш шесторо деце, треба да сам кажеш које ће троје бити ликвидирано да ти остану троје.

Бранко Павловић: Ма нема говора.

Др Војислав Шешељ: То је немогуће. Ко је могао да се одрекне целе Источне Славоније...

Бранко Павловић: ...никада нисте ни требали да имате претензије на територије у Хрватској, све је то могло да се реши...

Др Војислав Шешељ: ...ма није то Хрватска. Од када је то Хрватска?

Водитељ: Могу ли ја?

Др Војислав Шешељ: Није то Хрватска.

Водитељ: Могу ли ја?

Др Војислав Шешељ: Није то Хрватска, то је вековима Србија, Српска Крајина.

Водитељ: Само пет секунди. Нећемо викати у емисији више гарантовано, јер нам је време истекло. А ватрених полемика имаћемо сигурно још, јер почиње време ватрених полемика, емисију смо насловили „Србија сутра“ чули смо много о Србији јуче, и вероватно да то није случајно, вероватно да тако треба и да тако мора, слушаћемо и о „Србији сутра“ неком другом приликом. Хвала вама у студију, хвала поштовани гледаоци што сте били уз нас, будите и даље. Пријатно.

Кандидат за председника Републике Србије, др Војислав Шешељ,
у емисији „Парадокси”, нишке ТВ „Белама”, 2. августа 2002. године

ДОСОВСКЕ СТРАНПУТИЦЕ

Пуџ којим је Србија ишла до 5. октобра био је лош, веома њежак и без доброг кормиларења. Али овај пуџ, којим иде ДОС, много је бољи. То се види по животином стандарду и по губљењу часици и образа наше земље, по понижавању пред сираним моћницима, по лакшим обећањима народу од шест милијарди долара бесповратне помоћи, по рушењу Устава и закона и по многим другим малверзацијама и преварама

Водитељ: Добро вече поштовани гледаоци, срдчан поздрав из нишке медијске републике, драго ми је да смо опет сви ту од београдске Кошаве до Елмага у Подгорици, ту смо сви као гледаоци, али нису ту сви гости. Нажалост, господин Тијанић је поподне, по налогу неког шефа, отишао кажу у Хрватску. Данас пре подне, током поднева било је све у реду, али поподне је морао, кажу, да оде у Хрватску, али добро, ми ћемо одрадити емисију која се зове „Парадокси” и без њега. Ту су и други гости, добро вече желим господину др Војиславу Шешељу.

Др Војислав Шешељ: Добро вече.

Водитељ: Председник Српске радикалне странке и од данас званично у кандидатури, предали сте потписе.

Др Војислав Шешељ: Да.

Водитељ: Колико сте сакупили, тринаест хиљада и...

Др Војислав Шешељ: ...скоро четрнаест хиљада, тринаест хиљада шесто четрдесет два.

Водитељ: Нема више оне старе моде сто, двеста, триста хиљада да се носи као...

Др Војислав Шешељ: ...пазите то кад је било са неколико стотина хиљада, није било судске овере. Постојао је један формулар за петнаест, двадесет потписа па се ишло од врата до врата, на улици итд. Али сад се сваки потпис појединачно у суду оверава и плаћа се судска такса.

Водитељ: То је ваљда већи проблем него што мора да се иде у суд, је ли то плаћање?

Др Војислав Шешељ: Да, па то је сада један велики проблем за сваку странку који мора да се реши, али то није лоше решење, јер мале и безначајне странке су онемогућене да ометају предизборну кампању. Знате, странка која нема своју инфраструктуру није у стању да скупи толико потписа и да их овери.

Водитељ: Причаћемо о председничким изборима, хвала за почетак. Са нама је господин Небојша Мандић. Добро вече, добро нам дошли господине Мандићу.

Небојша Мандић: Добро вече.

Тијанић побеглао са мегдана

Водитељ: Морам да признам да сте ви најхрабрији досовац, било је договорено да дође господин Тијанић и господин Шешељ и ви сте једини од досоваца пристали да будете у сендвичу између њих двојице.

Небојша Мандић: Нема разлога да не учествујем у таквим емисијама, а посебно је задовољство разговарати са људима

који не деле ваше мишљење и који имају супротне политичке ставове и човек у таквим емисијама ем испроба свој властити став, ем види како противници размишљају и на тај начин може и да коригује евентуално неке политичке одлуке.

Др Војислав Шешељ: А можда би и Тијанић био у сендвичу.

Водитељ: Па добро...

Др Војислав Шешељ: ...он ми баш више личи тако на парче сланине, парче саламе у сендвичу.

Водитељ: Господин Мандић се последњи пријавио...

Др Војислав Шешељ: ...да вам ја нешто кажем зашто ја ово све сад говорим. Тијанић има толико шефова да му није тешко да нађе неког који ће му тог дана дати налог да избегне емисију, он не сме отворено да вам каже да се боји те

емисије, али већ неколико пута је на такав начин избегавао на ЈУ ИНФО телевизији. Мислим три или четири пута.

Водитељ: Дуеле са вама?

Др Војислав Шешељ: Да, емисија је била заказивана он је у последњи моменат отказивао. Једном је била и најављена у програму тако да ово није ништа ново, он је једном са мном био, свега једном пре више година у телевизијском дуелу и мислим да више никад неће прихватити, а ово намерно сад говорим да би ово био један јавни изазов јер ће сигурно неко Тијанићу да дојави ово што се вечерас чује, па ево јавни изазов кад год Тијанић пожели наредних дана ја сам спреман за укрштгање полемичких рукавица.

Небојша Мандић: ...ако треба бићу и ја ту.

Изборна крађа са подршком Америке

Водитељ: Добро, позваће и вас у сваком случају и „Белами“ телевизија. Поштовани гледаоци, ја вас молим да се јављате, будите и ви спремни да учествујете у овој емисији. Наравно, то могу само гледаоци „Беламиа“, а остали то гледају у одложеном преносу, телефони су 018/710-367, 710-777. Господине Шешељ, кажу у новинама: господин Шешељ има велико искуство, већ вас воде као ветерана у тим председничким кандидатурама?

Др Војислав Шешељ: Па ја сам већ једном побеђивао на председничким изборима у Србији па ми је победа отета...

Водитељ: ...па нешто нисте били председник, ја се не сећам тога, је ли?

Др Војислав Шешељ: Па изгледа да је ту мало и Божја воља умешала своје прсте, јер да ми тада нису отели победу сад бих ја ишао уместо Милутиновића у Хаг. Овако су ми отели победу, Милутиновић иде, а мене Хаг неће јер представљам опасност по националну безбедност Краљевине Холандије. Дакле, судбина увек умеша своје прсте, ми то нисмо знали пре пет година, наравно, ми смо жигосали ту изборну крађу ако се сећате, емитовали смо...

Водитељ: ...да није ту било, господине Шешељ, после неке нагодбе са социјалистима?

Др Војислав Шешељ: Не. Ту никакве нагодбе није...

Водитељ: ...причало се доста о некој нагодби, ви сте сами изјављивали у јавности...

Др Војислав Шешељ: ...не, то је измишљао Горан Весић, Владимир Поповић Беба пре неких годину и по дана су то лансирали преко полицијског гласила „Недељног телеграфа“. Никакве ту нагодбе није било. Прво, ми ту победу никад Милутиновићу нисмо признали, објавили смо шеснаест бројева нашег листа „Велика Србија“ у којима смо жигосали крађу конкретним аргументима.

Затим, кад је Милутиновић полагао заклетву сви наши посланици су устали, било их је осамдесет два, протестовали, узвикивали му погрдне изразе, лопове, лопове, и напустили су демонстративно скупштинску салу. Вероватно се сећате тога. И кад смо после склопили компромис са социјалистима око формирања Владе Србије, у време кад су Американци кренули на Косово и Метохију, па је Милутиновић крајем марта заказао свечани пријем поводом празника Републике Србије, ја сам на пријем дошао са супругом, али се с њим нисам руковао, прошао сам поред њега као да га нема и о томе је штампа писала...

Водитељ: Колико сте тада имали гласова?

Др Војислав Шешељ: Тешко је то проценити, ја сам имао у првом кругу против Милутиновића око милион и двеста педесет хиљада, а у другом кругу је било избројано око милион и шесто хиљада. Ја нисам сигуран да сам имао више гласова од Милутиновића, али је њему најмање украдено између триста и петсто хиљада. Он је добио деведест посто албанских гласова у Јунику на пример, и многим другим селима где наша војска и полиција по десет, петнаест година ни тенковима нису могле да уђу. Толика је драстична била изборна крађа, међутим, уз подршку Американаца...

Разговори покварених телефона

Водитељ: Добро, али ви сте више пута сами изјављивали кад је постојала могућност да преузмете власт у парламенту Србије заједно са Вуком Драшковићем говорили сте – па нисмо баш спремни да преузимамо власт, немамо инфраструктуру.

Др Војислав Шешељ: Не, то није истина. То никад нисте могли да чујете из мојих уста да немамо инфраструктуру, ми смо увек инсистирали да се формира четворна коалиција, српски радикали, левичарске партије и Српски покрет обнове, шест месеци смо ми на томе инсистирали. Српски покрет обнове није хтео, они су хтели са левичарским партијама и водили су преговоре месецима, ми ни са ким нисмо преговарали. Ми смо договор о формирању Владе постигли за два, три сата разговора дан уочи седнице Народне скупштине.

Водитељ: А нисте могли сами са Вуком да се договорите?

Др Војислав Шешељ: Па видите да то није било могуће, ми смо тада били у јеку наших међусобних партијских сукоба, и могуће је било и ми са левичарским партијама и Драшковић са левичарским партијама, али да се нађемо на окупу све четири партије то није било могуће. Тако је било и на савезном нивоу. На савезном нивоу је Драшковић направио коалицију са левичарским партијама, али радикали нису учествовали. Па онда, кад је он напустио ту Владу, радикали су учествовали у њој. Такви су били међупартијски односи, вероватно је било и неких других разлога, али сад шта је ту је. Ми смо сматрали да нам много више одговара без обзира на страначке сукобе, да нам много више одговара четворна коалиција, јер нама радикалима није било нарочито пријатно да се као мањински партнер нађемо у Влади Републике Србије. Левичарске партије су имале више посланичких мандата и више министарских места...

Водитељ: Хајде да се вратимо...

Др Војислав Шешељ: ...а да је био Српски покрет обнове, знате, по неком питању би се удружили са Српским покретом обнове, надгласали левичарске партије, по другом питању са левичарским партијама надгласали Српски покрет обнове, то је много шири простор за политичку борбу...

Досманлије с коца и конопца

Водитељ: ...као сада у ДОС-у...

Др Војислав Шешељ: Знате, у ДОС-у је сувише тога с конца и конопца сакупљено. Тамо има много странака које никада ни на каквим изборима не би ништа постигле, ево ја ћу вас подсетити на драстичнији пример. Коалиција Шумадија, они су негде сто или двеста гласова успевали укупно на изборима да добију, и сад њихов глас важи као глас две највеће партије Демократске странке Србије или Демократске странке...

Водитељ: Хајде да се вратимо. Господине Мандићу, ви се нигде не појављујете у овим причама о председничким кандидатима, многе странке ДОС-а су већ изашле са именима, ево слушамо последњих дана једну кампању господину Мићуновићу, господин Лабус, иако није представник ДОС-а, он се већ кандидовао, господин Илић се кандидовао, Нада Костић се кандидовала, ви вашег председника господина Перишића нећете да кандидујете, или можда хоћете?

Небојша Мандић: Па ми смо на претходној конференцији за штампу, говорећи о теми председничких избора у Србији, управо истакли тај проблем. Ово што је урађено са афером у марту месецу, и тим покушајем дискредитације господина Перишића, нећу да кажем да је био циљ његове елиминације са евентуалних председничких избора, али свакако је циљ био нарушавање угледа и господина Перишића и ПДС-а и смањење утицаја ДОС-а на будућим председничким изборима. Наравно, говорим о ДОС-у без Демократске странке Србије. Покрет за демократску Србију, наравно, сад у овом тренутку неће то чинити, али оно на чему ћемо инсистирати јесте да ДОС има једног јединог кандидата и то је једини начин да се адекватно брани позиција ДОС-а, и сакупи што већи број...

Водитељ: ...ко треба да буде по вама једини кандидат?

Небојша Мандић: Та седница ДОС-а у Новом Саду је требало да одлучи о томе. Нажалост, искрсао је један проблем који је, по мишљењу лидера ДОС-а, ја на том састанку нисам био, био значајнији и већи, а то је решавање питања Демократске странке Србије. Тако да је то померено за половину августа. Чини ми се да је, по нашем мишљењу, то требало бити много пре, јер се ствара нека врста конфузије и у народу и у самом ДОС-у око тога ко ће у ствари бити кандидат, да ли је истина да ће и господин Мићуновић бити конкуренција господину Лабусу, односно да ли ће ДОС успети да на тој седници, која ће бити у Крагујевцу, именује једно лице.

По мени је господин Лабус, сада говорим о њему, јако добро решење. Он је човек који у овом тренутку може да на прави начин заступа ову позицију коју данас има српска политика, а то је да на један рационалан, аргументован начин, уз добру сарадњу са Европом, уз добру сарадњу са светом, са позиције председника оствари, пре свега, један економски и политички просперитет за земљу. Човек који нема, кога не прати, да кажем, никакав путер на глави нити има било шта што...

Водитељ: ...чекајте тек је почела кампања, можда ће се наћи нешто.

Небојша Мандић: Па мислим тај став ће...

Др Војислав Шешељ: ...сад ћемо о путеру...

Небојша Мандић: ...да, господин Шешељ ће говорити о томе.

Водитељ: Хајде нешто ми друго реците, уколико се деси да буде више кандидата, да ли може да се догоди да ви кандидујете и господина Перишића. Ако свака странка из ДОС-а има свог кандидата, зашто ви не би?

Небојша Мандић: Па не верујем да ће доћи до тога, то би ипак био неки начин сукоб унутар ДОС-а, значи терали би инат једни другима, то никада неће бити политика. Покрета за демократску Србију, верујем да ни друге странке неће то чинити јер би то била медвеђа услуга самом ДОС-у, верујем да ће бити довољно политичког разума, не буде ли га, ја не видим даљег смисла постојања коалиције. Ако ми немамо то политичко јединство да изађемо са једним председничким кандидатом, јер у сваком случају би гласови

ДОС-а били дељени на та два, јер иначе како би другачије усмеравали бираче.

Водитељ: Господине Мандићу, стално се појављују нови проблеми у коалицији ДОС, може да се деси да до председничких избора председништво ДОС-а уопште неће ни стићи да одреди једног заједничког кандидата?

Небојша Мандић: Ја сам рекао више пута да никада за ДОС није проблем Демократска странка Србије, већ оне странке које су остале у ДОС-у и господин Шешељ има право, поједине странке стварно имају аспирације које превазилазе и њихове могућности да кандидују своје људе за таква места за које имају аспирације. Напросто, то је последица једног стања где смо ми сви заједно изборили те промене петог октобра, где је скупљена сва та позитивна енергија у Србији, и на тај начин добијени избори и извршене промене политичке власти. Наравно, у будућем периоду наредну годину или две треба очекивати промену политичке конфигурације странака у Србији и десиће се сигурно да ће од свих тих странака бити формирана, хајде да кажем три, четири јака блока и да ће на тај начин бити решен тај проблем.

Сада остаје ово друго питање, колико има политичке воље и колико има политичког разума код тих странака да схвате да сад у овом тренутку нас седамнаест или осамнаест, како већ ко броји, може јединствено да заштити Владу Србије у Скупштини Србије и може да проведе ове послове које смо обећали петог октобра. Не будемо ли то могли, то је наравно поен и за опозицију и за Демократску странку Србије, јер излазак на превремене изборе показује да ми немамо ту политичку снагу да изборимо мандат за који смо добили подршку народа.

Шпијунско легло

Водитељ: Господине Шешељ, ситуација опозиције је много слична овој ситуацији у ДОС-у. У ДОС-у се већ стварају неке три, четири колоне, у опозицији било је говора заједнички кандидат, па удружујете се, па сви дате подршку некоме, па макар тај био и нестраначка личност?

Др Војислав Шешељ: Па то је био наш покушај, нажалост неуспешан. Ми смо хтели да одмах супротставимо јединственог кандидата опозиције Мирољубу Лабусу, који би га ефикасно победио већ у првом изборном кругу. И ти до-

говори међу опозиционим партијама нису били успешни, никад није ни дошло до формалних разговора, све је остало на приватним комуникацијама често телефонски. Пошто тај договор није постигнут, свако иде својим путем па ћемо видети, народ ће да пресуди.

Него, кад је већ реч о ДОС-у, ја мислим да би генерал Момчило Перишић био најбољи председнички кандидат ДОС-а. И заиста ме чуди зашто он није истурен у први план то би била моја сугестија? Зашто је он бољи од Мирољуба Лабуса? Знате, Момчило Перишић је већ доказани шпијун, он је ухваћен на делу, а Мирољуб Лабус ће тек бити ухваћен на делу, само је он шпијун много крупнијег формата од Момчила Перишића и многи други лидери ДОС-а су такође у тој ситуацији да тек што нису ухваћени на делу као страни шпијуни.

Али би господину Мандићу поставио једно питање, млад сте човек господине Мандићу, никад нисам чуо да сте се нечим компромитовали, не знам да ли јесте, али никад нисам чуо да сте били у некој криминалној афери, никад нисам чуо да сте се компромитовали по српском националном питању. Оно што сам мало начуо, ја се распитујем знате, и кад сам да ми је неко саговорник посебно се распитам. Чуо сам да сте чак имали врло исправне ставове по српском националном питању, чујем да сте се ангажовали на одређен начин да помогнете Србима с друге стране Дрине и пореклом сте оданде. Је ли тако?

Небојша Мандић: Тако је.

Др Војислав Шешељ: Из Босне из Херцеговине.

Небојша Мандић: Из Херцеговине.

Др Војислав Шешељ: Из Калиновика. Тако да ме заиста чуди што не реагујете на ово што се десило са председником ваше странке.

Водитељ: Па реаговао човек, је ли бранио...

Др Војислав Шешељ: Није то права реакција која се могла очекивати од једног младог и претпостављам ментално здравог човека. Генерал Перишић је ухваћен на делу при извршењу кривичног дела шпијунаже. Видите овог седмог убицу Чедића. Како се зове? Драган Чедић је ли?

Водитељ: Да.

Др Војислав Шешељ: Из Лесковца, још га тражи полиција, то су грозна убиства, у протеклих двадесет година не сећам се да је у нашој земљи постојао тако неки масовни убица, у протеклих двадесет година не знам ни за једнога...

Водитељ: ...било је у Врању оно седам...

Др Војислав Шешељ: ...ово што је урадио генерал Момчило Перишић много је тежи злочин од злочина Драгана Чедића.

Водитељ: Јесте ли ви убеђени у то господине Шешељ?

Др Војислав Шешељ: Да.

Водитељ: Имате ли ви доказе, ухваћен у кафани, ручао тамо...

Др Војислав Шешељ: Није тачно, него...

Водитељ: Је ли он осуђен? Није осуђен, не можемо да причамо да је крив...

Др Војислав Шешељ: Пазите, није Чедић још осуђен. Цела Србија зна да је Чедић убица. Је ли тако? Да је убио седморо људи и још неколико ранио, је ли вам ту потребан суд да бисте то знали? Знате ваљда.

Водитељ: Можда није Чедић.

Др Војислав Шешељ: Јесте, Чедић и сви знамо...

Водитељ: Па има мало тих очевидаца...

Др Војислав Шешељ: Ма немојте, молим вас...

Водитељ: ...који су били збуњени, па можда га нису добро видели...

Др Војислав Шешељ: Можда данас није други август...

Водитељ: ...он је невин док не буде осуђен...

Др Војислав Шешељ: Можда данас није Свети Илија громовник, или Свети Перун громовник, како је то било у старој српској вери. Шта то сад значи? Постоје ноторне чињенице, ноторне чињенице се не доказују. Ухваћен је на делу, предавао је документа. Сви лидери ДОС-а су информисани о детаљима те шпијунске афере, и због тога су га принудили да поднесе оставку на функцију потпредседника Владе. Можемо о томе даље разговарати, али ово је сад питање које ја постављам господину Мандићу. Кад се тако нешто деси, знате то може човеку, часном и поштеном човеку, то може да се деси у породици, да се неко открије као шпијун у породици, и кад сте тога свесни, морате јавно да

ставите до знања шта о томе мислите. Или неко из породице почини неки тежак злочин, тешко кривично дело. Па морате јасно да кажете да га осуђујете због тога, је ли тако? Не може то да се оправда, ако је силовање у питању, ако је убиство, ако је нешто баш онако стравично тешко. И изненађује ме то пошто претпостављам у вашој партији, а не знам колика је ваша партија, али познавао сам неке људе из ваше партије, изненађује ме како можете тако олако да прећете преко чињенице да вам је председник странке ухваћен и шпијунској афери? Да се не дај Боже мени то десило, мене би за сат-два сменили са ове функције.

Одбрана без основа

Водитељ: Ево господине Шешел...

Небојша Мандић: Ево, одговорићу само пар ствари које најпросто треба знати, коју већ временом и политичка јавност у Србији полако сазнаје. Шта се десило тога дана? Код господина Перишића, сада је то већ и евидентно доказано, тога дана није пронађено апсолутно ништа, нити постоје докази, значи тога дана на који се ви позивате да је он ухваћен на делу, да је он било шта предавао. То су значи људи који су били сведоци, који су били на тај начин укључени у ту акцију, јасно дали до знања на суду. Тај суд да има тако јасно...

Др Војислав Шешел: ...јесу ли нашли код америчког дипломате тајна поверљива документа?

Небојша Мандић: Да вам кажем, да би утврдили оно што су нашли код америчког дипломате требало је да се испитује једна процедура која се свугде у свету поштује и која доказује оно што се каже, ви сте правник ви знате боље те категорије правне, ништа од тога није испоштовано и јасно показује да је било ко од тренутка одвођења могао у његову ташну, у његове акте које је имао са собом, да убаца...

Др Војислав Шешел: ...али је дипломата признао да је то добио од генерала Перишића.

Небојша Мандић: Да вам кажем, то није признао, да вам кажем није. Ви можете да кажете јесте, ја сад, наравно, кажем није и остаје угисак код људи да просуђују о томе. Али Покрет за демократску Србију од првог дана, ако већ говорите о томе, а то је на конференцији за штампу петнаестог јасно рекао – ми ћемо сачекати судску пресуду мада знамо и то смо петнаестог марта рекли каква је ситуација у Војсци Југославије, а каква је посебно ситуација у Војним службама безбедности. Ви знате да смо ми од петог октобра тражили смену господина Павковића, тражили смо из јасних разлога и то смо понављали безброј пута, господин Коштуница је инсистирао на томе да он остане и да частан један и врстан официр, како је он често знао да каже, заслужио је да буде на таквом месту.

Блокирао је свих седамнаест странака ДОС-а и на крају крајева то је његово право. Тај исти човек, ако се већ није веровало Покрету за демократску Србију, господину Перишићу, када је говорио да тамо многе ствари не иду како треба, и да оно што се дешава око Покрета за демократску Србију код господина Перишића јесте једна планска акција коју је водила Демократска странка Србије против нас. Ви знате да су они са Вуксановићем покушали да Покрет за демократску Србију припоје Демократској странци Србије, односно да изврше пуч у странци и да наша странка пређе на ту другу страну која је већ била тада евидентно супротна страна ДОС-у.

Покрет за демократску Србију је успео да се одбрани од тог напада, та је операција смишљено вођена преко њега. На крају је овај био принуђен да формира нову политичку странку. Када то није успело, онда је кренула операција број два, а то је доказивање и то је оно што је најболнија тачка у српској политици за некога, да утврдите да је шпијун, а поготово када се ради о човеку који је био начелник Генералштаба. И онда су кренули у ту кампању, радили су прислушкивања, радили су снимања, радили су многе друге ствари за које је евидентно јасно доказано да су нелегалне,

да нису имала покрића и тада је Павковић, када је отворио душу не само пред Анкетним одбором, него пред свима и кад излази тај прљав веш о њиховим догађајима, њиховим радњама јасно показао да ту нит је било субординације, нит је било командне одговорности, а имали смо прилику и ви сте слушали председника...

Водитељ: ...ви сте онда тражили смену погрешног човека, Павковића а не неког Томића.

Небојша Мандић: Да вам кажем, ми смо тражили смену Павковића јер смо знали да одатле крећу невоље у Војсци Југославије. И то што он није упозорио на време да је господин Томић одговоран Булатовићу, ви знате и то је уосталом и Павковић потврдио да је операцију хапшења генерала Перишића водио Булатовић. С којим правом, с којим основом то нико никада неће сазнати и које су то командне линије биле господина Томића према кабинету господина Коштунице?

Господин председник је на телевизији јасно рекао, када су новинари питали – зашто се господин Томић није одазвао господину Павковићу кад га је позвао на тај састанак Савезне владе, јер је то морао учинити, ви то одлично знате, били сте војник, чисто да би га питао – шта хоћеш? Он је рекао – не, не мора то да уради, и тиме је нарушио систем субординације, то је било тада индикативно. Али, сада се показало да су биле две паралелне линије у Војсци Југославије, једна која је радила потпуно политичке ствари, радила је на томе да господина Перишића елиминиса са политичке сцене, покушајем да кроз њега увуче и комплетан ДОС, па да каже – сво он добија документа па дели Ђинђићу, дели осталима и на тај начин ћемо затворити причу и похапсити те шпијуне...

Улога Коштунице у афери Перишић

Др Војислав Шешел: Постоје два нивоа одговорности овде. Један је ниво одговорности Војислава Коштунице као председника Савезне Републике Југославије, о њему ћу сад посебно говорити, али да апсолвирамо ниво одговорности Момчила Перишића.

Прво, у старту је Момчило Перишић био веома близак Коштуници, био је на страни Коштунице, а против Ђинђића, то је његова полазна позиција унутар ДОС-а, а онда се друге неке мутне ствари дешавају. Момчило Перишић улази у преговоре са Хрватима да „Беопетрол“ преда загребачкој „ИНИ“ велики број бензинских пумпи у Србији, а Хрвати су обећавали да ће Момчило Перишића скинути са листе ратних злочинаца. Преговори су обављани посредством неких људи из Румуније, једном је и Момчило Перишић путовао у Румунију тим поводом, све то знам поуздано и говорио сам већ о томе у јавности, и на конференцијама за штампу. То је дакле прва фаза.

Перишић је био у везу са Коштуницом, онда га је Ђинђић придобио стављајући му до знања да је то могуће, послао им поквари Новаковић. И отпала је та комбинација да „Беопетрол“ преда загребачкој „ИНИ“ бензинске пумпе по Србији. Долази Перишић онда у табор Зорана Ђинђића и прави нагли заокрет. Његова странака је до сада попут Коштунице олако глумила неки умеренији национализам, као што су Коштуницу називали „Шешел у фраку“ отприлике као...

Водитељ: Да али они су окупили много присталица у једном моменту су били трећа странка у ДОС-у?

Др Војислав Шешел: То да ли су били трећа странка у ДОС-у не знам, нисам истраживао и не знам тачно колико су имали чланова, то је њихова ствар...

Водитељ: Када је пукла Социјалдемократија, је ли...

Др Војислав Шешел: Нисам истраживао и не знам тачно колико су имали чланова, то је њихова ствар...

Водитељ: Преко десет хиљада...

Др Војислав Шешел: Знате, ја то не могу ниједној странци да проверавам, ја то знам само у Српској радикалној

странци поуздано, јер је код нас уредна документација. То није битно, овде говоримо о суштини.

Водитељ: Добро.

Др Војислав Шешељ: Посебно ћу говорити о одговорности Коштуннице јер је у целој овој афери она веома значајна. Због много блажих ствари од ових које је урадио Коштунница, Добрица Ђосић је својвременно смењен. Тако да ћу њега још жешће да критикујем само да ово...

Водитељ: Поготово ако буде председнички кандидат, је ли?

Др Војислав Шешељ: Па наравно.

Водитељ: Па наравно.

Шпијуни ван закона

Др Војислав Шешељ: Прво да апсолвирамо ово око Перишића. На Перишића се сумњало да одаје војне тајне. Војна служба безбедности му је вероватно нека документа свесно потурала да би га ухватила на делу. То је вероватно. Вероватно је било неких кршења законитости у тој сфери прислушкивања, али ни у једној земљи на свету нико вам се неће на чисте законске норме обазирати ако је реч о крупним шпијунима. Ма шпијунима се у правом смислу речи не суди, многи су негде завршили ко зна где, никад се није сазнало где су завршили. Било који крупни шпијун да се ухапси негде у свету, у Америци, Русији, Енглеској, Француској било којој земљи, све пропева. Знате зашто? Што кад га ухапсе за њега не важе никаква грађанска права, никаква људска права, зато што су све методе дозвољене да се употребе да би он пропевао до краја. И шпијуну се унапред каже - чека те то и то, зато певај одмах да...

Водитељ: Може ли само једно питање везано за шпијуне, молим вас? Значи ви причате о шпијунима. Да ли је уопште постојала могућност да он буде шпијун, да је нешто изнео, зар није у време режима господина Слободана Милошевића, кад сте ви били на власти, дошла екипа странаца на Косово и забележила где су наше трупе?

Др Војислав Шешељ: Све ћу вам рећи. Дакле, то је што се тиче процедуре. Американац који је са њим ухапшен признао је, то је Дејвид Нејбор, он је у то време био шеф ЦИА за Балкан. Дошао је у нашу земљу прво у Осјејек, радио је као мисионар Пентекосна цркве, то вам је само још један доказ, све те новокомпоноване верске секте су пре свега шпијунске организације, као мисионар он је покривао своју шпи-

јунску делатност. Као бивши начелник Генералштаба, Момчило Перишић је знао да је реч о шефу ЦИА за Балкан. Он у патикама, у фармеркама одлази ван града, ван Београда, у предграђе да се с њим састаје. Па да ли се састајао с њим да једу? Јесу ли били гладни па су пожурили да једу, да пију, да হাসкају?

Водитељ: Нису стигли...

Др Војислав Шешељ: Да нису ишли у швалерацију? Па немојте, молим вас.

Водитељ: Нису стигли...

Др Војислав Шешељ: Сада ћу вам само рећи још ово за Перишића. Кад сам био потпредседник Владе, Милошевић је смогао снаге да смени Јовицу Станишића и Момчила Перишића. Обојица су смењени под сумњом да раде за ЦИА, обојица. То ће вам потврдити сваки високи функционер кога по том питању испитате, а то може да вам потврди Милошевић, то могу да вам потврде истакнуте личности из његовог ондашњег режима. Милошевић није смео да смени Јовицу Станишића док ми радикали нисмо ушли у Владу. Ми смо њега на полутајан начин сменили, и нико жив није знао до седнице Владе на којој је одмах дат папир, тајно смо тај папир припремили да би га сменили. Та сумња је, дакле, постојала. Постоји читав низ података у Војној служби безбедности још из тог времена, с тим што се Милошевић устручавао да јавно раскринкава америчке шпијуне макар они били и на високим државним функцијама. Он је...

Водитељ: Зар он није...

Др Војислав Шешељ: Ја то не знам. Али за ове знам поуздано.

Водитељ: Како је дозволио да оду на Косово шпијуни?

Др Војислав Шешељ: Он је сматрао да је довољно да их уклони са функције и да реши тај проблем. Бар у случају Јовице Станишића се показало да то није довољно. Само да завршим ово, па да кажем шта мислим о Коштунници и његовој...

Водитељ: Хајде вратићемо се на Коштунницу...

Др Војислав Шешељ: Стално ме прекидате...

Паралелни кабинети Војислава Коштуннице

Водитељ: Не, договорили смо се два, три минута и онда, да дамо мало реч Мандићу, добро, добро...

Др Војислав Шешељ: Мало дуже је трајало, па сад да видимо ово. Дакле, то је што се тиче ове шпијунске афере. Све је познато, материјал је аутентичан, све је доказано. Проблем је што ми немамо данас озбиљну државу, што ниједна институција озбиљно не функционише у овој држави, и Војни суд пушта Перишића и каже - тражи да се изјасни Савезна скупштина о имунитету. Шта кад је затечен на делу, нема више изјашњавања, може само да му се накнадно успоставља имунитет, а не да му се укида. Већ му је укинут, то је кривично дело за које се изриче више од пет година затвора.

Што се тиче Коштуннице, недозвољиво је да Коштунница допушта својим цивилним саветницима да се мешају у војна питања. Коштунница има два паралелна кабинета, има свој цивилни кабинет председника Савезне Републике Југославије, и има свој војни кабинет као врховни командант Војске Југославије и председник Врховног савета одбране. У његов војни кабинет не би смео да улази ниједан овај цивил, а камоли да се меша у војна питања. Такав случај који имамо са Коштунницом нисмо имали ни код Добрице Ђосића, ни код Зорана Лилића, ни код Слободана Милошевића. Ја вам могу посведочити да Милошевић никада на састанке те врсте није у исто време позивао цивилне и војне функционере.

Водитељ: Хајде да се вратимо, господине Шешељ, на друге председничке кандидате, да дамо мало речи и господину Мандићу, да завршим ову причу, да причамо о актуелном тренутку и ономе што ће бити.

Небојша Мандић: Само два минута.

Др Војислав Шешељ: Шта значи ово „ок“ ја то не знам?

Небојша Мандић: Господин Шешељ је имао много дуже времена да изнесе оптужбу, а ја ћу сад са линије одбране, пошто је много лакше бранити тај случај него га теретити, ја ћу у два минута. О чему се ту ради. Значи, без обзира шта ви мислите у овом тренутку о војном правосуђу, о војном тужилаштву, о томе колико има контроле над њима, колико се може у тај поступак улазити, колико су ту људи директно одговорили онима који вас туже, онима који су директно заинтересовани за тај случај и колики су ваше могућности да се браните од тога, јасно показује да они до дана данашњег нису ништа урадили на том случају нити ће урадити. Они би, као што тврди господин Шешељ, да су имали аргументе, да су имали доказе и да су имали све то корпус деликти на лицу места, они би задржали господина Перишића и тај цели случај интерпретирали јавности и свима нама као јасан и недодљив у питање. Пошто до тога није дошло и пошто је све у тој афери ушито, и пошто је та афера, а то ће време показати и за мене и господина Шешеља, дубоко политичка и са циљем, то смо ми јасно препознали иако је било јако тешко у том тренутку, 16. јуна, донети одлуку да се изађе из Владе Србије.

Господин Перишић се повукао да би они наставили нормално да раде, а проћи ће можда још два-три месеца и та ствар ће бити потпуно јасна и транспарентна свима да људи могу да схвате да ли је стварно он био шпијун. И то ће човек који је бранио српски народ и у Хрватској и у Босни и много више него други показао колико је спреман да на тим принципима брани српство и то је, уосталом, радио и пред свој одлазак. Ја бих његов одлазак из војске посматрао на један други начин. Он је својим говором у Горњем Милановцу, односно Доњем, јасно рекао да улазак Војске Југославије у рат с НАТО-ом, значи трагедију за ову земљу и пропаст за ову земљу, због тога је он отишао. Због неспремности, односно спремности да призна да у том тренутку није добро вући такве потезе и да је потребно за спас ове земље урадити нешто друго. То су разлози.

А ово што се чини, то је напросто покушај, ја сам то малопре рекао, покушај и кабинета и још неких људи из војске који су били јако заинтересовани да се он макне са политичке сцене. А о ономе што сте говорили везано за сарадњу господина Коштунице и господина Перишића, он је као потпредседник Владе за националну безбедност припремио акт формирања Савета за националну безбедност који би требао да предупреди све ове ствари које се дешавају у овој земљи, а не само последњих две године, него много, много пре тога. И тај документ је био припремљен и није било примедби на њега. Припремљен је заједно са Војском Југославије, са свим службама Војске Југославије.

Зашто је тај документ одбијен? Зато што је господин Коштуница сматрао да га у овом тренутку, када се Црна Гора поуздано неће укључити у такав савет, не треба ни формирати, да се Црногорци не би одбијали од неке могуће будуће заједничке творевине. Ја мислим да је то био јако догредан потез, јер смо ми кроз тај савет могли да штитимо интересе Србије и донекле чак интересе Црне Горе. А после тога, ако се сећате, Демократска странка Србије је изашла из Владе Србије, ми нисмо хтели да следимо један такав потез, нисмо хтели јер смо сматрали да у том тренутку само због интереса Демократске странке Србије...

Др Војислав Шешељ: До тог тренутка он је сарађивао са Коштуницом по скоро свим питањима и био против Ђинђића...

Небојша Мандић: Све до тренутка док су они поставили захтев за излазак из Владе Србије, ми нисмо хтели да изађемо из Владе Србије и да урушимо ДОС и да идемо на избор, јер би суштину Демократска странка Србије узела можда и преко педесет процената. У том тренутку вероватно би са нама и са Вељом Илићем, и вероватно још неким ко је национално обојен то урадити, и то је било у интересу ПДС-а. Ми би са својих пет скочили сигурно на петнаесет, двадесет, хајде да кажем десет посланика, свеједно, али би имали

више. Ми то нисмо хтели, јер смо знали да појединачни интерес сваке партије у ДОС-у, као што је и данас око председничких избора, може да буде жеља господина Мићуновића да са својих седамдесет и нешто година буде председник и да то буде крем на крају његове политичке каријере...

Водитељ: А господин Човић има четрдесет пет година...

Небојша Мандић: Не, и за господина Човића. Али остаје питање да ли у овом народу постоји, односно да ли у ДОС-у постоји довољно спремности да се каже, хајде да проведемо ове две године да урадимо за Србију процесе, да је приближимо Европи, кад то урадимо за ове две године, после тога ниједна политичка снага је више неће моћи вратити назад, јер ће се дубоко укоренити у европске институције, у економску институцију, партнерство за мир и ми смо завршили посао. То је суштина целе приче.

Промене табора

Водитељ: Да дамо реч гледаоцима. Јављајте се, примамо ваша питања. Господине Шешељ, хоћемо да идемо мало сад на актуелну ситуацију, ви сте данас још нешто предложили...

Др Војислав Шешељ: Да ово само апсолвирамо. Пошто смо сами у емисији имаћемо времена за све...

Водитељ: Ово са Перишићем и овим причама из историје...

Др Војислав Шешељ: Чекајте, сада ћу ја да похвалим Перишића заиста.

Водитељ: Хајде добро да видимо и то чудо.

Др Војислав Шешељ: Видите, господине Мандићу, Перишић је био веома близак Коштуници и експонирао се против Ђинђића, и у више наврата критиковао Ђинђића и његово понашање у Влади Србије. И до тог момента Вуксановић и Перишић су били веома блиски. Кад је Перишић направио заокрете, одвојио се од Коштунице и приближио се Ђинђићу, дакле, променио табор, као што је после и Павковић променио табор, јер Ђинђић има средства, имао је Сурчинце...

Небојша Мандић: Оппростите што вас прекидам, само је било обрнуто, обрнуто је било. Господин Коштуница је променио табор, не ми.

Др Војислав Шешељ: Можда је било обрнуто, није битно, можда је Коштуница променио табор, био у Перишићевом табору па се одвојио, можда и то. Али ја у то нећу да улазим. Знате, ви сте мени с једног аспекта сви исти, толико сте ми драги да ми сви личите један на другога. Као странке у ДОС-у, не мислим на вас лично, и не желим ништа погрдно за вас лично да кажем, то сам вам већ једном нагласио, чини ми се, и остаћу томе доследан.

Постоје ствари с којима се ја потпуно слажем са генералом Момчилом Перишићем, апсолутно се слажем, са свим оним што је Момчило Перишић писао америчкој амбасади и ЦИА централу у Београду о разним лидерима ДОС-а, са свим оним што је Момчило Перишић писао о Зорану Ђинђићу ја се слажем, што је писао о Жарку Кораћу, навео га је тамо као хомосексуалца, то смо чули из овог посмртног писма Влајка Стојиљковића. Па је Душана Михајловића назвао мајмуном. Је ли тако?

Центри за прислушкивање

Небојша Мандић: Морам то да демантујем.

Др Војислав Шешељ: Све је то преслушано са трака на оном тајном састанку у Палати федерације где су били сви лидери ДОС-а. То је тад свима дато и тад су престали да бране Перишића, и Ђинђић и остали. Не можете ту ништа да дементујете пошто су то поуздане чињенице. Говорио је тамо и за оног Влаховића да је криминалац, говорио је нешто и за Горана Новаковића...

Водитељ: Јесте ли ви сигурни господине Шешељ, или сте их прислушкивали или вам је неко можда погрешно рекао.

Др Војислав Шешељ: Ви знате да сам ја најбоље информисан човек у овој земљи. Просто се поуздане информације лепе за мене, а ја се трудим да...

Водитељ: Као и ово за Паркинг сервис што се прислушкује, и то је ли?

Др Војислав Шешељ: Тамо је центар, један од центара за прислушкивање, то је поуздано такође...

Водитељ: Као демантовано у шгампи...

Др Војислав Шешељ: Ко је демантовао? Што се Ђинђић није изјаснио по том питању. Што њега не питате? Ко је демантовао? Неко тамо...

Водитељ: Па директор Паркинг сервиса и тако...

Др Војислав Шешељ: Ма пустите то, пустите то.

Водитељ: Добро.

Др Војислав Шешељ: И о Београделектру имам све податке, имам документацију, што ме не туже? Кад сам обелоданио чињеницу око убиства Момира Гавриловића тад сам први пут изнео у јавности да Кошћуницу прислушкују, сећате се то је било у септембру 2001. године. Поднели су кривичну пријаву, још трају истражне радње, никако да ми закажу суђење. Зашто? Зато што је све истинито. Тврдио сам и за многа убиства ко стоји иза њих.

Водитељ: Па јесте ви сугерисали господину Кошћуници да упадне у Владу?

Др Војислав Шешељ: Не, ја са Кошћуницом нисам имао контакт више од годину дана. Последњи пут смо се чули телефоном кад је изгласавана она Резолуција о Косову и Метохији, да ли је био април или мај прошле године. У међувремену се више никад нисмо чули. Дакле, не мислим ја ништа добро о Кошћуници, него зашто инсистирам на свим овим детаљима...

Водитељ: Хоћете ли мислити добро ако се не кандидује?

Др Војислав Шешељ: Не, ни онда нећу мислити добро, али боље је за њега да се не кандидује, много ћу му се више посветити ако се кандидује, као што се сад посвећујем Лабусу, у истој мери ћу се посветити Кошћуници и његовој личности, његовим заслугама, као што се посвећујем Лабусу. Мало ћу му се мање посветити ако се не кандидује, онда ћу се окренути овим другим који су тренутно актуелни...

Водитељ: Онда ћете ваљда да га хвалите да би његови гласови ишли вама, је ли?

Велики диктатор

Др Војислав Шешељ: Хвалити га нећу сигурно, хвалити га нећу, јер ја нисам човек који се ценка на такав начин. Ја ћу говорити увек истину. Само ћу некада тежиште давати на једну ствар, некада на другу ствар, итд. А хвалити га нећу, јер о њему заиста не мислим добро. Постоје неки који су много гори од њега, Ђинђић је гори, ово што је Ђинђић урадио са парламентом Србије, ово је нешто стравично...

Водитељ: Па ево, предомислио се...

Др Војислав Шешељ: Од Титовог времена па до данас никад ово нисмо имали.

Водитељ: Господине Шешељ, али он зна кад погреша да се врати, је ли вам понудио...

Др Војислав Шешељ: А где се врати?

Водитељ: Па рекао је да могу да се врате.

Др Војислав Шешељ: Па какво је то поитравање са парламентом. Парламент мора бити неприкосновен, како може Зоран Ђинђић, као председник Владе, да каже: ако је парламент легално одлучио да се избаце Кошћуничини посланици, како онда председник Владе може да каже – вратимо му.

Водитељ: Па исто легално ће да их врате, заседаће одбор.

Др Војислав Шешељ: Какве то везе има са улогом председника Владе, како може Влада у томе да арбитража? Како сме председник Владе да се меша у чисто парламентарна питања?

Водитељ: Не, он се нашао као шеф ДОС-а?

Др Војислав Шешељ: Па то је проблем.

Водитељ: Он је шеф ДОС-а.

Др Војислав Шешељ: Он није шеф ДОС-а, где је он шеф ДОС-а, он уопште није шеф ДОС-а. Постоји шеф ДОС-а,

постоји председавајући на одређени временски период, нема он право ни као председник Владе, али ми смо имали тај проблем. Нама је Влада заказивала ванредно заседање са тачком дневног реда измена скупштинског Пословника. Какве везе има скупштински Пословник са Владом? Нама је Влада заказивала ванредно заседање са тачком дневног реда распуштање претходне изборне комисије и формирање нове, то је нама Влада заказивала, код нас се руши на најотворенији начин фундаментални принцип поделе власти. Влада у та питања не сме да се меша. И ви кажете приближавање Европи. Ни у једној европској земљи те ствари не би смеле да се десе. И видећете сад, мораће Европа да реагује. За много блаже ствари долазио је Гонзалес овде нудио „лекс специјалис“, деведесет седме године за много, много блаже ствари.

Шта су онда радили? Социјалисти су се жалити судовима, судови поништавали гласање, излазило се на поновне изборе и њихово гласачко тело је дисциплинованије и онда је више њихових излазило него опозиционих. Је ли тако? То је била суштина. А сад су брутално кршећи Устав и закон избацили целу посланичку групу из ДСС-а, трајно из парламента, српске радикалне привремено, новчано нас кажњавају, потпуно противуствано, затим избацили су целу Социјалдемократију, иако је Врховни суд, ви знате да је Врховни суд Србије по други пут досудио да је легални председник Социјалдемократије Вук Обрадовић...

Америчке поштапалице

Водитељ: Господине Шешељ, хајде да будемо мало динамичнији, да дамо мало реч и господину Мандићу...

Др Војислав Шешељ: Ово је веома динамично...

Водитељ: Хајдемо мало динамично...

Др Војислав Шешељ: Прво „ок“, објасните ми то молим вас...

Небојша Мандић: Поштапалица из студентских дана...

Др Војислав Шешељ: Ако је поштапалица, онда је у реду. Објасните овај случај са Вуком Обрадовићем и пресудом Врховног суда?

Небојша Мандић: Не, ићи ћу једним редом.

Водитељ: Хајдемо редом, шта је ово било данас?

Небојша Мандић: Само тренутак један да би се разјаснили ово о чему је господин Шешељ малопре говорио, а то су увреде које је наводно господин Перишић делио...

Др Војислав Шешељ: Па нису то увреде, то је квалификација...

Небојша Мандић: Ок...

Др Војислав Шешељ: То је карактерологија, то је посебна наука. Владимир Дворниковић је први Србин који је код нас поставио фундамент науке која се зове карактерологија. Он је генијалан у том...

Водитељ: Психолог...

Др Војислав Шешељ: И вероватно је Момчило Перишић понешто читао.

Водитељ: Није понешто читао, он је завршио и психологију, два факултета...

Др Војислав Шешељ: И он је вероватно проучавао и тај уџбеник карактерологије од хиљаду страна, осим карактерологије до Југословена, остао је уводни део где је општа карактерологија и карактерологија Југословена. То је Владимир Дворниковић написао између два рата. Типично је заборавањан, намерно, у комунистичким режиму.

Водитељ: Хајде да дамо мало...

Др Војислав Шешељ: И то је наука и он је следећи научни принцип карактерологије описивао лидере ДОС-а...

Водитељ: А можда није, господин Мандић тврди да није...

Др Војислав Шешељ: Али ја хвалим Момчила Перишића, ја га не нападам, ја га хвалим јер му је та карактеризација била веома умесна, заснована, фундирана, аргументована.

ДОС купује време

Небојша Мандић: Пошто сам студирао филозофију, а имали смо предмет реторика, ово је један класичан пример како може лепо реторика да се користи у политичке сврхе. О чему се ту радило? Пошто су они прислушкивали готово непрестано, значи било је од озвучавања кола, кабинета, свих разних других ствари, где год је господин Перишић боравио...

Водитељ: Зато дође у кафану да га тамо не....

Небојша Мандић: Онда су могли једноставно да монтажом, која је данас у свету таква да ви можете и у својој некој кућној радиности да обавите такве ствари и да убацујете и миксујете, поготово за човека који као господин Шешељ има иза себе стотине и стотине сати телевизијског и радио учешћа, и кроз једну такву монтажу они су успели и то је највећа грешка лидера ДОС-а коју су направили у том случају. То је, уосталом, премијер и признао да пристану, што је исто тако тешка повреда прекршајног поступка, да уђу у нешто што би евентуално био кривични материјал и да се са тим материјалом упознају, и да о томе донесе свој суд. Ви знате ко и како може донети суд о томе да ли је звучни и видео материјал веродостојан за суд. Ви ћете ускоро видети да то није никакав доказ, и да се чак и они који су овима презентирали то као доказ, да то господин Перишић мисли о њима, а они су у тој, и то не мислим да је разлог, али су свакако неки у својој сујети помислили, па можда је то стварно и говорио негде...

Др Војислав Шешељ: Препознали се људи то је толико идеално било саздано...

Небојша Мандић: Не улазим у то...

Др Војислав Шешељ: Само врстан зналац је могао то да склопи...

Небојша Мандић: Значи, видећете ускоро да ли ће то бити што су они гледали примењено као доказ на суду. Нећу да улазим...

Др Војислав Шешељ: Ја не улазим у судске доказе, ја овде наступам као политичар...

Водитељ: Хоћемо ли ми да причамо мало...

Др Војислав Шешељ: Он је дао једну идеалну карактеризацију свих лидера ДОС-а и ја се потпуно с њим слажем...

Небојша Мандић: То је један политички чин...

Др Војислав Шешељ: Још ћу тражити да потпишем уговор о издавању, хоћу да му штампам све то, књигу да му објавим.

Водитељ: Хоћемо ли ми мало да причамо о садашњем тренутку, шта ће бити сада, ево данас се догодило дакле ово, господин Ђинђић се мало предомислио. Кажу за њега карактеризација његова је таква да кад мало погрешни зна да стане...

Небојша Мандић: Ја не мислим да је ту господин Ђинђић направио било какав обрт, он је напросто рекао једну ствар да ако Демократска странка Србије хоће у овом тренутку да повлачи потез, може да повуче, али мислим да су они далеко отишли са тим већ последњу годину-две дана, јер су они напросто шестог октобра помислили да су они добили изборе и господин Коштуница, а да смо ми, који смо ишли уз њих, напросто били неки привезак и правили аранжман за њихову тријумфалну победу. То се десило, неко је то назвао као излив власти у мозак, чини ми се да се то управо десило уместо да они буду предводници целог ДОС-а, они да буду носиоци тих промена и да господин Коштуница, као што му је и место, као што је био носилац листе тај ДОС окрене према себи, он је допустио да комплентан ДОС пређе код господина Ђинђића, напросто је гурнуо све остале странке ка њему. И сада, када је напустио тај ДОС и када је напустио ту коалицију и кад је напустио те принципе...

Водитељ: А да ли је он напустио или га је остатак ДОС-а само трао.

Небојша Мандић: Било је само питање када ће доћи тај тренутак да ми то евидентирамо. Они не долазе на састанке ДОС-а, хајде да кажем годинама...

Водитељ: А је ли то неки велики проблем што их пар месеци нема на оном политбироу ДОС-а?

Небојша Мандић: Не, није само пар месеци...

Водитељ: И ви сте ишли уместо господина Перишића.

Небојша Мандић: Они су у Скупштини Србије повлачили неке потезе. Они су по питању Хашког трибунала повлачили неке потезе који су били крајње неприципијелни и неконсеквентни оној политици коју су заступали пре петог октобра. Ми смо на себе преузели то бреме одговорности и саопштили народу да то морамо да урадимо. Они су то исто знали, и са истим тим се сагласили, али је требало пред народом рећи не, то је ствар са којом се ми не слажемо, не знамо кад је одлетео, нисмо ми...

Водитељ: Па нисте јавили господину Коштуници, човек био небавештен...

Небојша Мандић: Али сте чули од господина Павковића да је имао директан пренос одласка господина Милошевића.

Водитељ: Па добро, али он каже званично му није јављено.

Небојша Мандић: То је сад небитна ствар, мислим да неће доћи до проближавања, једино ако господин Мићуновић не буде водио ту предизборну кампању, па и господин Ђинђић и господин Коштуница му направе уступак, па да их он, што исто тако не верујем, помири и врати на пређашње стање. Ствар је ту завршена, сад је лопта на овој страни у ДОС-у. Да ли су преостале странке у ДОС-у спремне да до краја следе једну такву политику? Ако то не буду биле спремне, ми ћемо доживети политички фијаско у то сам сигуран, ако издржимо наредну годину, сачувамо Владу Србије и успеју те реформе ми смо у 2004. години у тој добитној комбинацији и не верујем, с обзиром на механизме промена, и на брзину промена, и на оно што треба урадити након десет година заостатака: Нама треба време. А то време ми купујемо и то...

Рогови у досманлијској врећи

Водитељ: Да, али треба време и за рекламе, ја се извињавам, први блок реклама, ја ћу доживети фијаско ако не иду рекламе. Поштована режијо мало рекламе, мало лепих нота, да се ми договоримо да убрзамо емисију, онда друго полувреме „Пародкса“, на овом месту одјављујемо гледаоце телевизије Кошава. Свако вам добро што сте били до сада са нама.

Враћамо се у друго полувреме емисије која се зове „Парадокси“, а у овој емисији господин Војислав Шешељ и господин Небојша Мандић и Миша Миловановић, Тијанића нема отишао кажу у Хрватску, вратиће се па направићемо...

Др Војислав Шешељ: Неизвесно је да ли ће се вратити из Хрватске...

Водитељ: Не, не, направићемо ми неки дуел. Цео случај шта ће бити сада надаље. Ви сте данас тражили парламентарне изборе, значи изборе на свим нивоима...

Др Војислав Шешељ: Прво, осврнућу се на ово о чему је до сада било речи, заиста врло кратко, мада ја много мање говорим у овој емисији, али ви очигледно то мало...

Водитељ: Дупло више само од господина Мандића...

Др Војислав Шешељ: Мени је веома драго што се ви уну-

тар ДОС-а сукобљавате, што се раслојавате, што једни друге избацујете, ја сам то најављивао две хиљаде године, да ви не можете дуго опстати заједно. Ја сам то отворено говорио у предизборној кампањи...

Небојша Мандић: Две године је значајан период.

Др Војислав Шешељ: Народ ми није веровао, ја сам наговештавао како ће бити сукоби међу свима вама, ја бих волео да избаците још неку партију из ДОС-а, да ослободите што више посланичких мандата па да и ми радикали удвостручимо број наших посланика, јер ви више немате ваших људи...

Водитељ: Па вратиће оне старе господине Шешељ...

Др Војислав Шешељ: ...који легално могу да постану посланици, према томе морате опозицији да дајете. Пошто социјалисти неће и ови аркановци неће, хоћемо ми радикали, дајте што више...

Небојша Мандић: Хоће господин...

Др Војислав Шешељ: За нас нема овде ништа примамљивије, него да ви сами остајете без ваших мандата и да их преузима опозиција. И ја се због тога радујем вашим унутрашњим сукобима, сад избаците Вељу Илића, па избаците Мићуновића итд.

ССЈ седи на две столице

Водитељ: Зар нема сукоба и у опозицији?

Др Војислав Шешељ: Пазите, у опозицији су различите партије, кавих сукоба? Нема никаквих сукоба у опозицији. Апсолутно нема сукоба, ми се не сукобљавамо ни са социјалистима ни са Српским покретом обнове. Поред Српске радикалне странке, то су још две веће озбиљније опозиционе странке, не сукобљавам се ни са Вуком Обрадовићем, ни са овим Слободаном Вуксановићем, ни с једном опозиционом партијом ми тренутно нисмо у сукобу. Ми се искључиво са режимском странкама сукобљавамо.

Водитељ: ...ССЈ...

Др Војислав Шешељ: То није опозициона странка, извињите, они су гласали за Ђинђићеву Владу, они су гласали за многе противуставне законе, они дају кворум кад је то ДОС-у било најпотребније, шта они имају са опозицијом, то мене не интересује. Дакле, што се тога тиче, ја се радујем вашим сукобима, избаците још Мићуновића, избаците Вељу Или-

ФИНАНСИЈСКА ПОЛИТИКА

ћа, избаците још понекога, једва чекам то. Ово што говорите против Коштунице, о његовом односу према вама, не према вама лично, него вама као осталим странкама из ДОС-а, можда сте све у праву, можда је Коштуница веома лош, ја знам да је лош, не знам да је толико лош колико га ви представљате, али можда јесте...

Водитељ: ...али је бољи и од кога?

Др Војислав Шешел: И ви имате жељу да га казните, и то ја разумем, али не можете ви кажњавати Коштуницу тако што ћете рушити Устав и закон. Ја схватам вашу потребу да се отарасите Коштунице, али ви по закону његову странку нисте могли да избаците из парламента. Његове посланике нисте могли да избаците зато што нису редовно долазили.

Небојша Мандић: Постоје о томе различита мишљења, господине Шешел.

Др Војислав Шешел: Сад ћу ја вама да кажем које је ту мишљење у складу са Уставом и законом.

Небојша Мандић: По вашем.

Др Војислав Шешел: Не по мом, по закону. Ја тај закон колико се сећам...

Водитељ: По вашем тумачењу тог закона то хоћете да кажете...

Др Војислав Шешел: То је једино могуће правничко тумачење...

Водитељ: Па зар нема седамдесет врста тумачења права?

Режиране афере

Др Војислав Шешел: Видите, ви сте се отарасили Вука Обрадовића, њему је режирана сексуална афера, ја нећу уопште да улазим да ли се то код њега дешавало или није с тим женама, али је режирана афера, очигледно. Режирана је после сексуална афера Драгану Маршићанину. Није ми жао, заслужио је и горе ствари, али је режирао врх ДОС-а ту аферу, а после, кад се појавила сексуална афера Наташе Мићић, сви главни досовци су стали у њену одбрану, а код ње је то било најупечатљивије. Најтранспарентније што бисте рекли ви досовци. Али добро, имате ви право и да лансирасте сексуалне афере до миле воље. Погледајте даље шта се дешава...

Небојша Мандић: И пре су разне афере лансиране, сећате се.

Др Војислав Шешел: Наравно, Вук Обрадовић је смењен с функције потпредседника Владе, имали сте право да га смените, али нисте имали право да му отмете партију, странку, Социјалдемократију. То сте му отели преко Министарства правде. Први пут је Врховни суд досудио у Обрадовићеву корист, вратио на поновни поступак, Министарство правде опет рекло, не може Вук Обрадовић. Сад је дефинитивну пресуду донео Врховни суд пре неколико месеци да се странка Социјалдемократија враћа Вуку Обрадовићу као њеном легалном и легитимном председнику. То нико живи не проводи, то је пресуда Врховног суда. Тамо где се не проводи пресуда Врховног суда од стране највиших органа власти, на делу је већ државни удар. Влада је морала да проведе ту пресуду. Парламент је морао да проведе ту пресуду.

Даље, да би избегли да му вратите странку одглумили су уједињење Социјалдемократије и Социјалдемократске уније у Социјалдемократску партију. Ви можда можете избацити Вука Обрадовића из ДОС-а, и ако имате право да му избаците посланике онда из парламента, морате избацити све оне који су на вашој листи били испред Социјалдемократије. И оне који су посланици и оне који су остали кандидати, јер није било за њих места. Нисте ви могли Меху Омеровића и компанију прекомандовати у Социјалдемократску партију, а ове ћете овамо избацити. То није могло.

Водитељ: Господине Шешел, не могу да стану све афере у емисију...

Др Војислав Шешел: Ево, само један минут говорим сада. Не ваља вам та штоперница, мора да сте од Минимакса

узели ту штоперницу. Значи, то је један случај. Други случај ми смо раније имали у пракси да коалиција избаци неку своју чланицу, имали смо код коалиције Војводина, ту се поквареним методама послужио Драган Веселинов кријући од Чанка и Исакова он је регистровао коалицију Војводина као посебну партију, ови нису знали да постоји регистрација...

Водитељ: Наше гледаоца не интересује...

Нелегална власт

Др Војислав Шешел: Па знам, али ово су веома важне ствари, а ви сте тако нестрпљиви. Шта ће бити данас. Како нешто озбиљно и нормално буде у овој земљи, кад је власт нелегална и нелегитимна. Ми немамо легалну на Уставу засновану власт, и ја вам то докажем, а ви питате шта ће бити данас, па можда ће киша падати. Али, овде се намерно прекраја воља грађана на изборима, избацивана је Нова демократија из леве коалиције. Сећате се јединствене листе Социјалистичка партија Србије-Југословенска левица-Нова демократија Слободан Милошевић. Избачена Нова демократија остала без посланика. Међутим, у овом случају је Војислав Коштуница био носилац ваше листе, ви се и данас као изборна листа зовете ДОС Војислав Коштуница, можете ли ви носиоца листе да избаците са ваше листе? Не можете. Не можете, избори су завршени, не можете носиоца листе, носилац листе би, у принципу, могао све вас, али ви не можете носиоца листе, ко ће вам носити листу? Паде вам листа у провалију, нема ко да је носи.

Водитељ: Али он није у парламенту господине Шешел...

Др Војислав Шешел: Ма није битно, али је носилац листе, не може његова странка, дакле носећа му је странка ако је он као председник ДСС-а носилац...

Небојша Мандић: То је једно од тумачења...

Др Војислав Шешел: Кад сте први пут избацивали посланике...

Небојша Мандић: Нико није гласао појединачно за странке...

Др Војислав Шешел: Гласао је за носиоца листе.

Небојша Мандић: Гласао је за коалицију.

Др Војислав Шешел: Јесте и за коалицију, али за носиоца листе. Зашто се поставља носилац листе јер се подразумева...

Небојша Мандић: Да ли смо ми њему оспорили место председника? Не.

Др Војислав Шешел: Истиче се носилац листе јер се подразумева да носилац листе доноси највише гласова за листу, што би уопште листа имала носиоца. Што сте баш њега изабрали? Кад бисте ви дошли на власт да вам је Ђинђић носио листу или било ко други из ДОС-а, Душан Михајловић или Жарко Кораћ? Никада. Изабрали сте њега, јер сте знали да с њима имате шансу да се дочепате власти, то је чињеница. Прво избацивање је било много проблематичније него ово садашње. Ви сте избацили његових двадесет једног посланика из парламента зато што нису редовно долазили на седнице, нема парламента на свету где је могуће оставити посланика без мандата зато што није долазио на седницу, а наш Устав каже - посланику се може одузети мандат само ако га искључи политичка партија којој припада. Само у том случају.

Небојша Мандић: Његов мандат је био ДОС-ов мандат, није његов мандат био ДСС-ов.

ДОС „дивља“ коалиција

Др Војислав Шешел: ДОС је коалиција, ви чак нисте регистровали вашу коалицију, пошто вашу коалицију нисте регистровали, то је обичан грађански контакт, облигационо право, ви сте осамнаест политичких субјеката, регистрованих, међусобно сте постигли уговор, како ћете делити плен на изборима, и тамо сте јасно рекли, толико проценага томе, толико томе, толико томе. Оног тренутка кад сте поделили плен, ушли у парламент, ваш уговор је реализо-

ван. Не можете ви накнадно давати вашој коалицији она права која у старту није имала. Што нисте регистровали коалицију? Да сте регистровали коалицију све би било другачије. Мало би се ко и у име коалиције могао да обори.

Водитељ: Господине Шешељ, да вас нешто замолим, имамо много афера у ДОС-у, ако ви наставите да тако причате три дана нећете...

Др Војислав Шешељ: Хајде да целу ноћ причамо о досовским аферама.

Водитељ: Хајдемо брзо она реклама што нас чека па да идемо на господина Мандића и на питања гледалаца. Хајдемо молим вас. Ево, добро, направили смо некакав дил да убрзамо да свима одговоримо на питања, слажу се драги гости. Соња каже: да ли желите да вас унесу у Скупштину као што су вас из ње изнели, ако постанете председник Србије?

Др Војислав Шешељ: Идеја је изванредна. И морам признати да ми још није пала на памет, питање је генијално, хтео бих да знам и више података.

Водитељ: Соња, јавиће се Соња замолићемо да се јави.

Др Војислав Шешељ: Соња, идеја је изванредна о томе ћу размишљати.

Зоран Живковић преварио Нишлџе

Водитељ: Мића каже нека нам будући председник Србије каже како ће да реши проблем дугова за струју, јер људи хоће да плате струју, али не и бесмислене камате? Па нису бесмислене камате, закон је ту.

Др Војислав Шешељ: Па ја мислим да би те дугове требало да разреши, овде у Нишу, Зоран Живковић, јер је он наговарао људе да не плаћају струју, људи су цепали, спаљивали своје рачуне, обећао им је да никад то неће морати да плате, а онда не само што их сад присиљавају да плате те рачуне, него и огромну камату обрачунавају, а шест пута је већа цена струје.

Знате, кад је реч о функцији председника Републике Устав стриктно прописује председникове надлежности. И ја ћу се држати искључиво Устава. Та функција омогућава контролу извршне власти и делимичну контролу законодавне власти. Како контролисати извршну власт. Председник Републике поверава мандат за састав Владе проценивши онако...

Водитељ: Овде је проблем струје не...

Др Војислав Шешељ: Али, питање је било у погледу председничке функције, везано за председничку функцију...

Водитељ: Тако, тако...

Др Војислав Шешељ: Али, председник Републике има право да позива Владу и поједине министре да му рапортирају о појединим проблемима из своје надлежности. Ја ћу их најмање једном месечно позивати да...

Водитељ: Колико има проблема ви ћете госпођу Кори Удовички позивати сваког дана.

Др Војислав Шешељ: Сваког од њих једном месечно, да рапортирају, а то рапортирање ће бити пред новинарима, камерама...

Водитељ: Господине Мандићу, да ли ће бити промењен Устав, неће ваљда оволика овлашћења да има будући председник?

Небојша Мандић: Ту се слажем са господином Кошћуницом да је све ишло нормално ми би прво урадили промену Републичког устава урадили би ово што је везано за решења проблема са Црном Гором, доношење Уставне повеље или стварање заједничке државе, или ако то није могуће...

Водитељ: А што онда нисте променили Устав...

Небојша Мандић: Зато што...

Др Војислав Шешељ: Па да ли ви мислите...

Небојша Мандић: Зато што се десило ово са господином Кошћуницом.

Др Војислав Шешељ: Господине Мандићу, да ли ви мислите да председничка функција има превише надлежности у Србији?

Небојша Мандић: Па хајде да кажем да за ту тему нисам размишљао, али вероватно да има, по ономе што...

Др Војислав Шешељ: Шта?

Небојша Мандић: Па оно што је Милошевић радио регулишући пређашњи Устав и стварајући председничку функцију према себи...

Др Војислав Шешељ: А јесте ли читали Устав?

Небојша Мандић: Да.

Др Војислав Шешељ: Јесте ли читали Милошевића? Милошевића сте прочитали видим, али Устав нисте.

Небојша Мандић: Али, ради се о томе што та овлашћења треба прилагодити времену у коме живимо, ми још увек робујемо политичким идејама, политичким концептима, политичкој идеји државне творевине на онај начин како је та идеја пласирана у деветнаестом веку. Још увек у Србији није заживело модерни концепт државе, са решењима где се власт базира на један другачији начин него како је то рађено до сада. Чини ми се, по оном решењу како је било, та овлашћења која је имао председник превазилазе она решења која је ДОС планирао да уради са уставним...

Др Војислав Шешељ: Господине Мандићу, ево ја морам сад да докажем.

Водитељ: Да ли могу ја да му поставим још једно питање?

Др Војислав Шешељ: Да ли можете мало после.

Водитељ: Хајде добро.

Др Војислав Шешељ: Ја сад журим на пут, а ви после можете целу ноћ да постављате питања, ваша је телевизија можете до миле воље да причате.

Водитељ: Добро.

Овлашћења председника Републике

Др Војислав Шешељ: Господине Мандићу, треба прочитати Устав, посебно те одредбе које се тичу председника Републике. Из уста многих челника ДОС-а чује се да председник има превелика овлашћења. Чак и тај Кошћуница. Немојте то везивати и за Милошевића. Прво, Милошевић није имао превелика овлашћења, он је имао огромну политичку моћ, ауторитет, снагу, зато што је његова партија била владајућа, имао је парламентарну већину, његова је била Влада. Или је само његова странка била на власти или је била у коалицији с неком другом странком, али десет година је то била власт у континуитету. Одатле његова моћ. Председничка функција код нас има моћ какву има председник Републике у Немачкој, Италији и још неким земљама чисто парламентарног модела. Ја сам већ рекао да даје мандат за састав Владе, то је свуда пракса у свету.

Затим, председник Републике може да врати закон на поновно гласање, а ако парламент поново гласа мора га прогласити указом, председник Републике предлаже судије Уставног суда, али мора се прво консултовати с парламентарном већином јер неће да нам усвоје. Једном тако Добрици Ђосићу нисмо хтели да усвојимо, јер није хтео да се с нама консултује. Савезни председник има много већа овлашћења него републички. Даље, шта може још председник Републике. Рекао сам да позива да му реферишу Влада и министри, да му реферишу, не може да им нареди ништа. Не може да каже радите тако и тако. Даје одликовања и помиловања и у случају потребе да се успостави ванредно стање, само ако парламент не може да се састане, то може да уради председник. Може тада да доноси указ са законском снагом, чим се парламент састане то иде на гласање.

Дакле, нема председничка функција велика овлашћења. Овде је битно да председник није из исте партије из које је председник Владе, јер може са функције председника Републике, човек који се у то разуме, да тера председника Владе и целу Владу да поштују Устав и закон и да их стално пред народом прозива за одређене промашаје, грешке, пропусте, незаконитости и слично. А да председник Републике сам нешто одлучи, не може ништа осим да додели одликовање ако се усвоји Закон о републичким одликовањима и да даје по-

јединачна помиловања. Ништа друго председник Републике Србије не може сам да уради. Према томе, не треба о томе говорити.

Водитељ: Хајдео да одговоримо на нека питања, јер нећемо стићи, мање је од двадесет минута до краја. Господине Мандићу, шта мислите, каже, о Пелевићу као будућем председнику? То је за вас питање.

Небојша Мандић: Што се тиче господина Пелевића, уопште кандидату опозиције, право да вам кажем ми о томе не размишљамо, ми мислимо да ће до главног изборног ривалства доћи евентуално између кандидата ДСС-а и кандидата ДОС-а. Тренутни политички рејтинзи, а сад, наравно, увек може да се каже да се не верује тим политичким анкетама итд., односно предизборним, али ипак оне показују да ће се главна битка ту водити. Опозиција ће још дуже време да сноси последице једног десетогодишњег периода. Господин Шешел је сад говорио о Уставу, закону, решењима којима је Милошевић прибегаво, оно остало није водио пуно рачуна о тим стварима јер је имао једна друга решења. Чини ми се да у...

Др Војислав Шешел: Никада није код Милошевића оваквог кршења Устава било. Било је и код њега самовоље...

Небојша Мандић: ... али су много тежа...
Др Војислав Шешел: Ово што ви сада радите са Уставом и законима тога никад није било код Милошевића. Пазите, нас би бомбардовали да је Милошевић неку целу партију избацио као што сте ви ДСС. Нас би бомбардовали...

Водитељ: Хоћете се удружити са Драшковићем господине Шешел, или ћете, каже, опет у СПС и шта мислите о Пелевићу такође?

Опозиција без ратних секира

Др Војислав Шешел: Па ја никад нисам био у СПС-у, са Драшковићем имам неку нормалну комуникацију...

Водитељ: Има ли шансе да заједно идете на ове изборе да вас подржи?

Др Војислав Шешел: Па ја мислим да нема, ја очекујем да ће се Драшковић кандидовати, он још то није званично саопштио, али ја сам убеђен да ће се он кандидовати, и мени то не смета. Ја мислим, у овој предизборној капањи да нема разлога да се ми међусобно сукобљавамо.

Водитељ: А ако има више гласова од вас, да ли бисте га подржали у другом кругу?

Др Војислав Шешел: Па ја мислим да је немогуће, да ја не прођем у други круг, ако уопште буде другог круга, ја се сада надам у победу у првом кругу...

Водитељ: Да, али ако случајно прође он, теоретски, господин Пелевић, господин Драшковић?

Др Војислав Шешел: Ма који Пелевић, где може, ако Интерпол неке изборе буде организовао онда можда и Пелевић може нешто да рачуна...

Водитељ: Добро, али догоди се...
Др Војислав Шешел: Ма немојте, треба да будемо озбиљни људи, ово је све до сада била озбиљна расправа, и кад се и нека шала убаци и доскочица све је била озбиљна расправа, сад нам неке неозбиљне теме овде намећете. Зовите Пелевића овде па с њим расправљајте где ће то он бити председник.

Водитељ: Добро, ево за вас...
Др Војислав Шешел: Зовите кога хоћете, али немојте нама неозбиљна питања.

Водитељ: Каже Пекица Ђукановић, моја супруга је у социјалистичком режиму остала без посла, на суду смо добили да се врати на посао, режимске судије су одбиле да је врате на посао, када ви дођете на власт да ли ће такве пресуде доћи до извршења? Па неће ваљда...

Др Војислав Шешел: Кад Српска радикална странка буде владајућа политичка партија ми ћемо стриктно провести принцип независности сулства, целокупне судске гране власти, и судске пресуде представљаће закон и за Владу и за

парламент. Дакле, и за законодавну и за извршну грану власти.
Водитељ: Драган пита, поново за Брацковића, ево још једно питање да ли може неко ко није рођен у Србији да буде њен председник, као Милошевић? Ви сте се кандидовали, господин Мандић још се није кандидовао.

Небојша Мандић: То питање...

Водитељ: Ви одговорите, Шешел је пристрасан...

Небојша Мандић: ...поготово за нас који нисмо рођени у Србији чини ми се да је за српство јако лоше питање. Јер зашто? Зато што се сви народи труде да своје национално, свој народ обједине око једне државе и труде се да они имају једнака права. Ја сам пар пута интервенисао, уколико је то било могуће, када сам шеф кабинета око питања држављанства, поједнастављања те процедуре, једноставно омогућавања људима да у Србији, као српској држави, имају потпуно једнак третман као сви други, и то раздвајање на...

Водитељ: Господине Мандић, да ли могу људи одавде из Србије да буду председници у Црној Гори и Републици Српској и тако нешто?

Небојша Мандић: Па зашто да не, ја не видим да би то тако био проблем...

Порекло војводе Шешела

Др Војислав Шешел: Ја заиста не разумем ни вас, ни господина Мандића. Ја сам рођен у Србији, у срцу Србије, у центру Србије, у Српском Сарајеву. Мој и отац и мајка су рођени у најстаријој српској земљи, у српској Херцеговини. У Херцеговини од Светог Саве. Моја породица по мушкој линији је пореклом од Грбаљског војводе Илије који је био зет Вукана Немањића, родослов мој се зна уназад више од осам стотина година. И ја то немам више коме да докажујем, наука је утврдила родослов...

Водитељ: То је било у оним дуелима са господином Драшковићем...

Др Војислав Шешел: Моја породица по мајчиној линији је најстарија српска породица у Херцеговини из рода Малешеваца, за њихово порекло се зна још из времена Мисније то је са леве стране реке Лабе у прапостојбини...

Водитељ: Да ли ви сад можете се кандидовати за председника Републике Српске, је ли?

Др Војислав Шешел: Могао бих да није окупирана Република Српска, могао бих да се кандидујем у свим српским земљама само ако се испуни овај услов, може се кандидовати било ко и у Црној Гори, чак тамо је била иницијатива да кандидујемо Александра Вучића, само мора шест месеци да буде пријављен у Црној Гори. Дакле, други проблем ту не постоји. А Република Српска је под окупацијом, знате мене су стражарно протерали из Републике Српске деведесетосме године, четири борбена хеликоптера су пратила колону возила све време, хиљаду британских специјалаца је упало у хотел „Босна“ у Бања Луку. Према томе, што је данас Србија то је најужа могућа Србија. Србије у правом смислу речи нема без западне границе на линији Карлобаг-Огулин-Караловац-Вировитица. А српска Херцеговина је пре била Србија него Ниш, прво је српска Херцеговина била у држави Стевана Немање, па су онда Немањићи...

Водитељ: Било господине Шешел, и Македонија...

Др Војислав Шешел: ...па су онда Немањићи проширили своју територију обухватавши и Ниш. Ко је Ниш припојило држави Немањића? Ви то знате...

Водитељ: Стојковић, прокоментариште тендер Владе у Србији у вези набавке пезоових возила који је каже једна тајна, ви сте били тамо у Влади?

Небојша Мандић: Чини ми се да је дат одговор на то питање, то је вероватно набављање возила за Министарство унутрашњих послова. Господин Михајловић је говорио о томе и образложио да је то била најјефтинија понуда, да је...

Водитељ: А оно Заставина возила, то ништа.

Небојша Мандић: Па не верујем да је о томе полиција говорила, да је Заставино возило...

Др Војислав Шешел: Ја бих имао само једно потпитање овде. Како ви то прво купите возила од овог Милије Бабовића, а после га неки досовски људи отму, па му изнуде сву ону зараду...

Небојша Мандић: Господине Шешел, сви који данас раде и који било шта потписују једног дана ће сигурно одговарати...

Др Војислав Шешел: Нема ту потписивања.

Небојша Мандић: Неће ДОС одговарати, неће ДОС бити увек на власти. Таква свест постоји за разлику...

Др Војислав Шешел: Господине Мандићу, Министарство унутрашњих послова је набавило возила преко Мили-

је Бабовића и кад је Министарство исплатило Милији Бабовићу онда је група криминалаца отела Милију Бабовића, и изнудила, у виду откупа, сав тај новац који је он зарадио у пословању са...

Небојша Мандић: Па ви кад дођете за председника ви ћете то...

Др Војислав Шешел: Наравно, и многи досовски министри иду због тога у затвор...

Водитељ: За господина Шешела каже пропаДОСмо...

Др Војислав Шешел: Лепо речено...

Водитељ: За господина из ДОС-а, професор Петровић, ако дође до локалне самоуправе како ће се финансирати просвета, ако општине у Војводини имају већа примања онда ће, каже, бити плате веће до три пута, то би довело до сеобе народа, може ли то да се деси?

Небојша Мандић: То је оно што је једноставно европски тренд, људи ће ићи онде где су веће плате, већа примања, да ли ће бити тако крупних сеоба, као што говори господин, вероватно ће професори тражити пре да раде у Новом Саду него, на пример, у Нишу и то је нешто с чим ћемо се суочавати, та линеарна плата и то резривање на нивоу републике Владе подједнако за све то је време које је прошло. Оне општине које се буду боље сналазиле у овом времену приватизације, економских...

Водитељ: Ја желим да Ниш просперира, да сви дођу код нас у Ниш. Овде, каже, поздрав Шешелу, а за Мандића каже, мало шаљиво питање. Каже, пошто Перишић продаје касете за домаће тржиште, то је шала, можда ће човек да снимим неки спот, видећемо.

Небојша Мандић: Кажем само треба...

„Карактерологија досманлија“

Др Војислав Шешел: Ја се спремам књигу да му објавим...

Небојша Мандић: Само треба мало времена ви знате да политичке хајке, политички линч је нешто што је у Србији јако познато и нешто што се јако добро прима, али ми се уздамо у то да је ипак остало колико-толико правне државе, мада се господин Шешел цело вече труди да убеди да са ДОС-ом нема тога, ми ћемо овај пут пристати да сачекамо одлуку Војног суда, а онда ће верујемо они емитовати ту касету.

Др Војислав Шешел: Господине Мандићу, поручите генералу Момчилу Перишићу спреман сам, на трошак Српске радикалне странке, да му издам књигу „Карактерологија досманлија“, ево и наслов сам му смислио. Све што је написао о својим колегама досовским лидерима да објавимо.

Небојша Мандић: Ви сте и то писали...

Водитељ: Хајде, десет минута до краја, сад брзо читам ово да бисмо све прочитали.

Др Војислав Шешел: Хајде да читам само питања не морамо ни да одговарамо.

Водитељ: Помало ћемо, брзо и мало. Драгана, шта мислите о Павковићу и Ђинђићу у вези њихових изјава о Младићу и да ли су они патриоте? Да ли су Павковић и Ђинђић патриоте?

Др Војислав Шешел: Ратко Младић је сигурно патриота.

Водитељ: А ова двојица?

Др Војислав Шешел: И моје симпатије су на његовој страни, Зоран Ђинђић сигурно није патриота, и ја га сматрам издајником српског народа. А што се тиче генерала Павковића, ја сам га нападао и кад сам био потпредседник Владе Србије. Да ли се ви сећате тога? Кад је ишао на оне јуловске политичке манифестације и тада сам га нападао и сад га нападам, смучио ми се, мислим да морала никаквог нема, и само свој положај користи да би се лично обогатио. Пљачкао је на све стране. И кад је служио ранијем режиму то је радио, то је радио и под Коштуницом, то ради и под Ђинђићем, сад се уортачио са сурчинском мафијом, сад су Драгољуб Марковић...

Водитељ: Па немамо доказа...

Др Војислав Шешел: Сам је признао, Драгољуб Марковић, власник „Крмиво-продукта“...

Водитељ: То му је пријатељ само...

Др Војислав Шешел: Љубиша Буха Чуме му пријатељ...

Водитељ: Хајдемо...

Са Лабусом у дужничко ропство

Небојша Мандић: Што се тиче поделе Срба на патриоте и непатриоте, на оне који више воле ову земљу или не воле, то је најопаснија подела у српском народу. Говорити о томе да ли је Павковић већи патриота од Ђинђића или господин Шешел од мене, или ја од њега, то је оно што је погубно за један народ...

Др Војислав Шешел: То је бесмислено да се говори, јер ја сам највећи патриота, познат сам по томе...

Небојша Мандић: Па добро...

Др Војислав Шешел: Па да...

Водитељ: Добро, Јовановић има питање које изазива говор мржње, да ли је Лабус Србин, па сад то је рекао господин Ђинђић да јесте...

Небојша Мандић: То је исто као што је господин Шешел говорио...

Др Војислав Шешел: Хајде да прво на питање одговоримо. То није тачно. Прво, ја никада нисам постављао то питање да ли је Лабус Србин...

Водитељ: Неки су поставили...

Др Војислав Шешел: То су људи из ДОС-а и говорили, овај ваш Пелевић. Они су износили у јавност да је он Јеврејин, ја нисам, мени уопште не би сметало ако је он заиста Јеврејин, то што је Јеврејин, вероватно јесте, мени не смета. Јер ја знам да је у овој земљи било доста часних Јевреја, не само Долија и других, ми имамо у нашој странци припаднике свих националности. Исак Самоковлија, један од највећих српских писаца свих времена је Јевреј, али је врхунско име српске књижевности...

Водитељ: Сад ви каже, аха ви...

Др Војислав Шешел: Чекајте да завршим са овим...

Водитељ: Завршиће се емисија...

Др Војислав Шешел: Па знам...

Небојша Мандић: Дуг је списак...

Водитељ: Али зашто да причамо о Лабусу...

Др Војислав Шешел: Геца Кон, на пример. Међутим, Лабус није Србин по својим поступцима, он је ојудио српски народ, увео нас поново у дужничко ропство, ја сам о томе говорио у Савезној скупштини...

Водитељ: Је ли данас донео четрдесет пет милиона?

Др Војислав Шешел: Ма где је донео, само признаје Западу, само му дају провизију да признаје фиктивне дугове.

Водитељ: Господине Шешел...

Небојша Мандић: Богами се пут лепо ради.

Др Војислав Шешел: То ради овај Чуме из Сурчина и „Крмиво-продукт“.

Небојша Мандић: Али је битно да се асфалтира.

Водитељ: Добро, а да ли се у себи смејете, каже наш гледалац Свирковић, кад вам скандирају Војо Србине, а ви сте, каже, Вјекослав, и зашто вам је крштеницу издала Академија наука?

Др Војислав Шешел: Мени је крштеница издата у манастиру Тврдош где се налази матична књига и ја сам крштен месец дана по рођењу у манастиру Завала. Манастир Завала изградио је српски краљ Милутин Немањић.

Водитељ: Милош каже, председнички кандидати деведест одсто су Херцеговци, Црногорци и по оцу и по мајци, замислите неког Шумадинца или Моравца као председничког кандидата у Црној Гори. То смо већ рекли...

Др Војислав Шешел: Сви Шумадинци су пореклом Црногорци, и Моравци су пореклом са Косова и Метохије, јер се претходно моравско-српско становништво иселило у Војводину и српско становништво из околине Ниша се исела-

вало у Војводину, а са југа се досељавало ново итд. И овде, у Нишу, имате много косовског становништва, имате и приличан проценат и црногорског и херцеговачког. А Чачак, Лозница, Шабац, Ужице то је херцеговачко становништво.

Водитељ: За Мандића, да убрзамо, готово је...

Др Војислав Шешел: Шта вам је ово, шта ми дајете неке цедуље...

Водитељ: То је за Куршумлију питање кога држите у одбору, то није за ширу јавност?

Др Војислав Шешел: Кога држим у одбору?

Водитељ: Зорица, да ли мислите да је носилац листе био Ђинђић да би могао да добију ове гласове?

Небојша Мандић: Па господин Ђинђић обавља функцију председника Владе и не видим сада разлог да се он кандидује и за председника Србије. ДОС има, ево и сада видимо по онима који се кандидују, више људи који могу слободно изаћи пред народ и борити се за власт, тако да не видим разлог да то буде господин Ђинђић. Једино ако није примедба да господин Ђинђић, евентуално, не би добио такве изборе.

Водитељ: Има и оваких, Миле из Сврљига, једва чекамо да дођете за председника Србије, поздрав вама господине Шешел.

Др Војислав Шешел: Хвала, и ја једва чекам.

Водитељ: Да није Коштуница био на листи да ли би Милошевић био на челу Србије, Данило, вероватно? Можда би било и других кандидата.

Небојша Мандић: То сад остаје питање политичког нагађања и политичке процене, у том тренутку, петог октобра, односно пре петог октобра, ми смо били јединствена коалиција, а господин Коштуница је тада изабран да буде носилац листе, е сад...

Коштуница избор Америке

Др Војислав Шешел: Хајде ово питање да размотримо господине Мандићу. Ко је одабрао Коштуницу да буде на челу листе ДОС-а?

Небојша Мандић: Па његов тренутни политички рејтинг је био тада у том тренутку...

Др Војислав Шешел: Све се то слажем. Али ко га је одабрао, ко је рекао биће Коштуница?

Небојша Мандић: Хајде да чујемо од вас.

Др Војислав Шешел: Американци су рекли, на разним саветовањима од Будимпеште до Сегедина, они су проценили, они су се научним истраживањем бавили, њихове обавештајне службе, њихове агенције, институти који то раде...

Небојша Мандић: ...ок и они прате...

Др Војислав Шешел: Они су проценили да од целог ДОС-а једино Коштуница има шансу да победи Милошевића. Зашто? Зато што Коштуница раније није сарађивао са страним обавештајним службама и није примао паре из иностранства. И што је имао у нашој јавности углед човека који не запоставља национална питања, увек је мени био смешан тај његов полунационализам, ја вам то морам признати, али је имао тај углед и они су проценили и они су рекли има да вас предводи Коштуница, и ако се неке странке нису слагале, Социјалдемократска унија је била против, Грађански савез је био против, још су неке биле против, али морали сте да послушате...

Водитељ: Три минута до краја. Читамо брзо, оно спорно питање како у свом одбору у Куршумлији држите једног Драгана Гвозденовића да не буде да нешто кријемо?

Др Војислав Шешел: Ја мислим да вам је то питање бесмислено.

Водитељ: Бранка, много више ценим моју сиротињу поштено стечену, него досовску власт која се продаје као проститутка. Пуно поздрава Мандићу од младих ПДС-а у Нишу, председник Вјерица Стојиљковић. Прате и једни и други. За Шешела, шта мислите да ли је већи прекршај бити шпијун или призивати бомбардовање Србије, то је оно што сте за гласали у парламенту.

Окупација Србије садржај Рамбујеа

Др Војислав Шешељ: Прво, нико није призивао бомбардовање Србије, није било часног Србина који би пристао на окупацију Србије која је једино могла да спречи бомбардовање у том тренутку. То је садржај Рамбујеа. Па знате, још у класичном смислу Србија није окупирана, ми јесмо под окупацијом, али ово је прикривена окупација, овде су амерички агенти окупирали Србију, кроз ДОС.

Водитељ: Није горе него Рамбује?

Др Војислав Шешељ: Оно је било горе, онда би ушли амерички тенкови, видели сте војне клаузуле споразума из Рамбујеа, ја сам књигу о томе објавио. Народи и нови светски поредак...

Небојша Мандић: То је јако битно, ово што је господин Шешељ сада отворио. То је, у ствари, кључно питање где се разилазе ДОС и оно што зовемо опозицијом, а посебно се односи на господина Шешеља. Ту је питање концепта развоја српске државе и где су Срби данас и где су били пре десет година, односно где су били пре петог октобра.

Водитељ: Хајдемо, шта ће бити данас...

Небојша Мандић: Да ли Србија може да иде тим путем? Не може. То је свима било јасно и петог октобра не би ни било да је тај концепт...

Др Војислав Шешељ: Тај пут је био веома лош и тежак. Ту сте у праву, тај пут којим је Србија ишла до петог октобра био је прилично лош, веома тежак и није добро било кормиларење на том путу, али овај пут којим иде ДОС је много, много гори. То се види по животном стандарду, и по губљењу части и образа наше земље, у понижавању пред тим страним моћницима, по лажним обећањима народу од шест милијарди долара неповратне помоћи, по многим другим, по рушењу Устава и закона.

Небојша Мандић: Да вам кажем, сто педесет хиљада људи који су отишли, беда и сиромаштво у ком смо живели, политичко незнање немају...

Др Војислав Шешељ: Сад је веће беда, много веће сиромаштво, немамо ниједног савезника и на све пристајете што Американци траже од вас.

Небојша Мандић: Да вам кажем, ви знате одлично као политички теоретичар да су односи у свету увек били на односу моћи засновани, никада на односу права и након свих поштовања. То је напросто таква ситуација, ми можемо да вам кажемо сутра ћемо се супротставити Америци...

Др Војислав Шешељ: Господине Мандићу, да сте ви ма-

кар једну ствар постигли за српски народ, да је престала окупација Косова и Метохије...

Небојша Мандић: Да ли мислите да смо реално политички могли то урадити...

Др Војислав Шешељ: Да сте нам повратили Републику Српску Крајину, да сте нам повратили Републику Српску, да смо добили неку значајну економску помоћ, не ово што Лабус уради па нико не види те паре...

Небојша Мандић: Господине Шешељ, ми нисмо ни изгубили, ми нисмо уопште ни довели до тог проблема...

Др Војислав Шешељ: Господине Мандићу, да сте то постигли ја бих схватио и оправдао вашу снисходљивост Американцима, ја бих рекао – ишао је Књаз Милош у Цариград да љуби ноге турском султану, али сваки пут кад је он ишао да љуби ноге Србија је нешто добијала, а Србија сада само губи, много брже губи с вама него с Милошевићем...

Водитељ: С ким ћете ви да срађујете? Да ли остаје оно Русија, Бјелорусија...

Др Војислав Шешељ: Прво, наши најближи пријатељи су Руси, Белоруси, Украјинци, Кинези, Индијци, арапски свет, Ирак, Сирија, Либија, Алжир. Имамо шта с њима заједно да радимо, да послујемо на обострану корист...

Небојша Мандић: Са Русијом можемо у НАТО-у да сарађујемо...

Др Војислав Шешељ: Са Русијом смо постигли споразум о бесцаринској унији, још у августу двехиљадите, ДОС се понаша као да тај споразум не постоји, јер ДОС Русија не интересује.

Небојша Мандић: И до тада је његова привреда јако лоше ишла, господине Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Нема времена да се примењује, то је август двехиљадите.

Водитељ: Поштована господо, режија нам је додала два минута, али време је исцурело. Хвала вам на учешћу...

Др Војислав Шешељ: Па нисте се баш претргли са та два минута.

Водитељ: Хвала вам, па било је довољно деведесет плус два, вама поштовани гледаоци једно извињење, нисмо стигли да прочитамо сва питања, видели сте како је ишла дискусија, на крају крајева обећавамо да ћемо у некој другој прилици одговорити...

Др Војислав Шешељ: А и да нађете Тијанића.

Водитељ: Па пробаћемо. Хвала вам на пажњи, останиће уз своју омиљену телевизију, Бог вас благословио.

ДОСОВСКИ ЈАРЦИ

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

**ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА**

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

У својој најновијој књизи проф. др Војислав Шешељ, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма. Шешељево дело одликује критички приступ и бриљантна анализа, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач,

који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешељ је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију „Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића“. Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајнији аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

**КЊИГА ИЗЛАЗИ ИЗ ШТАМПЕ
1. СЕПТЕМБРА 2002. ГОДИНЕ**

**ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК**

**КЊИГА "ИДЕОЛОГИЈА СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА" МОЖЕ СЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОВЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН
КАО И У СВИМ ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ**

**ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА
ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 70% ИМАЈУ СВИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ
КОЈИ КЊИГУ КУПЕ ДО 1. ОКТОБРА 2002. ГОДИНЕ**

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

МИТИНЗИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

2002. ГОДИНЕ

1. септембар, Ужице у 18 часова	14. септембар, Панчево у 17 часова
2. септембар, Пирот у 18 часова	15. септембар, Зрењанин у 18 часова
3. септембар, Зајечар у 18 часова	16. септембар, Сомбор у 17 часова
4. септембар, Брање у 19 часова	17. септембар, Ваљево у 18 часова
5. септембар, Прокупље у 17 часова	18. септембар, Смедерево у 17 часова
6. септембар, Краљево у 18 часова	19. септембар, Јагодина у 18 часова
7. септембар, Бор у 18 часова	20. септембар, Кикинда у 17 часова
8. септембар, Лесковац у 18 часова	21. септембар, Лозница у 12 часова
9. септембар, Крушевац у 18 часова	21. септембар, Шабац у 18 часова
10. септембар, Чачак у 18 часова	22. септембар, Сремска Митровица
у 18 часова
11. септембар, Крагујевац у 18 часова	23. септембар, Ниш у 18 часова
12. септембар, Суботица у 18 часова	24. септембар, Нови Сад у 18 часова
13. септембар, Пожаревац у 18 часова	
14. септембар, Вршац у 12 часова	

БЕОГРАД

25. СЕПТЕМБАР У 17 ЧАСОВА

